วารสารข้าราชการ

การควบคุมงานของนักบริหาร

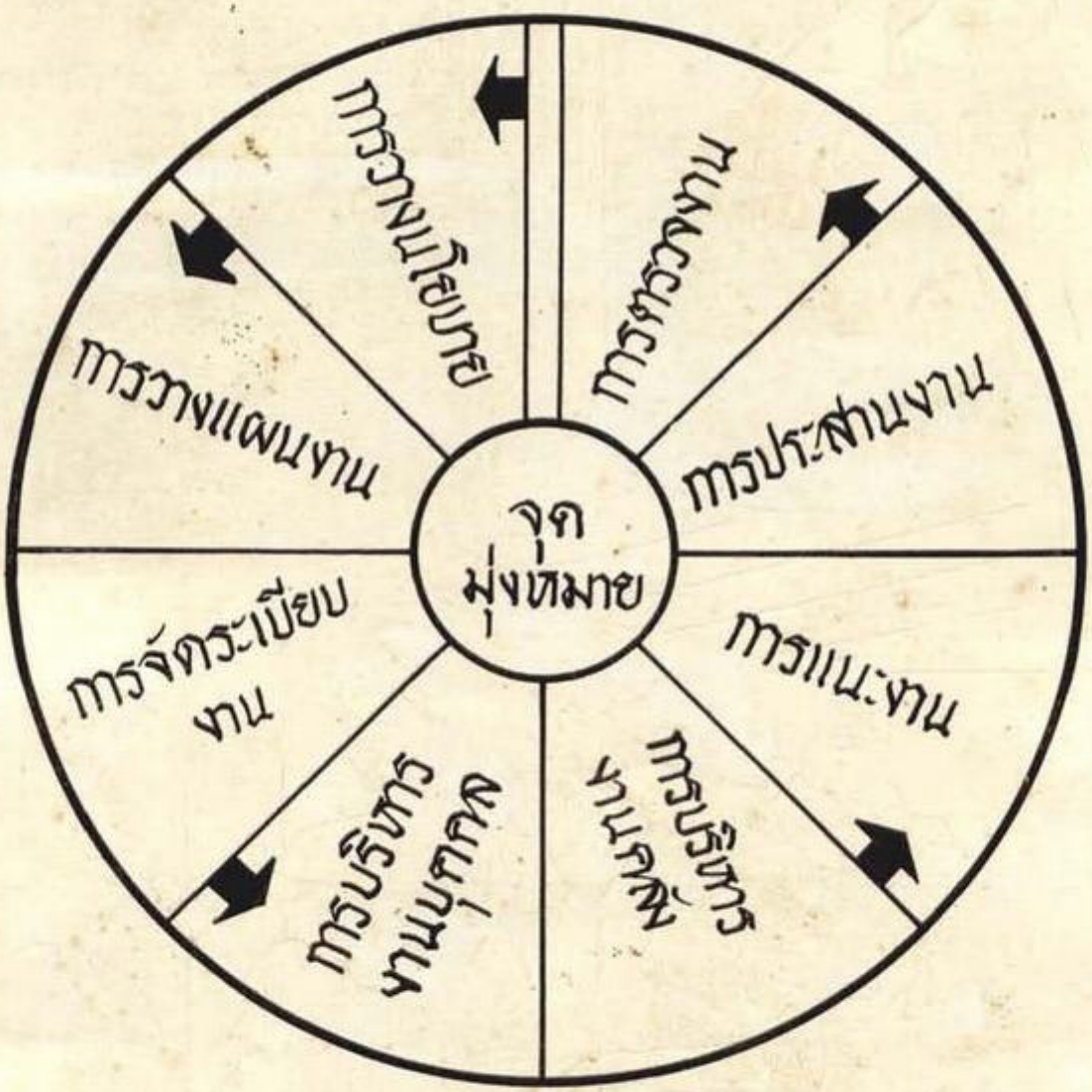

ปีที่ 13 ฉบับที่ 8 สิงหาคม 2511

วารสารข้าราชการ

ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๑

จากปก:

ภาพแสดงการควบคุมงานของนักบริหาร

งานจะบรรลุจุดหมายได้ผู้บังคับบัญชาจะต้องติดตามงานการต่าง ๆ ที่ตนสั่งหรือวางระเบียบไว้อยู่เสมอ วิธีการที่จะควบคุมงานนั้นมีต่าง ๆ กัน เช่น ให้ผู้อยู่ในบังคับบัญชาทำรายงาน (report) ในรายการ (program) ของงานเป็นระยะๆ ว่าดำเนินไปเพียงใด เป็นไปตามกำหนดเวลา (schedule) หรือไม่ หรือให้มีการตรวจสอบบัญชีรายรับและรายจ่าย ฯลฯ รูปหน้าปกเป็นรูปที่ศาสตราจารย์ ดีมือก นักวิชาการทางรัฐประศาสนศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา ได้เขียนขึ้นเพื่อเป็นแนวทางสำหรับนักบริหารในการควบคุมงาน

เจ้าของและคณะกรรมการดำเนินงาน

บริการสวัสดิการ ก.พ. สำนักงาน ก.พ.

ประธาน

พันเอกจินดา ณ สงขลา เลขาธิการ ก.พ.

รองประธาน

นายประวิณ ณ นคร รองเลขาธิการ ก.พ.

นายไสรัจ สุจริตกุล รองเลขาธิการ ก.พ.

กรรมการ

ผู้อำนวยการกอง และหัวหน้ากอง สำนักงาน ก.พ.

วารสารข้าราชการ

ที่ปรึกษา

เลขาธิการ ก.พ.

รองเลขาธิการ ก.พ.

ผู้จัดการ

พันตรี อรรถ วิชัยกุล

ผู้ช่วยผู้จัดการ

นายธีระ อรรถเวทยวรวุฒิ

บรรณาธิการ

นายสำราญ ถาวรายุศม์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ดร. วิลาศ สิงหวิสัย

กองบรรณาธิการ

นายสมดี เจริญกุล นายประเชิญ วาดกลิ่นหอม

นายประสิทธ กิตติสิทโธ ดร. อาทิตย์ อุไรรัตน์

นายพิศล ณ ถลาง นายอุดล บุญประกอบ

นายเสริมสุข โกวิทวานิช นายชุมพล ศิลปอาชา

ระเบียบการบอกรับ

วารสารข้าราชการกำหนดออกเดือนละฉบับ ค่าบำรุงรวมค่าส่งบีละ ๓๕ บาท บอกรับพร้อมกับส่งเงินล่วงหน้าไปยัง "ผู้จัดการวารสารข้าราชการ สำนักงาน ก.พ. ถนนพิษณุโลก ข้างทำเนียบรัฐบาล พระนคร" สั่งจ่ายเงินที่ ป.ณ. หน้าพระลาน สำหรับในพระนครสั่งทางโทรศัพท์ ๘๑๙๔๕๔ หรือ ๘๑๓๓๓๓ ต่อ ๓๔ ได้

พิมพ์ที่ ไทยพิมพ์ — โรงพิมพ์อักษรสารการพิมพ์ ๗๒ ถนนบำรุงเมือง ตอนวัดสระเกศ พระนคร โทร. ๘๑๒๓๒๐

นายสิทธิชัย ปริกัมศิล ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๑๑

สารบัญ

อะไรใหม่ หน้า

กฎหมายและระเบียบที่น่าสนใจ 4

ข่าวข้าราชการ 5

ข่าวสอบ 9

วิจารณ์ข่าว 13

วิชาการ

บัญหาการบริหารราชการส่วนภูมิภาคในทรรศนะของนักบริหาร *(ต่อ)* 19

การบำรุงขวัญข้าราชการ .... *โดย ประเชิญ วาดกลิ่นหอม* 39

กฎหมาย ระเบียบ .... *รวบรวม โดย สายบัว พุ่มแดง* .. (๑)

ตอบปัญหา

บัญหากฎหมาย ระเบียบ และวินัยข้าราชการพลเรือน

.... *ตอบโดย เจ้าหน้าที่สำนักงาน ก.พ.* 50

บัญหาคลัง .... *ตอบโดย เจ้าหน้าที่กรมบัญชีกลาง* 54

ภาษา

บัญชรภาษาไทย .... *โดย สมปอง พิริยกิจ* 58

ปกิณกะ

ถ้อยแถลง 3

สถิติที่น่าสนใจ .... *โดย นายการเมือง* 48

อนุทินข้าราชการ .... *โดย 'บูลย์ อินทรวิชา'* 61

จดหมายถึงบรรณาธิการ 65

ถ้อยแถลง

ข่าวใหญ่ที่น่าสนใจพอ ๆ กับข่าวการปรับปรุงอัตราเงินเดือนในรอบเดือนที่แล้ว ก็คือ ข่าวคณะรัฐมนตรีลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของกระทรวงการคลังที่ให้กำหนดโควต้าการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการเป็นกรณีพิเศษ โดยที่รัฐบาลเห็นว่า การเลื่อนเงินเดือนตามแบบเดิมนั้น ข้าราชการได้รับความไม่เสมอภาคกัน จึงได้นำเรื่องนี้มาลงไว้เพื่อท่านสมาชิกจะได้ทราบ

นอกจากข่าวใหญ่และใหม่ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ท่านสมาชิกจะเห็นว่าวารสารฉบับนี้ได้เพิ่มความเข้มข้นขึ้น เพราะเราได้เพิ่มคอลัมน์วิจารณ์ข่าวโลกขึ้นอีกคอลัมน์หนึ่ง อนึ่ง กองบรรณาธิการใคร่ขอเรียนท่านสมาชิกว่า เรามีนโยบายที่จะให้ท่านสมาชิกทุกท่าน มีส่วนร่วมในการจัดทำวารสารข้าราชการด้วย ฉะนั้น จึงขอได้โปรดเขียนเรื่องส่งมาร่วมสนุกกับเรา หรือหากท่านสมาชิกไม่รู้ว่าจะเขียนเรื่องอะไร เขียนวิจารณ์วารสารข้าราชการมาก็ได้ครับ.

บรรณาธิการ

อะไรใหม่

กฎหมายและระเบียบที่น่าสนใจ

มีกฎหมายและระเบียบที่น่าสนใจประกาศใช้ดังนี้:—

๑. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๑๑ โดยยกเลิกมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่บัญญัติให้นำประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๙ มาใช้บังคับ

๒. พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารในกระทรวงเกษตร พ.ศ. ๒๕๑๑ โดยโอนกิจการบริหารบางส่วนในสำนักงานปลัดกระทรวง กรมกสิกรรม และกรมการข้าว กระทรวงเกษตร ไปเป็นของกรมส่งเสริมการเกษตรที่ตั้งขึ้นใหม่ในกระทรวงเกษตร

๓. พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งคณะทันตแพทยศาสตร์พญาไท และคณะเภสัชศาสตร์พญาไท ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๑๑

๔. พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๑๑

๕. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาการไปรษณีย์โทรคมนาคม เข้ารับราชการในกรมไปรษณีย์โทรเลข

๖. คณะรัฐมนตรี มีมติว่า มติคณะรัฐมนตรีที่ว่าไม่ต้องกำหนดอัตราเงินเดือนผู้สอบเพื่อเลื่อนชั้นนั้น ให้ถือปฏิบัติเป็นการทั่วไป ซึ่งรวมถึง อ.ก.พ. กระทรวงด้วย

๗. คณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยกับความเห็นของกระทรวงการคลังที่เสนอว่า ข้าราชการที่ไปทำงานทางองค์การรัฐวิสาหกิจ จะขอรับเงินเดือนทางส่วนราชการหรือทางรัฐวิสาหกิจ ทางหนึ่งทางใดก็ได้

๘. คณะรัฐมนตรีได้กำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนเงินเดือนข้าราชการเป็นกรณีพิเศษ เพื่อเป็นทางปฏิบัติไว้อาทิ

๑) ข้าราชการชั้นจัตวาและชั้นตรี หรือเทียบเท่า ให้เลื่อนรวมกันได้ไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนข้าราชการชั้นจัตวา และชั้นตรีหรือเทียบเท่าทั้งสิ้นในแต่ละกรม

๒) ข้าราชการชั้นโทและชั้นเอกหรือเทียบเท่า ให้เลื่อนรวมกันได้ไม่เกินร้อยละหกของจำนวนข้าราชการชั้นโทและชั้นเอกหรือเทียบเท่าทั้งสิ้นในแต่ละกรม

๓) ข้าราชการชั้นพิเศษหรือเทียบเท่า ให้เลื่อนรวมกันได้ ไม่เกินร้อยละสาม ของจำนวนข้าราชการชั้นพิเศษ หรือเทียบเท่าทั้งสิ้นในแต่ละกระทรวง

๙. ก.พ. ได้รับรองปริญญาต่าง ๆ ว่าเป็นปริญญาซึ่งอาจบรรจุเข้ารับราชการได้ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๙) คือ

๑) ปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต (หลักสูตร ๔ ปี) คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย

๒) ปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต แล้วศึกษาได้รับปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาอินทรีย์เคมี หรือสาขาอายุรศาสตร์เขตร้อน หลักสูตร ๒ ปี ของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

๓) ปริญญาแพทยศาสตร์บัณฑิต แล้วศึกษาสำเร็จ ได้รับ ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาอินทรีย์เคมี หรือสาขาอายุรศาสตร์เขตร้อน หลักสูตร ๒ ปี ของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

๔) ปริญญาแพทยศาสตร์บัณฑิต และได้จดทะเบียนประกอบโรคศิลปะแล้ว และศึกษาสำเร็จได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูง ประเภทวิชาวิทยาศาสตร์การ

แพทย์คลินิค (จิตเวชศาสตร์) หลักสูตร ๑ ปี มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

๑๐. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้แก้ไขชื่อปริญญาบางสาขาใหม่

(รายละเอียดอยู่หน้าพิเศษกลางเล่ม)

ข่าวข้าราชการ

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงบประมาณ

แต่งตั้ง

นายพูลทรัพย์ ปียะอนันต์ ให้ดำรงตำแหน่งพนักงานงบประมาณโท กองจัดวางระบบงาน

นายสมชาย ปุณเกษม ให้ดำรงตำแหน่งพนักงานงบประมาณโท กองตรวจและรายงาน

นายศุภชัย ไชรัสมี ให้ดำรงตำแหน่งพนักงานงบประมาณโท กองงบประมาณฝ่ายการเมือง

ตั้งแต่วันที่ ๑ ก.ค. ๒๕๑๑

สำนักงาน ก.พ.

แต่งตั้ง นายเสริมสุข โกวิทวานิช นิติกรโท กองระเบียบข้าราชการ ให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกระเบียบ กองระเบียบ

ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ก.ค. ๒๕๑๑

ออก น.ส. อมร สมิตะโยธิน พนักงานภาษาต่างประเทศโท กองนักเรียนต่างประเทศ ลาออกจากราชการเพื่อไปประกอบอาชีพอย่างอื่น

ตั้งแต่วันที่ ๑ ส.ค. ๒๕๑๑

กรมประมวลข่าวกลาง

แต่งตั้ง

ส.ต.ต. ชะดิ วรคามิน หัวหน้าแผนก ๒ กอง ๖ ให้ดำรงตำแหน่งพนักงานข่าวโท

จ.ท. นกุล เลี้ยงสกุล พนักงานข่าวโท แผนก ๓ กอง ๖ ให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนก ๒ กอง ๖

ตั้งแต่วันที่ ๑ ก.ค. ๒๕๑๑

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เลื่อน

นายพูนศักดิ์ สุวรรณเนพรัตน์ อาจารย์ประจำตรี คณะวิทยาศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำโท คณะวิทยาศาสตร์

นางทิพย์วิภา พัฒนถาบุตร อาจารย์ประจำตรี คณะวิทยาศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำโท คณะวิทยาศาสตร์

นายทวี ตันฆศิริ อาจารย์ประจำตรี คณะวิทยาศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำโท คณะวิทยาศาสตร์

นายสุจิตร พิตรากุล อาจารย์ประจำตรี คณะวิทยาศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำโท คณะวิทยาศาสตร์

น.ส. มาลัย เลี้ยงเจริญ อาจารย์ประจำตรี คณะวิทยาศาสตร์ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำโท คณะวิทยาศาสตร์

ตั้งแต่วันที่ ๑ ก.ย. ๒๕๑๐

นายฤทธิ์ ศิริมาตย์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำเอก คณะสังคมศาสตร์

ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ต.ค. ๒๕๑๐

รับโอน

นายดำรง ติยวลีย์ นักกสิกรรมโท แผนกโรควิทยา กองพืชพันธุ์ กรมกสิกรรม บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์โท คณะเกษตรศาสตร์

ตั้งตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๒๕๑๐

นายทองฤทธิ์ กัญจน์ภพ พนักงานอนามัยโท (ศูนย์ฝึกและอบรมอนามัยภาคกลาง จ.ว. ชลบุรี) กองการศึกษา และฝึกอบรมส่วนส่งเสริมและอบรม กรมอนามัย มาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำโท (แผนกวิชากายวิภาคศาสตร์) คณะแพทยศาสตร์

ตั้งแต่วันที่ ๑ ธ.ค. ๒๕๑๐

แต่งตั้ง

นายเสรี เกาศล ให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำโท คณะแพทยศาสตร์

ตั้งแต่วันที่ ๑ พ.ย. ๒๕๑๐

น.ส. อภินันท์ พงศ์พิพัฒน์ ให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำโท คณะแพทยศาสตร์

ตั้งแต่วันที่ ๑ ธ.ค. ๒๕๑๐

น.ส. ชมพูนุท อุนจะนำ ให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำโท คณะมนุษยศาสตร์

ตั้งแต่วันที่ ๑๐ ม.ค. ๒๕๑๐

นายสุวัฒก์ นิยมค้า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะวิทยาศาสตร์ ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ โครงการคณะศึกษาศาสตร์

นางจรูญ จันทร์เครือ อาจารย์ประจำเอก คณะสังคมศาสตร์ ให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำเอก โครงการคณะศึกษาศาสตร์

นายจัน เกริกมธุกร อาจารย์ประจำโท คณะมนุษยศาสตร์ ให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำโท โครงการคณะศึกษาศาสตร์

ตั้งแต่วันที่ ๑ เม.ย. ๒๕๑๑

นางวารี จินตนุกูล ประจำคณะโท คณะวิทยาศาสตร์ ให้ดำรงตำแหน่งผู้ฝึกภาคปฏิบัติโท คณะวิทยาศาสตร์

นางเสาวภา เจริญขวัญ ประจำคณะโท คณะวิทยาศาสตร์ ให้ดำรงตำแหน่งผู้ฝึกภาคปฏิบัติโท คณะวิทยาศาสตร์

นางทองใบ จรินโท ประจำคณะโท คณะสังคมศาสตร์ ให้ดำรงตำแหน่งผู้ฝึกภาคปฏิบัติโท คณะสังคมศาสตร์

นางลาวัณย์ พัฒิยะ อาจารย์ประจำคณะโท คณะสังคมศาสตร์ ให้ดำรงตำแหน่งผู้ฝึกภาคปฏิบัติโท คณะสังคมศาสตร์

ตั้งแต่วันที่ ๑ มี.ค. ๒๕๑๑

ออก แพทย์หญิงประพิศ วิวัฒนเศรษฐ อาจารย์ประจำโท (แผนกวิชาพยาธิวิทยา) คณะแพทยศาสตร์ ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จ

ตั้งแต่วันที่ ๑ ม.ค. ๒๕๑๑

กระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

เลื่อน น.ส. ศรีวรรณ ศิลป์ศรโกศล นักบัญชีตรี แผนกรายงานกองบัญชีและสถิติ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกเครื่องจักรทำบัญชี กองบัญชีและสถิติ

ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิ.ย. ๒๕๑๑

แต่งตั้ง

นายเลิศ เนียมทรัพย์ พนักงานดูเงินโท ที่ทำการคลัง จ.ว. หนองคาย ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยคลังจังหวัดโท ที่ทำการคลังจังหวัดหนองคาย

นายบัญญัติ สกนธ์กำแหง พนักงานดูเงินโท ที่ทำการคลัง จ.ว. สระบุรี ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยคลังจังหวัดโท ที่ทำการคลัง จ.ว. น่าน

นายอุบล คัมภิรานนท์ พนักงานดูเงินโท ที่ทำการคลัง จ.ว. ลพบุรี ให้ดำรงตำแหน่งพนักงานดูเงินโท ที่ทำการคลัง จ.ว. สระบุรี

ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ก.ค. ๒๕๑๑

ออก นายเพียร นาคะปรีชา คลังเขต ๘ จ.ว. นครศรีธรรมราช ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุ

ตั้งแต่วันที่ ๑ ส.ค. ๒๕๑๑

กรมศุลกากร

แต่งตั้ง นายนาค ไวยหงษ์ ให้ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการ กองนิติการ

ตั้งแต่วันที่ ๓ ก.ค. ๒๕๑๑

ออก

ร.ท. สันต์ รูปะสุต รองอธิบดี

นายเนื่อง เหมะรัต ศุลกากรเขตพิเศษ เขต ๑ (สงขลา) จ.ว. สงขลา

นายไพ เตชผล ศุลกากรเขตเอก เขต ๓ (พระนคร)

นายคัด อันตรเสน สารวัตรศุลกากรเอก กองสารวัตร

ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุ

ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๒๕๑๑

กรมสรรพสามิต

ออก

นายสาย รัตนสมบัติ ผู้อำนวยการกอง กองการสุราและยาสูบ

นายเต็ม สุวิกรม ผู้อำนวยการกอง กองการสามิต

นายเล็ก รักษ์พลเดช ผู้ควบคุมโรงงานเอก กองการสุรา และยาสูบ

นายสิทธิ์ ตยางคานนท์ หัวหน้ากองคลัง

นายศักดิ์ อุบลชลเขตต์ สรรพสามิตจังหวัดเอก ที่ทำการสรรพสามิต จ.ว. ปัตตานี

นายพันธ์ มาลาวิทยา สรรพสามิตจังหวัดเอก ที่ทำการสรรพสามิต จ.ว. อุบลราชธานี

นายสมบูรณ์ ปรีดิสนิท สรรพสามิตจังหวัดเอก ที่ทำการสรรพสามิต จ.ว. ขอนแก่น

นายช้อน สังขะสัญญา สรรพสามิตจังหวัดเอก ที่ทำการสรรพสามิต จ.ว. นครศรีธรรมราช

นายเชษฐ์ ตนะศุภผล สรรพสามิตจังหวัดเอก ที่ทำการสรรพสามิต จ.ว. ลพบุรี

นายถวิล ประภาวดี สรรพสามิตจังหวัดเอก ที่ทำการสรรพสามิต จ.ว. ร้อยเอ็ด

ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุ

ตั้งแต่วันที่ ๑ ต.ค. ๒๕๑๑

กรมสรรพากร

แต่งตั้ง

น.ส. ขะอิง อุตตะโมท นักบัญชีโท สรรพากร เขต ๗ ให้ดำรงตำแหน่งนักบัญชีโท กองภาษีเงินได้นิติบุคคล

น.ส. สุมนา อมาตยกุล นักบัญชีโท สรรพากร เขต ๒ ให้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจสรรพากรโท กองตรวจภาษีอากร

ร.ท. ธวัช นพรัตน์ นักบัญชีโท สรรพากรเขต ๖ ให้ดำรงตำแหน่งนักบัญชีโท สรรพากรเขต ๔

น.ส. สงวนศรี กาญจนสภา นักบัญชีโท สรรพากรเขต ๔ ให้ดำรงตำแหน่งนักบัญชีโท สรรพากรเขต ๖

น.ส. นวลศรี วงศ์ทางสวัสดิ์ สมุห์บัญชีอำเภอโท อำเภอสังขะ จ.ว. สุรินทร์ ให้ดำรงตำแหน่งนักบัญชีโท ประจำกรม

ตั้งแต่วันที่ ๑ ส.ค. ๒๕๑๑

กระทรวงสาธารณสุข

กรมการแพทย์

แต่งตั้ง

นายแพทย์เจริญ วัฒนสุชาติ ให้ดำรงตำแหน่งนายแพทย์พิเศษ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสวนสราญรมย์ สุราษฎร์ธานี

นายแพทย์จิระ สิตะสุวรรณ ให้ดำรงตำแหน่งนายแพทย์พิเศษ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสวนปรุง เชียงใหม่

ตั้งแต่วันที่ ๑ ก.ค. ๒๕๑๑

จัดพิมพ์แล้ว

กฎ ก.พ.

พร้อมด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กับพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

ราคาเล่มละ ๒๐ บาท ค่าส่งทางไปรษณีย์ ๓ บาท

สั่งซื้อพร้อมกับส่งเงินไปที่ผู้จัดการสวัสดิการ ก.พ.

สำนักงาน ก.พ. ถนนพิษณุโลก พระนคร

สั่งจ่ายเงินที่ ป.ณ. หน้าพระลาน

ข่าวสอบ

มีส่วนราชการต่อไปนี้ ได้รับอนุมัติให้มีตำแหน่งเพิ่มขึ้นเพื่อบรรจุผู้ได้รับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ เชิญผู้สนใจติดตามประกาศรับสมัครสอบได้ที่ สำนักงาน ก.พ. หรือส่วนราชการต่างๆ เหล่านั้นโดยตรงต่อไป

ส่วนราชการ	ปริญญาหรือประกาศนียบัตร	ชื่อตำแหน่ง	จำนวน
ราชบัณฑิตยสถาน	ก. ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง หรือประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ		
	แผนกพาณิชยการ	พนักงานบัญชีจัตวา	๑
กรมชลประทาน	ก. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพชั้นสูงหรือประกาศนียบัตรครูมัธยมอาชีวศึกษา หรือประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยมอาชีวศึกษา		
	แผนกช่างก่อสร้าง หรือช่างโยธา หรือวิศวกรรมสถาปัตย์ หรือสถาปัตยกรรม หรือออกแบบสถาปัตยกรรม หรืออนุปริญญาช่างชลประทาน	ช่างตรี	๑๑๖
ส.น.ป. พัฒนาการแห่งชาติ	ก. ประกาศนียบัตร ประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง หรือประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ		
	แผนกช่างกลหรือช่างไฟฟ้า	ช่างจัตวา	๔
สำนักงบประมาณ	ก. ปริญญาวิชาชีพ		
	ปริญญาทางสังคมศาสตร์	พนักงานงบประมาณตรี	๔
	ปริญญาทางการบัญชีและทางพาณิชยศาสตร์	พนักงานบัญชีตรี	๑
	ข. ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง หรือประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ		
	แผนกพาณิชยการ หรือเลขานุการ หรือภาษาต่างประเทศ	เสมียนพนักงาน	๔

ส่วนราชการ	ปริญญาหรือประกาศนียบัตร	ชื่อตำแหน่ง	จำนวน
กรมศิลปากร	ก. ปริญญาวิชาชีพ		
	ปริญญาทางสถาปัตยกรรมศาสตร์	สถาปนิกตรี	๒
	ข. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ		
	ประกาศนียบัตรนาฏศิลปชั้นกลาง	ศิลปินจัตวา	๒
กระทรวงการต่างประเทศ	ก. ปริญญาวิชาชีพ		
	ปริญญาทางพาณิชยศาสตร์หรือทางการบัญชี	นายเวร	๑

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

เรื่อง รายชื่อผู้สอบแข่งขันได้รับทุนเล่าเรียนหลวง ประจำ พ.ศ. ๒๕๑๑

ด้วย ก.พ. ได้ดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อรับทุนเล่าเรียนหลวง ประจำ พ.ศ. ๒๕๑๑ เสร็จแล้ว จึงขอประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ ดังต่อไปนี้

แผนกวิทยาศาสตร์

ได้แก่ :—

นายบรรจง ตั้งสุทธิชัย
นายเลอเกียรติ วงศ์สารพิกุล

แผนกศิลปะ

ได้แก่ :—

นายจุลชีพ ชินวรรโณ
นางสาวปราณี ทินกร
นางสาวสิริ บุนนาค

ส่วนแผนกทั่วไปไม่มีผู้สอบแข่งขันได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

วิจารณ์ข่าว

บทบาทของคอมมิวนิสต์เวียดนามเหนือ

และ

การเจรจาสันติภาพในเวียดนาม ณ กรุงปารีส

โดย **กาญจนา ธัญญะโชโต**

สหรัฐอเมริกาและเวียดนามเหนือตกลงเปิดการเจรจาเพื่อหาทางยุติสงครามในเวียดนาม ณ กรุงปารีส นครหลวงของฝรั่งเศส โดยมี นาย อาเวอเรลล์ แฮร์ริแมน เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนสหรัฐ และนายซวนทุยเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนเวียดนามเหนือ การเจรจาดังกล่าวเริ่มต้นตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ศกนี้ เป็นต้นมา และดำเนินมาเป็นเวลาสองเดือนกว่าแล้ว ปรากฏว่ายังไม่มีทางตกลงอะไรกันได้ ฝ่ายสหรัฐคาดคะเนว่าที่เวียดนามเหนือยอมเปิดการเจรจาครั้งนี้ก็เพราะเวียดนามเหนือเป็นฝ่ายเสียเปรียบในสมรภูมิ จะเห็นได้จากทหารเวียดนามเหนือและเวียดกงไม่สามารถจะทำลายกำลังของเวียดนามใต้และพันธมิตรได้ แล้วยังถูกกวาดล้างในที่ทุกแห่ง และจากการรุกใหญ่ในวันตรุษญวนของฝ่ายเวียดกง เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ศกนี้ ด้วยการจู่โจมเข้ายึดไซ่ง่อน ก็ถูกต่อต้านและเป็นฝ่ายปราชัยอย่างย่อยยับภายในเวลาเพียง ๕ วัน และนับตั้งแต่สหรัฐโจมตีทางอากาศ โดยการทิ้งระเบิดเวียดนามเหนือตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๖๕ (พ.ศ. ๒๕๐๘) เป็นต้นมา การโจมตีดังกล่าวได้ทวีความรุนแรงขึ้นทุกทีอันเป็นเหตุให้เวียดนามเหนือบอบช้ำและอ่อนกำลังลง จึงต้องดิ้นรนหาทางให้สหรัฐหยุดโจมตีและทิ้งระเบิดเวียดนามเหนือ โดยยอมเปิดให้มีการเจรจาเพื่อหาทางยุติสงคราม

อาจกล่าวได้ว่า**เวียดนามเหนือได้เปิดฉากการรุกทางการเมืองและการทูตพร้อมไปกับการรุกทางทหาร ในทางการเมือง** กลยุทธของเวียดนามเหนือก็คือก่อตั้งคณะกรรมการที่มีชื่อว่า กรรมการพันธมิตรเพื่อสันติภาพขึ้น ประกอบด้วยคอมมิวนิสต์ในเวียดนามใต้ที่อ้าง

ว่าต้องการเปิดการเจรจากับฝ่ายตรงข้าม ฝ่ายนิยมคอมมิวนิสต์ในเวียดนามใต้นั้นเองที่เสนอเงื่อนไขขอให้เวียดกงได้เข้าร่วมมีบทบาทในคณะเวียดนามใต้รูปผสม เรียกร้องให้ยุบรัฐบาลไซ่ง่อนเพื่อเปลี่ยนรัฐบาลใหม่เป็นรัฐบาลผสมมีนโยบายเป็นกลาง ขั้นต่อไปเวียดนามเหนือก็พยายามใช้อิทธิพลควบคุมชาวนาและกรรมกรเวียดนามใต้เพื่อจะปกครองพลเมืองส่วนใหญ่ไว้ แล้วทำลายรัฐบาลผสมเสีย และสถาปนารัฐบาลคอมมิวนิสต์เวียดนามใต้ขึ้นใหม่เป็นรัฐบาลที่จะดำเนินการรวมเวียดนามใต้กับเวียดนามเหนือเข้าเป็นประเทศเดียวกันอันเป็นนโยบายขั้นสุดท้ายของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามเหนือ ส่วนการรุก**ทางการทูต** ได้แก่การพยายามที่จะใช้การเจรจาที่ปารีสเป็นเครื่องมือก่อให้เกิดการแตกแยกระหว่างสหรัฐอเมริกากับเวียดนามใต้ เพราะการเจรจาที่กรุงปารีสนั้นไม่เป็นที่พึงพอใจของรัฐบาลเวียดนามใต้อยู่แล้ว จะเห็นได้จากคำปราศรัยของนายทรันวันฮวง นายกรัฐมนตรีคนใหม่ของเวียดนามใต้ทางวิทยุกระจายเสียงหลังจากที่เข้ารับตำแหน่งได้สองวัน ได้เรียกร้องให้เวียดนามเหนือกับเวียดนามใต้เปิดการเจรจากันโดยตรง คือมีความคิดที่จะให้ชาวเวียดนามทั้งสองฝ่ายตัดสินปัญหาของตนเอง ไม่ควรให้สหรัฐหรือประเทศอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง ยิ่งประชาชนอเมริกันส่วนใหญ่ขาดความอดทนต่อเหตุการณ์ในเวียดนามมากขึ้นเพียงใด ก็จะยิ่งเป็นประโยชน์ในการก่อความขุ่นเคืองให้แก่เวียดนามใต้มากขึ้น และเวียดนามเหนือหวังอยู่เสมอว่าความไม่สงบทางการเมืองอาจอุบัติขึ้นในเวียดนามใต้ คือความแตกแยกที่จะเกิดขึ้นในคณะรัฐบาลเวียดนามใต้ และเท่าที่มีการปรับปรุงคณะรัฐมนตรีเวียดนามใต้ใหม่เมื่อไม่นานมานี้ก็เป็นเครื่องพิสูจน์ว่าความคาดคะเนหรือความหวังของฝ่ายคอมมิวนิสต์เวียดนามเหนือนั้นถูกต้อง

นโยบายของเวียดนามเหนือที่เปิดการเจรจาขึ้นนั้นมิได้ต้องการสันติภาพจริงจังแต่อย่างใด แต่ยกเอาการเจรจาขึ้นมาบังหน้าเพื่อหาประโยชน์ของฝ่ายตน เช่น เสนอให้สหรัฐยุติการโจมตีทางอากาศโดยสิ้นเชิงและให้ยุติปฏิบัติการรบอย่างอื่นด้วย เวียดนามเหนือจึงจะยอมเจรจาในปัญหาอื่น ๆ ต่อไป แต่เมื่อสหรัฐเพลาการทิ้งระเบิดด้วยการจำกัดเขตการปฏิบัติทางอากาศเพื่อชักจูงให้เวียดนามเหนือเจรจาสันติภาพนั้น เวียดนามเหนือกลับฉวยโอกาสละเมิดเขตปลอดทหารและเพิ่มเติมสรรพกำลังทางทหารเข้าทำการโจมตีเวียดนามใต้

หนักมือยิ่งขึ้น สหรัฐก็ได้ตั้งข้อเสนอตอบโต้ว่าจะเลิกทิ้งระเบิดเวียดนามเหนือโดยสิ้นเชิงก็ต่อเมื่อเวียดนามเหนือหยุดยั้งการรบในเวียดนามใต้ เมื่อไม่เป็นที่ตกลงกันการเจรจาจึงอยู่ในภาวะชะงักงันไม่ก้าวหน้ามาจนถึงขณะนี้ **ในการเจรจาที่ปารีสครั้งนี้ฝ่ายคอมมิวนิสต์พยายามทำให้คนทั่วโลกเข้าใจว่าตนเป็นฝ่ายมีชัยชนะในการรบ** คณะผู้แทนสหรัฐยอมเข้าร่วมการเจรจาด้วยก็เพื่อจะรับเงื่อนไขที่ฝ่ายคอมมิวนิสต์จะพึงกำหนดให้ปฏิบัติ เช่น การที่สหรัฐลดขอบเขตการทิ้งระเบิดเวียดนามเหนือ เป็นการแสดงว่าสหรัฐยินยอมอ่อนข้อเพื่อหวังจะให้ฝ่ายเวียดนามเหนือเลิกรบและสถาปนาสันติภาพในเวียดนาม จึงได้ตั้งเงื่อนไขให้สหรัฐปฏิบัติราวกับว่าสหรัฐเป็นฝ่ายปราชัย เช่น ยืนยันให้สหรัฐยุติการโจมตีทางอากาศและยุติปฏิบัติการรบอย่างอื่น ๆ ด้วย อีกทั้งยินยอมให้คอมมิวนิสต์ในเวียดนามมีส่วนร่วมในการวินิจฉัยปัญหาการเมืองของเวียดนามใต้ด้วย **แต่สหรัฐได้แสดงบทบาทให้ชาวโลกเห็นว่าการที่ตนเจรจากับเวียดนามเหนือครั้งนี้มิใช่ในฐานะผู้แพ้ แต่ในฐานะของผู้ปรารถนาสันติภาพ** ดังนั้น แม้ฝ่ายเวียดนามเหนือจะหน่วงเหนี่ยวการเจรจาให้เนิ่นนานออกไปเพียงใด สหรัฐก็พร้อมที่จะเผชิญกับการถ่วงเวลาของฝ่ายคอมมิวนิสต์อย่างเต็มที่ หัวหน้าคณะผู้แทนสหรัฐ คือ นายแฮร์ริแมน ถึงกับหาบ้านพักในกรุงปารีสสำหรับอยู่เป็นเวลานาน พร้อมทั้งนำครอบครัวไปอยู่ด้วย และยังได้แถลงว่าจะดำเนินการเจรจาไปจนถึงที่สุด ไม่ว่าจะใช้เวลาเนิ่นนานสักเพียงใดก็ตาม

การที่ฝ่ายคอมมิวนิสต์หน่วงเหนี่ยวการเจรจาให้ยืดเยื้อออกไป ก็เพราะหวังว่ากาลเวลาจะอำนวยประโยชน์ให้แก่ฝ่ายตน เพราะการปฏิบัติดังกล่าวคอมมิวนิสต์เคยทำได้ผลมาแล้ว เช่น การเจรจาปัญหาสงบศึกในเกาหลีซึ่งใช้เวลาถึงสองปีเต็ม และการเจรจาปัญหาลาวที่เจนีวาใช้เวลาปีกว่า เป็นต้น กลวิธีถ่วงเวลาในการเจรจาที่ปารีสครั้งนี้ **เวียดนามเหนือหวังว่าตนจะได้เปรียบหลายประการด้วยกัน คือ**

ประการแรก การถ่วงเวลาในการเจรจาพร้อมไปกับดำเนินการบีบบังคับทางทหารเป็นครั้งคราวเพื่อแสดงให้เห็นว่าฝ่ายตนมีกำลังเข้มแข็งพอที่จะสู้รบต่อไปได้ การกระทำดังกล่าวอาจทำให้คู่เจรจาเบื่อหน่ายอิดหนาระอาใจที่จะมานั่งเจรจาต่อรองกันโดยไม่มีทางตกลงกันได้ หมดความอดทนที่จะเจรจาอีกต่อไป ในที่สุดก็จะยอมผ่อนปรนให้ เช่นที่คอมมิวนิสต์ได้รับผลมาแล้วในการเจรจาปัญหาเกาหลีและปัญหาลาว

ประการที่สอง ฝ่ายคอมมิวนิสต์คิดไปในแง่ที่ว่าการตกลงกับสหรัฐชุดรัฐบาลประธานาธิบดีจอห์นสัน เป็นเรื่องที่มีผลใช้บังคับระยะสั้น เพราะในเวลาอีกไม่กี่เดือนข้างหน้าสหรัฐก็จะมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีใหม่ คณะรัฐบาลสหรัฐในชุดใหม่อาจมีนโยบายในเรื่องเวียดนามแตกต่างกับนโยบายของรัฐบาลปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้ฝ่ายคอมมิวนิสต์เวียดนามเหนือจึงถ่วงเวลาต่อไปให้ถึงกำหนดที่ประธานาธิบดีคนใหม่จะเข้ารับตำแหน่ง เมื่อถึงเวลานั้นนโยบายของสหรัฐอเมริกาอาจเปลี่ยนไปในทางที่โอนอ่อนผ่อนปรนให้ฝ่ายคอมมิวนิสต์เวียดนามเหนือยิ่งกว่าเดิมก็เป็นได้

ประการที่สาม ฝ่ายคอมมิวนิสต์เวียดนามเหนือพยายามที่จะใช้ภาวะชะงักงันในการเจรจาเป็นเครื่องโน้มน้าวมติมหาชนสหรัฐให้เกลียดชังรัฐบาลของประธานาธิบดีจอห์นสัน เพราะประชาชนสหรัฐเป็นจำนวนมากไม่พอใจอยู่แล้วที่สหรัฐต้องแบกภาระอย่างหนักในเรื่องสงครามเวียดนาม ค่าครองชีพในสหรัฐอเมริกาสูงขึ้น ประชาชนต้องเสียภาษีมากขึ้น ประชาชนส่วนใหญ่จึงต้องการให้ยุติสงครามในเวียดนาม เมื่อการเจรจาเพื่อหาทางยุติสงครามต้องประสบภาวะชะงักงันเช่นนี้ การเลือกตั้งประธานาธิบดีที่จะมีขึ้นเร็ว ๆ นี้มหาชนก็อาจจะไม่เลือกบุคคลที่มีนโยบายแนวเดียวกับประธานาธิบดีจอห์นสัน เพราะจะทำให้ไม่มีทางยุติสงครามในเวียดนามได้ได้

ประการที่สี่ เวียดนามเหนือพยายามที่จะใช้การเจรจาที่ปารีสเป็นเครื่องก่อให้เกิดการแตกแยกระหว่างสหรัฐอเมริกากับเวียดนามใต้ เพราะในการเจรจาคราวนี้เวียดนามใต้ได้แสดงความหวาดระแวงออกมาให้เห็นว่าสหรัฐอเมริกาอาจจะคิดลอยแพเวียดนามใต้ โดยแอบไปตกลงกับเวียดนามเหนือในเรื่องที่เกี่ยวกับการยอมให้เวียดกงหรือคอมมิวนิสต์ในเวียดนามใต้เข้าร่วมในคณะรัฐบาลเวียดนามใต้ เวียดนามเหนือจึงแสดงท่าทีว่าถ้าหากสหรัฐยอมปฏิบัติตามเงื่อนไขของเวียดนามเหนือแล้ว เวียดนามเหนืออาจเสนอให้การประชุมที่ปารีสขยายตัวเป็นการประชุมสันติภาพระหว่างสหรัฐกับเวียดนามเหนือก็เป็นได้ โดยกีดกันมิให้เวียดนามใต้มีส่วนรู้เห็นด้วยเลย ซึ่งเท่ากับทำให้เกิดความไม่พอใจกับฝ่ายเวียดนามใต้มากขึ้นอีก ทั้งนี้เพราะเวียดนามใต้ถือว่าการเจรจาที่ปารีสจำกัดขอบเขตอยู่เฉพาะเรื่องการทำความตกลงยุติการทิ้งระเบิดเวียดนามเหนือเท่านั้น ส่วนการเจรจาตกลงอย่างอื่นนอกเหนือไปจากนี้ เป็นเรื่อง

ที่เวียดนามใต้จะต้องรับรู้และมีส่วนร่วมด้วย เพราะเวียดนามใต้ถือว่า ประเทศอื่นจะมาชี้ชาดอนาคตของเวียดนามเสียเอง โดยที่ชาวเวียดนามไม่มีส่วนรู้นั้นไม่ได้ เวียดนามใต้จะไม่ยินยอมเป็นอันขาด

ความมุ่งหวังของคอมมิวนิสต์เวียดนามเหนือดังได้กล่าวมาแล้ว ทำให้เวียดนามเหนือหน่วงเหนี่ยวการเจรจาให้ยาวนานต่อไปโดยไม่มีทางจะตกลงกันได้ ทั้งนี้จนกว่าฝ่ายคอมมิวนิสต์จะอยู่ในฐานะที่ได้เปรียบฝ่ายตรงข้าม อาจกล่าวได้ว่าถ้าหากจะทำให้การเจรจาเป็นไปได้รวดเร็ว สหรัฐก็ต้องใช้วิธีบังคับเวียดนามเหนือด้วยการใช้กำลังทางทหารให้หนักมือยิ่งขึ้น หรือมิฉะนั้นก็ฝ่ายสหรัฐขาดความอดทนและเบื่อหน่ายที่จะทนเจรจาต่อรองกับฝ่ายคอมมิวนิสต์ต่อไป ในที่สุดก็ถอนตัวจากการเจรจาไปเอง

ปัญหาการบริหารราชการส่วนภูมิภาคในทรรศนะของนักบริหาร

จากผลการอภิปรายในการสัมมนาพัฒนานักบริหาร รุ่นที่ ๑ – ๑๔

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

มูลเหตุของปัญหา

๑. พลเมืองของประเทศเพิ่มขึ้นปีละประมาณ ๗๐๐,๐๐๐ คน

๒. ตลาดโลกขยายตัว มีความต้องการผลิตผลบางอย่างมากขึ้น

๓. มีการส่งโค กระบือ และสัตว์อื่น ออกนอกประเทศเพื่อจำหน่ายตามความต้องการของตลาดมากขึ้น

๔. ไม่มีแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ เช่น โค กระบือ ทำการขยายพันธุ์ให้มีปริมาณสูงขึ้น ได้ผลเป็นที่พอใจ

๕. เครื่องจักรทุ่นแรงที่ส่งมาจำหน่ายจากตลาดต่างประเทศ ยังไม่มีการทดลองให้แน่นอนว่าจะควรใช้เครื่องจักรชนิดใดทำนาได้ดี หรือทำไร่ได้ดี

๖. ราคาเครื่องทุ่นแรงยังแพงอยู่มาก

๗. พันธุ์สัตว์เลี้ยงที่จะขยายพันธุ์ เช่น โค กระบือ ยังไม่แพร่หลาย และราคายังแพงเกินกว่าที่ราษฎรจะซื้อหาได้

๘. ปุ๋ยและพันธุ์พืชราคาแพง และยังไม่แพร่หลาย

๙. ราษฎรยังมีความรู้ความเข้าใจไม่ดีพอในการจัดหาเครื่องจักรทุ่นแรง ปุ๋ย, พันธุ์พืช และพันธุ์สัตว์

๑๐. เครดิตการเกษตรที่จะให้แก่ราษฎรยังมีไม่เพียงพอ จนแทบจะว่าไม่มีก็ว่าได้

๑๑. การจัดหาตลาดยังไม่มีการดำเนินการเพียงพอที่จะประกันได้ว่าจะจำหน่ายพืชผลที่ผลิตได้ในราคาแน่นอนและดีพอสมควร

วิธีการแก้ไข

ก. เกี่ยวกับสัตว์พาหนะ

๑. ควรจัดให้มีโครงการเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์ เช่น โค กระบือ ให้แพร่หลายทั้งของทางราชการและของเอกชน โดยให้ทำเป็นจุด ๆ ไป

๒. พิจารณาการจำหน่ายสัตว์ที่เป็นประโยชน์ในการเกษตรให้รัดกุมยิ่งขึ้น

๓. ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ ให้ปลอดภัยและมีคุณภาพดีขึ้น โดยกำหนดที่เลี้ยงสัตว์ให้มีบริเวณกว้างขวาง โดยให้มีการประสานงานกันในบรรดาราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมปศุสัตว์ กรมป่าไม้ กรมทรัพยากรธรณี

๔. จัดให้มีการประกวด หรือส่งเสริมให้รางวัลผู้ที่เลี้ยงสัตว์พาหนะ

๕. ป้องกันและปราบปรามโรคสัตว์พาหนะ ซึ่งเป็นส่วนประกอบในโครงการส่งเสริมพันธุ์สัตว์ให้ประสานกันไป

ข. เกี่ยวกับเครื่องมือทุ่นแรง

๖. สนับสนุนให้มีการจัดตั้งองค์การ ผลิตและสั่งเครื่องจักรทุ่นแรง รวมทั้งอุปกรณ์เชื้อเพลิงมาไว้จำหน่ายให้ราษฎร ซึ่งดำเนินงานตามโครงการโดยราคาถูกและให้มีการทดลองเครื่องจักรทุ่นแรงให้ทราบชัดว่าอย่างไหนมีคุณภาพอย่างไร โดยไม่ให้เสียหายแก่การค้าของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

๗. ราษฎรที่มีโครงการเกษตรตามหลักการที่ได้กำหนดไว้ และเชื่อถือได้ ก็ให้ซื้อเครื่องทุ่นแรงได้โดยสะดวก และในราคาที่ถูกกว่าท้องตลาด

๘. รวบรวมกลุ่มเกษตรกรให้มีเครื่องจักรทุ่นแรงโดยมีความรับผิดชอบร่วมกัน

๙. จัดหาพันธุ์พืชและปุ๋ยมาจำหน่ายโดยราคาถูกที่สุด และไม่เสียภาษี

๑๐. ตั้งสถานีทดลองให้มากที่สุด เพื่อราษฎรจะได้ถือเป็นตัวอย่างได้

๑๑. จัดตั้งองค์การช่วยเหลือด้านเกษตรกรรมขึ้นเพื่อให้เกิดความมั่นใจ ทั้งในด้านการผลิต การส่งเสริม และการจำหน่าย

๓. การพัฒนาภูมิภาคซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล (จากการอภิปรายของรุ่นที่ ๑๔ เรื่องที่ ๒)

สภาพและลักษณะของปัญหา

เนื่องจากภูมิภาคนอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาลอยู่ในสภาพที่ด้อยการพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านการคมนาคม การชลประทาน การศึกษา และการครองชีพของราษฎร และยิ่งในปัจจุบันก็ปรากฏว่า ทางฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้วางแผนการที่จะใช้ภูมิภาคดังกล่าวเป็นจุดเริ่มต้นเผยแพร่ลัทธิของตน จึงมีความจำเป็นอยู่มากที่จะต้องหยิบยกปัญหาข้อนี้มาพิจารณาหาทางเร่งรัดพัฒนาท้องที่เหล่านี้ให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อยกระดับในด้านเศรษฐกิจและสังคมอันจะนำมาซึ่งความอยู่ดีกินดีของราษฎร และการป้องกันภัยอันเกิดจากฝ่ายคอมมิวนิสต์

มูลเหตุของปัญหา

ปัจจัยอันเป็นมูลเหตุที่ภูมิภาคดังกล่าวยังตกอยู่ในภาวะด้อยการพัฒนาก็เพราะว่า

๑. ขาดกำลังเงินงบประมาณในการพัฒนา กล่าวคือ จังหวัดได้รับเงินมาพัฒนาก็เฉพาะแต่เงินงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (สภาจังหวัด) และเงินงบประมาณจากรัฐบาลเป็นครั้งคราว ซึ่งไม่แน่นอน และมีจำนวนน้อยไม่สมดุลกับท้องที่อันกว้างขวางที่ยังอยู่ในสภาพจะต้องพัฒนาอีกหลายประการ

๒. ขาดกำลังคนที่จะช่วยในการพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ทางเทคนิค เช่น นายช่างโยธา นายช่างชลประทาน เป็นต้น ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

๓. ขาดกำลังเครื่องมือเครื่องใช้ในการเร่งรัดพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องจักรทุ่นแรง เช่น รถแทร็คเตอร์ถากถางคันดิน (Bulldozer) รถเกลี่ยดินและรถขุดดิน เป็นต้น

วิธีแก้ปัญหา

เห็นสมควรดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. กำลังเงิน

๑.๑ รัฐควรแก้กฎหมายในเรื่องรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น

๑.๒ รัฐควรให้เงินอุดหนุนแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยนำไปตั้งเป็นงบประมาณสมทบกับรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

๑.๓ อนุญาตให้จังหวัดหารายได้ในกรณีพิเศษเป็นครั้งคราว

๑.๔ ของบรายได้จากสลากกินแบ่งของรัฐบาลมาใช้ตามสมควร

๑.๕ เงินงบพัฒนาอันอยู่ในหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาภาคควรจะได้พิจารณาหนักไปในทางส่งเสริมท้องที่ด้อยการพัฒนาเหล่านี้

๒. กำลังคน

๒.๑ ทุกจังหวัดควรให้มีเจ้าหน้าที่โยธาจังหวัด เจ้าหน้าที่ชลประทานจังหวัด เพื่อช่วยเหลือในด้านการโยธาและการชลประทาน

๓. กำลังเครื่องมือ

รัฐควรให้การอุดหนุนจัดหาเครื่องทุ่นแรงให้ เครื่องทุ่นแรงที่สมควร คือ เครื่องที่ใช้ในการทำถนน การชลประทาน ซึ่งแต่ละจังหวัดควรจะมีอย่างน้อยดังนี้ คือ

๑. รถแทร็กเตอร์ลากลางคันดิน	๑ คัน
๒. รถเกลี่ยดิน	๑ คัน
๓. รถบรรทุก	๒ คัน
๔. รถขุดดินขนาดกลาง	๑ คัน
๕. รถบดถนน	๑ คัน
๖. รถตักดิน	๑ คัน

แต่ถ้าจังหวัดใดท้องที่กว้างขวางก็ควรเพิ่มให้อีกตามสภาพท้องที่

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรแก้ไขกฎหมายแบ่งรายได้บางอย่างให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพิ่มขึ้น เช่น การแบ่งรายได้ในเรื่องภาษีรถยนต์ ภาษีการส่งข้าวออกต่างประเทศ ซึ่งในเวลานี้แบ่ง

ให้แก่เทศบาล และสุขาภิบาลแต่ฝ่ายเดียว ควรแบ่งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วย เพราะภาษีรถยนต์ก็ดี ภาษีสุราก็ดี ภาษีการส่งข้าวก็ดี องค์การบริหารส่วนจังหวัดและราษฎรที่อยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล มีส่วนช่วยให้การบริการและช่วยเหลือการจำหน่ายอยู่ด้วย ทั้งนี้ เพื่อเหตุผลและความเป็นธรรม

๒. เงินอุดหนุนของรัฐบาลซึ่งจะให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น หากประสบอุปสรรคในด้านการจัดสรรเงินก็ควรจะให้พิจารณาเจียดจ่ายจากงบประมาณของกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ซึ่งตั้งไว้สำหรับพัฒนาท้องถิ่นเหล่านี้ เช่น เงินอุดหนุนสภาตำบล เงินอุดหนุนทางชลประทานราษฎร์ เงินบำรุงการศึกษาประชาบาล มารวมกันแล้วแบ่งเฉลี่ยให้เป็นเงินอุดหนุนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นประจำทุก ๆ ปี โดยวางหลักเกณฑ์ให้ได้ทั่วถึงกัน เช่น อาจจะแบ่งสมทบตามจำนวนพลเมือง ตามเนื้อที่ หรือตามรายได้ของจังหวัด เป็นต้น

๓. ควรแก้ไขเรื่องการบังคับบัญชา ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บริหารตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างจริงจัง เพื่อให้การพัฒนาภูมิภาคมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๔. ปัญหาเรื่องการสอบสวนคดีอาญา เรื่องนี้ผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนา รุ่นที่ ๑๔ (เรื่องที่ ๑) ได้อภิปรายกันว่าสมควรจะมีการแก้ไขปรับปรุงประการใดหรือไม่ ทั้งนี้ เพราะการดำเนินงานของเจ้าพนักงานตำรวจ โดยเฉพาะในส่วนภูมิภาคยังไม่ได้ผลดีแก่ประชาชนเท่าที่ควร และเป็นเหตุให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์กันมากในขณะนี้ ปรากฏผลการอภิปรายดังนี้[๙]

สภาพและลักษณะของปัญหา

เนื่องจากปรากฏว่า ขณะนี้ได้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวางในหมู่ประชาชนและหนังสือพิมพ์ว่า การสอบสวนคดีอาญาขณะนี้กระทรวงมหาดไทยได้มอบหมายให้เจ้าพนักงานตำรวจดำเนินการเฉพาะในส่วนภูมิภาคนั้น ยังไม่ได้ผลดีแก่ประชาชนเท่าที่ควร เพราะคดีล่าช้า ประชาชนไม่ได้รับความสะดวกรวดเร็วและยุติธรรม คดีทั้งที่สู่ศาลและไม่ถึงศาลมักไม่ใคร่ได้รับความเป็นธรรม

---

[๙] เอกสารประกอบการสัมมนาพัฒนานักบริหาร รุ่นที่ ๑๔ เรื่องที่ ๑ Ibid.

มูลเหตุของปัญหา

๑. กำลังตำรวจมีไม่เพียงพอ

๒. พนักงานสอบสวนบางคนยังไม่มีความรู้ ความชำนาญ ในการสอบสวนเพียงพอ

๓. ขาดการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง

๔. พนักงานสอบสวนส่วนใหญ่ยังขาดคุณสมบัติบางประการ เช่น ขาดหลักมนุษย-สัมพันธ์ เป็นต้น

๕. พนักงานสอบสวนและพนักงานตำรวจบางคนไม่ได้สำนึกต่อหน้าที่ และไม่คำนึงถึงประโยชน์สุขของราษฎรเป็นสำคัญ

๖. การปกครองบังคับบัญชาของตำรวจในส่วนภูมิภาคมิได้เป็นไปตามสายงาน ตามตัวบทกฎหมาย และระเบียบแบบแผน มีการก้าวก่ายกันในหน่วยงานของตำรวจเอง จนทำให้เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องการสอบสวนเกิดท้อถอยและเสียขวัญ

วิธีแก้ปัญหา

๑. เพิ่มกำลังตำรวจให้เพียงพอแต่ละท้องที่

๒. อบรมให้พนักงานสอบสวนมีความรู้ความชำนาญเพียงพอแก่หน้าที่

๓. ให้ผู้บังคับกองตำรวจภูธรอำเภอ และผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดขึ้นในบังคับบัญชาแก่นายอำเภอ และผู้ว่าราชการจังหวัด ตามลำดับ และให้นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดมีสิทธิให้คุณและให้โทษแก่ผู้บังคับกองตำรวจภูธรอำเภอ และผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด แล้วแต่กรณี เช่นเดียวกับข้าราชการสังกัดกระทรวง ทบวง กรม อื่นในส่วนภูมิภาค

๔. ถ้ามีการร้องเรียนว่า การสอบสวนเรื่องใดไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีพฤติการณ์ที่ส่อแสดงว่าการดำเนินการสอบสวนไม่ใคร่จะได้ผล ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเรียกพนักงานสอบสวนมาชี้แจงข้อเท็จจริง หรือมีอำนาจเปลี่ยนตัวพนักงานสอบสวนได้

๕. ควรจัดให้มีระเบียบของกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการลงโทษตำรวจในส่วนภูมิภาคให้ชัดเจนว่าความผิดวินัยอย่างใดใช้ พ.ร.บ. ข้าราชการพลเรือน และความผิดอย่างใดใช้ พ.ร.บ. วินัยตำรวจ

๖. ควรมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้ง โยกย้าย ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่นายร้อยตำรวจเอกลงมาได้ภายในเขตจังหวัด เช่นเดียวกับข้าราชการกระทรวง ทบวง กรม อื่น ๆ

๗. ควรแก้ไขกฎหมายหรือระเบียบให้พนักงานอัยการปฏิบัติหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็นพี่เลี้ยงของพนักงานสอบสวน

๘. ให้มีการสัมมนาพนักงานสอบสวนในส่วนภูมิภาคขึ้นเป็นครั้งคราว

๙. จัดให้มีมาตรการบางประการเพื่อให้การบังคับบัญชาในระดับเหนือพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจเป็นไปตามลำดับชั้น และถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนโดยเคร่งครัด

๑๐. ควรจัดให้มีเครื่องมือเครื่องใช้ในการสอบสวนปราบปรามอย่างเพียงพอ อย่าให้มีการวิตกกังวล

๑๑. ไม่ควรมอบหมายให้พนักงานสอบสวนทำหน้าที่หาเงินเรี่ยไรเพื่อการใดทั้งสิ้น

๑๒. ควรให้มีนโยบายที่แน่นอนว่า การสอบสวนนั้นไม่ควรโอนไปโอนมา

๒. ปัญหาเกี่ยวกับข้าราชการ

ก. ปัญหาเรื่องการขาดแคลนเจ้าหน้าที่สำหรับปฏิบัติราชการ การขาดแคลนเจ้าหน้าที่ย่อมเป็นอุปสรรคสำคัญที่อาจทำให้การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติต้องล่าช้าและไม่สามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ ดังนั้น ผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนา รุ่นที่ ๑๓ กลุ่มที่ ๓ จึงได้ให้ความสนใจอภิปรายกันในเรื่องนี้ และผลปรากฏว่า แท้ที่จริงนั้นหน่วยราชการต่าง ๆ หาได้ขาดแคลนเจ้าหน้าที่ไม่ แต่มีภาวการณ์บางอย่างที่ดูเผิน ๆ แล้วรู้สึกเหมือนว่าจะขาดแคลนเจ้าหน้าที่ ดังจะเห็นได้จากการอภิปรายข้างล่างนี้[๕]

สภาพและลักษณะของปัญหา

เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า เจ้าหน้าที่ (personnel) เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในการบริหารงานให้สัมฤทธิผลตามเป้าหมายที่ต้องการ แต่จากการสำรวจข้อขัดข้องต่าง ๆ ใน

[๕] คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ *op. cit.* หน้า ๑๗๖—๘๐

การปฏิบัติราชการเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ มักจะได้ยินได้ฟังอยู่เสมอว่าหน่วยราชการไม่มีกำลังเจ้าหน้าที่เพียงพอที่จะอำนวยบริการให้แก่ประชาชนได้โดยรวดเร็วและทั่วถึงบ้าง การดำเนินงานตามโครงการต้องประสบอุปสรรคเพราะมีคนไม่พอบ้าง หน่วยราชการไม่อาจริเริ่มงานใหม่ หรือขยายกิจการที่ดำเนินอยู่แล้วให้กว้างขวางออกไป เนื่องจากขาดแคลนเจ้าหน้าที่บ้าง หน่วยราชการอ้างว่างานล่าช้าเพราะมีเจ้าหน้าที่ไม่สมดุลกับปริมาณงานบ้าง เหล่านี้เป็นต้น แสดงว่าการขาดแคลนเจ้าหน้าที่เป็นอุปสรรคสำคัญในการปฏิบัติงาน ซึ่งหน่วยราชการส่วนใหญ่กำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ ไม่เฉพาะแต่ประเทศไทยเท่านั้น ประเทศที่กำลังพัฒนาอื่น ๆ ทั่วโลกก็ประสบปัญหาการขาดแคลนเจ้าหน้าที่เช่นเดียวกัน เป็นมูลเหตุให้แผนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเหล่านั้นไม่บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

อย่างไรก็ดี ปัญหาการขาดแคลนเจ้าหน้าที่นี้ หากพิจารณาโดยถ่องแท้แล้ว บางคราวจะพบว่า ความจริงหน่วยราชการนั้น ๆ หาได้ขาดแคลนเจ้าหน้าที่ไม่ แต่การที่เกิดภาวการณ์ที่ดูเผิน ๆ แล้วรู้สึกเหมือนว่าขาดแคลนเจ้าหน้าที่นั้น เป็นเพราะ

๑. การกระจายกำลังเจ้าหน้าที่ไม่สม่ำเสมอ หรือไม่สมดุลซึ่งกันและกัน (uneven distribution of personnel) เช่น มีจำนวนเจ้าหน้าที่ในส่วนกลางมากเกินไปจนล้นงาน แต่กระจายออกไปยังปลายทาง (periphery) หรือส่วนภูมิภาคน้อยเกินไปจนไม่อาจจะอำนวยบริการให้แก่ประชาชนได้โดยทั่วถึง

๒. เจ้าหน้าที่มีสมรรถภาพต่ำ หรือทำงานไม่เต็มที่

๓. ผู้บังคับบัญชาใช้คนไม่ถูกต้องตามวิชาชีพ เช่น เอาผดุงครรภ์มาทำหน้าที่พนักงานพิมพ์ดีด เอาเสมียนมาขับรถยนต์ เป็นต้น

๔. ไม่สามารถเคลื่อนย้ายกำลังเจ้าหน้าที่ (mobilization of personnel) ได้โดยมีประสิทธิภาพ เช่น แทนที่จะมีหน่วยเคลื่อนที่ (mobile unit) หน่วยเดียวหมุนเวียนไปทำงานได้หลายจุด กลับตั้งหน่วยถาวร (static unit) ไว้ตามจุดเหล่านั้น ทำให้ต้องการคนมากขึ้นโดยไม่จำเป็น

๕. กำหนดหน้าที่ของแต่ละคนไว้อย่างจำกัด (specific) หรือแคบเกินไป เช่น มอบหมายให้เจ้าหน้าที่คนหนึ่งมีหน้าที่เพียงอย่างเดียวโดยเฉพาะ ซึ่งความจริงเขาอาจจะทำหน้าที่หลายอย่างในการออกไปปฏิบัติงานคราวเดียว

ด้วยเหตุนี้จึงควรพิจารณาเสียก่อนว่า หน่วยราชการที่อ้างว่าขาดแคลนเจ้าหน้าที่นั้นขาดแคลนจริงหรือไม่ มิฉะนั้นแล้วอาจจะทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณแผ่นดินในการบรรจุเจ้าหน้าที่เข้ารับราชการโดยไม่จำเป็น และอาจทำให้เกิดสภาพการใช้แรงงานไม่เต็มที่ (under-employment) ขึ้นในหน่วยราชการได้

โดยที่การขาดแคลนเจ้าหน้าที่ย่อมเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งที่อาจทำให้การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติไม่เป็นไปโดยรวดเร็ว ราบรื่น และบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ จึงสมควรที่จะได้มีการพิจารณาศึกษาถึงมูลเหตุ ตลอดจนวิธีแก้ไขปัญหานี้เป็นเรื่องใหญ่ มีขอบเขตที่พึงพิจารณาอย่างกว้างขวาง จึงยากที่จะวิเคราะห์มูลเหตุและค้นหาวิธีแก้ไขอันเหมาะสมได้โดยครบถ้วนสมบูรณ์ภายในระยะเวลาอันสั้นในระหว่างการสัมมนานี้ ที่ประชุมกลุ่มจึงขอเสนอแต่เพียงข้อสังเกตและข้อคิดเห็นอย่างกว้าง ๆ พอเป็นแนวทางในการอภิปรายเท่านั้น

สาเหตุ

๑. ประชากรเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่จำนวนเจ้าหน้าที่ไม่ได้เพิ่มขึ้นตามส่วน

๒. การเปลี่ยนแปลงของสังคม ทำให้ต้องการเจ้าหน้าที่มากขึ้น เช่น การใช้รถยนต์มากขึ้นทำให้ต้องการตำรวจจราจรเพิ่มขึ้น การขยายประถมศึกษา ทำให้ต้องการครูเพิ่มขึ้น วิวัฒนาการของอุตสาหกรรมผลิตอาหารและยา ทำให้ต้องการเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเพิ่มขึ้น ดังนี้เป็นต้น

๓. ในการพัฒนาประเทศ มีการขยายงานและบริการต่อประชาชน ตลอดจนสาธารณูปโภคออกไปโดยกว้างขวางยิ่งขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะในระยะภายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ทำให้ต้องการเจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้น

๔. ความก้าวหน้าทางวิทยาการของโลกยุคปัจจุบัน ทำให้มีความต้องการเจ้าหน้าที่เทคนิค และ skilled workers เพิ่มขึ้น แต่ไม่สามารถผลิตเจ้าหน้าที่เหล่านี้ให้เพียงพอแก่ความต้องการได้

๕. อัตราเงินเดือนขั้นแรกของข้าราชการบางตำแหน่งตั้งไว้ต่ำเกินไป ไม่ดึงดูดให้ผู้ที่มีวุฒิความสามารถสมัครเข้ารับราชการในตำแหน่งนั้น

๖. จากสาเหตุข้อ ๔ ประกอบกับการไม่ยึดถือปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนที่วางไว้ (ในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ) ทำให้บุคคลบางคนที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเข้ารับราชการไม่มีความรู้ความสามารถในระดับมาตรฐานที่ต้องการ เมื่อเจ้าหน้าที่มีสมรรถภาพต่ำก็ย่อมจะต้องใช้เจ้าหน้าที่หลาย ๆ คนทำงาน ซึ่งคนเดียวก็อาจทำได้ จึงต้องการเจ้าหน้าที่เพิ่มอยู่เรื่อย ๆ

๗. ข้าราชการไม่เต็มใจออกไปปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่ทุรกันดาร บางตำแหน่งจึงหาคนมาบรรจุได้ยาก ส่วนมูลเหตุที่ทำให้ข้าราชการรังเกียจที่จะออกไปประจำอยู่ในชนบทนั้นมีอยู่หลายประการ เช่น การคมนาคมไม่สะดวก ต้องแยกจากครอบครัว ไม่ได้รับความสะดวกสบาย เนื่องจากความขาดแคลนสาธารณูปโภคในชนบท ต้องเสี่ยงอันตรายจากโรคภัยไข้เจ็บและโจรผู้ร้าย ไม่ได้รับสวัสดิการเป็นพิเศษกว่าข้าราชการในส่วนกลางแต่อย่างใด ขาดรายได้พิเศษบางอย่าง ว้าเหว่และรู้สึกเหมือนถูกทอดทิ้ง อยู่ห่างไกลจากแหล่งวิชาการ ฯ ล ฯ

๘. ขาดอุปกรณ์สนับสนุนในการทำงาน เช่น เครื่องจักรกล เครื่องทุ่นแรง อุปกรณ์สื่อสารและคมนาคม ฯ ล ฯ

๙. ข้าราชการที่ปฏิบัติงานบางประเภท มีโอกาสที่จะก้าวหน้าได้น้อย (less opportunity) หรือไม่มีความมั่นคง (socurity) เพียงพอ จึงมักลาออกและหาคนบรรจุอัตราที่ว่างได้ยาก

๑๐. ผู้มีวิชาชีพ เช่น แพทย์ วิศวกร พยาบาล ฯ ล ฯ ไม่นิยมเข้ารับราชการในหน่วยงานบางหน่วย เนื่องจากเหตุผลบางประการ ทำให้หน่วยราชการนั้น ๆ ขาดแคลนเจ้าหน้าที่

วิธีแก้ไข

๑. พิจารณาเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ให้ได้ส่วนสัดกับอัตราเพิ่มของประชากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการแก่ประชาชนโดยตรง

๒. ควรวางแผนงานระยะยาวไว้ล่วงหน้าโดยรอบคอบ เพื่อจะได้ทราบถึงจำนวนและประเภทเจ้าหน้าที่ที่จะต้องเพิ่มขึ้นในอนาคต ในการนี้ควรแจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ทราบเพื่อเตรียมตัวดำเนินการไว้ล่วงหน้าด้วย เช่น สำนักงบประมาณ ก.พ. และสถาบันการศึกษาอบรม

๓. ขยายการผลิตเจ้าหน้าที่ทุกประเภท (ขยายมหาวิทยาลัย วิทยาลัย สถาบันวิชาชีพ และโรงเรียนอาชีวศึกษา)

๔. เพิ่มพูนสมรรถภาพข้าราชการด้วยการฝึกอบรมอยู่เสมอ

๕. กำหนดปริมาณงานที่ข้าราชการควรจะทำได้ในระยะเวลาหนึ่ง เพื่อป้องกันการทำงานไม่เต็มที่

๖. พิจารณาปรับปรุงแก้ไขอัตราเงินเดือนของข้าราชการให้เหมาะสมกับคุณภาพและปริมาณงาน ตลอดจนวุฒิความสามารถของบุคคลและค่าครองชีพยิ่งขึ้น

๗. ในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเข้ารับราชการควรพิจารณาด้วยความเที่ยงธรรม โดยถือความรู้ความสามารถเป็นหลักจริง ๆ เพื่อให้ได้คนดีมาใช้ในราชการสมดังเจตนารมณ์ของ ก.พ.

๘. ก.พ. ควรจะปรับปรุงแก้ไขระเบียบวิธีเกี่ยวกับการบรรจุ แต่งตั้ง การเลื่อนชั้นให้รวดเร็ว รัดกุม เหมาะสม และเป็นธรรมยิ่งขึ้น

๙. ส่งเสริมสวัสดิการของข้าราชการในส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะในท้องถิ่นชนบทห่างไกลและทุรกันดาร เช่น ให้มีที่อยู่อาศัยอันเหมาะสมแก่ฐานะ ให้มีเงินเพิ่มพิเศษ สนับสนุนให้มีความก้าวหน้าในราชการ และวิชาการตามสมควร ฯ ล ฯ จัดระบบหมุนเวียนสับเปลี่ยนข้าราชการออกไปรับราชการในส่วนภูมิภาค

๑๐. พัฒนาวิธีการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จัดให้มีปริมาณงานกับจำนวนเจ้าหน้าที่ในแต่ละหน่วยงานได้สมดุลกัน จัดหาอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน ใช้เครื่องมือเครื่องจักรกล อัตโนมัติต่าง ๆ ฯ ล ฯ

๑๑. พยายามป้องกันอย่าให้มี specialization ของงานมากเกินไป งานใดที่ควรใช้ multipurpose workers ได้ก็ควรดำเนินการอบรมและทดลองปฏิบัติดู เพื่อประหยัดกำลังเจ้าหน้าที่ (ตลอดจนงบประมาณ)

ข. ปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ เรื่องนี้มีปัญหาเกี่ยวพันทั้งในเรื่องระเบียบการเบิกจ่าย ปัญหาการเบิกจ่าย และงบประมาณค่าใช้จ่าย ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ ซึ่งนักบริหารที่เข้าร่วมสัมมนาเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ จึงได้หยิบยกขึ้นมาอภิปรายหลายรุ่นหลายกลุ่มด้วยกัน กล่าวคือ ชุดรวมรุ่นที่ ๑—๖ กลุ่มที่ ๒ (ระหว่างวันที่ ๑๑–๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๖) รุ่นที่ ๙ กลุ่มที่ ๑ (ระหว่างวันที่ ๙—๑๙ กันยายน ๒๕๐๗) รุ่นที่ ๑๒ กลุ่มที่ ๓ ครั้งที่ ๒ (ระหว่างวันที่ ๑๙—๒๙ กรกฎาคม ๒๕๐๘) และรุ่นที่ ๑๔ เรื่องที่ ๓ (ระหว่าง ๑๔–๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๘) ดังจะแยกให้เห็นดังต่อไปนี้[๖]

๑. เรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในประเทศควรใช้เหมาจ่าย (จากการอภิปรายชุดรวมรุ่นที่ ๑–๖)

สภาพของปัญหา

ค่าใช้จ่ายที่กล่าวถึงนี้ หมายถึงค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าเช่าที่พักตามที่ใช้อยู่เวลานี้ ผู้ไปราชการในประเทศมีสิทธิได้รับ

๑. ค่าพาหนะ ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินสิทธิที่กำหนดให้ในพระราชกฤษฎีกา และต้องแสดงใบสำคัญคู่จ่าย

๒. ค่าเบี้ยเลี้ยง เบิกตามสิทธิที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา และต้องแสดงการรับเงินในรายงานการเดินทางพร้อมทั้งลายมือชื่อ

๓. ค่าเช่าที่พัก ตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินสิทธิที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และต้องแสดงใบสำคัญคู่จ่าย เว้นแต่กรณีที่มิได้พักในที่พักโรงแรม

---

[๖] Ibid., หน้า ๒๗—๒๘, ๑๐๘, ๑๖๕—๑๖๖ และเอกสารประกอบการสัมมนาพัฒนานักบริหารรุ่นที่ ๑๔ เรื่องที่ ๓

มูลเหตุของปัญหา

ก. ค่าพาหนะ มีค่าโดยสาร บรรทุก หาบหาม เครื่องบิน รถไฟ รถและเรือประจำทาง รถรับจ้าง ล้อเกวียน คนหาบหาม สัตว์พาหนะ ขับขี่และบรรทุก

๑. ถ้าเป็นตั๋วรถเรือก็มีขนาดเล็กเกินสมควรแก่การเก็บรักษา เป็นเหตุให้หายหกตกหล่นมากรายบ่อยครั้งทำให้ยุ่งยากแก่ฝ่ายตรวจสอบและฝ่ายการรับตรวจ บางเรื่องต้องเสียเวลาในการทำความตกลงกับกระทรวงการคลังเป็นเวลาแรมปี ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายในการติดต่อเรื่องแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

๒. ในกรณีตั๋วรถไฟ ต้องเสียเวลาในการยื่นคำร้องขอกากตั๋วคืน ถ้ามีความจำเป็นต้องเดินทางต่อไป พาหนะที่รอรับอยู่อาจไม่สามารถรอได้ อาจต้องเสียเวลาในการเดินทางไปอีก และทั้งต้องเสียค่าเช่าที่พักเพิ่มขึ้นอีกด้วย

๓. ใบเสร็จรับเงินค่าพาหนะอย่างอื่นมีเป็นอันมากที่ผู้รับจ้างมิได้เตรียมไว้ จึงเป็นเรื่องยุ่งยากที่จะขอรับมาแสดง เป็นการเสียเวลาและลำบากในการจัดหากระดาษและเครื่องเขียนตลอดจนการปิดอากรแสตมป์

๔. พาหนะบางประเภทผู้รับจ้างนอกจากจะมิได้เตรียมใบเสร็จรับเงินไว้ให้แล้วยังไม่อาจลงลายมือชื่อให้อีกด้วย จำเป็นต้องให้ลงแกงใดลายมือแทนและต้องมีพยาน ๒ คนลงลายมือชื่อรับรองแกงใดลายมือนั้น ซึ่งอาจไม่ตรงข้อเท็จจริง บางครั้งอาจหาพยานที่ลงลายมือชื่อให้ไม่ได้ด้วยอีกประการหนึ่ง

๕. บางกรณีผู้รับจ้างไม่ยอมออกใบรับเงินเพราะโดยปกติมิได้ถือปฏิบัติ อาจเป็นทางให้เกิดคดีขึ้นได้ซึ่งย่อมไม่คุ้ม

๖. แม้ระเบียบจะอนุญาตให้ผู้เดินทางทำใบรับรองได้ก็ย่อมยุ่งยากเป็นกังวลแก่ผู้เดินทาง

ข. ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ยกไปพิจารณารวมในขั้นสุดท้าย

ค. ค่าเช่าที่พัก

๑. มีปัญหาเกี่ยวกับบางกรณีให้ส่งใบสำคัญ และบางกรณีไม่ต้องส่งใบสำคัญ

๒. การไปราชการเป็นระยะเวลานานและต้องเตรียมเคลื่อนย้ายบ่อยครั้ง เป็นการยุ่งยากในการเก็บรักษาใบสำคัญไว้หลาย ๆ ฉบับ ปรากฏมีเรื่องเสมอ ๆ ว่า ใบสำคัญหาย ต้องเรียกเงินคืน ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้เดินทาง

๓. เงินค่าเช่าที่พักที่จะต้องส่งคืนเป็นเงินเล็กน้อย ไม่คุ้มกับเวลาที่ต้องเสียไปในการดำเนินเรื่องด้วยกันทุกฝ่าย

๔. ข้อเท็จจริงปรากฏชัดว่าปัจจุบันมีเรื่องค้างส่งใบสำคัญเป็นอันมาก ซึ่งต้องดำเนินการอยู่จนบัดนี้

๕. มีเรื่องปรากฏหลายครั้งว่าแม้ผู้เดินทางไปราชการจะมิได้พักในโรงแรมใดเลย แต่สามารถแสดงใบเสร็จรับเงินค่าเช่าที่พักโรงแรมได้ และเมื่อได้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏว่าใบเสร็จนั้นเป็นของโรงแรมโดยแท้จริง และโรงแรมมิได้รับเงินตามที่ปรากฏในใบเสร็จรับเงินฉบับนั้น เป็นเหตุจูงใจให้เกิดการกระทำอันไม่สุจริต

มูลเหตุที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดข้างต้นนี้เป็นอยู่เช่นเดียวกันกับกรณีการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการนอกประเทศ อันเป็นผลให้มีการพิจารณาเปลี่ยนแปลงให้ใช้วิธีเหมาจ่ายโดยไม่ต้องส่งใบสำคัญ

วิธีแก้ปัญหา

เนื่องจากพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พักไว้เรียบร้อยแล้ว และเนื่องจากที่ทุกจังหวัดได้สำรวจอัตราค่าพาหนะโดยสาร ขนส่ง บรรทุก ค่าสัตว์พาหนะ ค่าคนหาบหาม ตลอดจนค่าเช่าที่พักโรงแรมไว้ และประกาศและจัดส่งให้คลังและคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินไว้เป็นการเรียบร้อย และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงก็สำรวจแจ้งการแก้ไขให้ปรากฏเป็นหลักฐานไว้ทุกระยะเสมอมา จึงเป็นการสะดวกที่จะพิจารณาเหมาจ่ายให้ตามจำนวนวันที่ผู้เดินทางไปราชการตามความเป็นจริง โดยให้ถือเป็นสิทธิเด็ดขาดของผู้เดินทางไปราชการให้ทำการเบิกจ่ายได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ตามสิทธิที่ได้รับโดยไม่ต้องส่งใบสำคัญเช่นเดียวกับการไปราชการต่างประเทศ ทั้งนี้ ยกเว้นผู้ไปราชการนอกสถานที่ทำการตามปกติมีระยะเวลาไม่ถึงกำหนดที่จะทำการเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางได้ หากแก้ไข

ตามวิธีที่เสนอมานี้ เหตุไม่สุจริตก็จะหมดไปโดยอัตโนมัติ เป็นการประหยัดกำลังคน ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายที่จะต้องใช้ในการตรวจทักท้วงและติดตามเรื่อง เห็นว่าถึงเวลาแล้วที่จะต้องรีบพิจารณาแก้ไขตามข้อเสนอเป็นการด่วน

อนึ่ง นักบริหารทั้งหลายมีความเห็นสอดคล้องกันว่าสำหรับเรื่องทักท้วงเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศที่แล้วมาและยังค้างพิจารณาอยู่ในบัดนี้นั้น ก็ควรจะอนุมัติให้ล้างการทักท้วงให้เสร็จไปในคราวนี้ด้วย

๒. เรื่องการเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะที่กำหนดอัตราไว้แน่นอนของข้าราชการที่ไปราชการ ควรมีการแก้ไข (จากการอภิปรายของรุ่นที่ ๙ กลุ่มที่ ๑)

สภาพและลักษณะของปัญหา

เนื่องจากตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และตามระเบียบของกระทรวงการคลัง ในปัจจุบันได้กำหนดให้ข้าราชการที่ไปราชการ จะต้องส่งรายงานการเดินทางและใบสำคัญคู่จ่าย สำหรับการเบิกค่าเช่าที่พัก และค่าพาหนะเดินทางที่ได้มีกำหนดอัตราไว้แน่นอน เช่น ค่าเช่าที่พัก ค่าโดยสารรถไฟ ค่าโดยสารเครื่องบิน เป็นต้น เมื่อได้จ่ายเงินไปแล้วกลับมาต้องส่งใบสำคัญนั้น เป็นการปฏิบัติที่ก่อให้เกิดความยุ่งยาก ทำให้สิ้นเปลืองเวลาแรงงานและไม่เป็นการประหยัด อันเป็นการสร้างภาระให้แก่ข้าราชการ และการปฏิบัติราชการโดยไม่จำเป็น ซึ่งวิธีการเช่นนี้ได้ทราบว่าในบางประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา และสหพันธ์รัฐมาเลเซีย ฯลฯ ก็ได้เลิกใช้ และหันมาใช้วิธีการเหมาจ่ายแล้ว เพราะได้พิจารณาเห็นว่าเป็นวิธีการที่ไม่สะดวกและไม่เหมาะสม ดังนั้นประเทศไทยก็ควรจะได้เปลี่ยนใช้วิธีการเหมาจ่ายอย่างเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้ข้าราชการได้มีความสะดวก และมีกำลังใจในการปฏิบัติราชการต่อไป

มูลเหตุของปัญหา ขอกล่าวเฉพาะหัวข้อที่สำคัญ ๆ อันเป็นมูลเหตุดังต่อไปนี้ คือ

๑. ต้องเป็นภาระยุ่งยากในการจัดทำใบสำคัญ รวมทั้งการเก็บและรวบรวมใบสำคัญคู่จ่าย

๒. ทำให้สิ้นเปลืองเวลา และแรงงานในการจัดทำและตรวจสอบ ซึ่งทำให้ต้องมีเจ้าหน้าที่สำหรับงานนี้ขึ้น

๓. ทำให้เกิดความไม่สะดวกแก่การออกปฏิบัติราชการ รวมทั้งขาดกำลังใจในการปฏิบัติงานด้วย

๔. อาจจะทำให้มีการโน้มเอียงก่อให้เกิดการทุจริตขึ้น

วิธีแก้ไข ควรให้มีการเบิกจ่ายด้วยวิธีการเหมาจ่าย โดยไม่ต้องส่งใบสำคัญ

๓ เรื่องระเบียบการเบิกจ่ายเงิน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าเช่าที่พัก สำหรับผู้ไปปฏิบัติราชการในประเทศควรใช้ระบบเหมาจ่าย (จากการอภิปรายของรุ่นที่ ๑๕ กลุ่มที่ ๓ ครั้งที่ ๒)

สภาพและลักษณะของปัญหา

ปัจจุบันการเบิกจ่ายเงินค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าเช่าที่พัก สำหรับผู้ไปปฏิบัติราชการภายในประเทศ จะต้องทำรายงานการเดินทางและส่งใบสำคัญต่าง ๆ ทำให้สิ้นเปลืองเวลาราชการโดยใช่เหตุ บางกรณีทำให้รัฐต้องจ่ายเงินเพิ่มขึ้นเกินกว่าที่ควรจะจ่ายจริง และเป็นช่องทางให้ผู้ปฏิบัติราชการทำรายงานเท็จ และทำหลักฐานขึ้นเองเพื่อให้ถูกตามระเบียบที่วางไว้ มิฉะนั้นก็ไม่สามารถจะเบิกเงินได้ทั้ง ๆ ที่จ่ายไปจริง เช่น ทำกากตั๋วหาย ต้องหากากตั๋วของผู้อื่นมาแทน เป็นต้น รวมทั้งอัตราค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าเช่าที่พักในปัจจุบันยังต่ำเกินไป และในกรณีที่ไปราชการเป็นคณะโดยมีคำสั่งแต่งตั้งเป็นรูปกรรมการยังได้รับค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าเช่าที่พักไม่เท่าเทียมกัน ไม่สะดวกแก่การปฏิบัติราชการ

มูลเหตุของปัญหา

เนื่องจากระเบียบการเบิกจ่ายเงินค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าเช่าที่พัก ของผู้ไปปฏิบัติราชการภายในประเทศ ในปัจจุบันยังไม่สะดวก ไม่เหมาะสม และล้าสมัย

วิธีแก้ไข

สมควรแก้ไขระเบียบการเบิกจ่ายเสียใหม่ โดย

ก. ให้เป็นแบบเหมาจ่าย ไม่ต้องส่งใบสำคัญ เช่นเดียวกับการไปปฏิบัติราชการต่างประเทศ

(อ่านต่อหน้า 35)

กฎหมาย

พระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๕๑๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๑

เป็นปีที่ ๒๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๑"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ พ.ร.บ. นี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๕๔ วันที่ ๑๘ มิ.ย. ๒๕๑๑

พระราชบัญญัติ
โอนกิจการบริหารในกระทรวงเกษตร
พ.ศ. ๒๕๑๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๑
เป็นปีที่ ๒๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรโอนกิจการบริหารบางส่วนในสำนักงานปลัดกระทรวง กรมกสิกรรมและกรมการข้าว กระทรวงเกษตร ไปเป็นของกรมส่งเสริมการเกษตรที่ตั้งขึ้นใหม่ในกระทรวงเกษตร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารในกระทรวงเกษตร พ.ศ. ๒๕๑๑"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตร เฉพาะที่เกี่ยวกับงานส่งเสริมการเกษตร ไปเป็นของกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตร

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมกสิกรรม กระทรวงเกษตร เฉพาะที่เกี่ยวกับงานส่งเสริมและเผยแพร่การเกษตร และงานปราบโรคและศัตรูพืช และเฉพาะที่เกี่ยวกับกสิกรรมจังหวัดและกสิกรรมอำเภอ ไปเป็นของกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตร

มาตรา ๕ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมการข้าว กระทรวงเกษตร เฉพาะที่เกี่ยวกับงานส่งเสริมและเผยแพร่การเกษตรและเฉพาะที่เกี่ยวกับพนักงานข้าวจังหวัดและพนักงานข้าวอำเภอ ไปเป็นของกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตร

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ พ.ร.บ. นี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๕๔ วันที่ ๑๘ มิ.ย. ๒๕๑๑

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งคณะทันตแพทยศาสตร์พญาไท และคณะเภสัชศาสตร์พญาไท ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๑๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๑
เป็นปีที่ ๒๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งคณะทันตแพทยศาสตร์พญาไท และคณะเภสัชศาสตร์พญาไท ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ขึ้นใหม่อีกสองคณะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๑๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งคณะทันตแพทยศาสตร์พญาไท และคณะเภสัชศาสตร์พญาไท ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๑๑"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งคณะขึ้นใหม่ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์อีก ๒ คณะ ดังนี้

(๑) คณะทันตแพทย์ศาสตร์พญาไท มีหน้าที่จัดการศึกษาทันตแพทยศาสตร์ มีแผนกวิชา คือ แผนกกายวิภาคศาสตร์ แผนกสรีรวิทยาและชีวะเคมี แผนกบัคเตรีวิทยา แผนกทันตพยาธิวิทยา แผนกเภสัชวิทยา แผนกทันตกรรมหัตถการ แผนกทันตกรรมประดิษฐ์ แผนกทันตกรรมจัดฟัน แผนกศัลยศาสตร์ แผนกรังสีวิทยา แผนกเวชศาสตร์ช่องปาก และแผนกโรงเรียนทันตานามัย

(๒) คณะเภสัชศาสตร์พญาไท มีหน้าที่จัดการศึกษาเภสัชศาสตร์ มีแผนกวิชา คือ แผนกเภสัชกรรม แผนกเภสัชอุตสาหกรรม แผนกเภสัชเคมี แผนกชีวะเคมี แผนกอาหารเคมี แผนกพฤกษ์ศาสตร์ แผนกเภสัชวินิจฉัย แผนกบัคเตรีวิทยา แผนกสรีรวิทยา และแผนกเภสัชวิทยา

มาตรา ๔ ให้คณะทันตแพทยศาสตร์พญาไท และคณะเภสัชศาสตร์พญาไท มีคณะกรรมการประจำคณะ กรรมการแต่ละคณะประกอบด้วยคณบดีเป็นประธาน และหัวหน้าแผนกวิชาต่าง ๆ เป็นกรรมการ ให้คณะกรรมการประจำคณะนั้น ๆ แต่งตั้งผู้หนึ่งผู้ใดเป็นเลขานุการ

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ พ.ร.บ. นี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๕๔ วันที่ ๑๘ มิ.ย. ๒๕๑๑

พระราชกฤษฎีกา

แบ่งส่วนราชการกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

พ.ศ. ๒๕๑๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๑

เป็นปีที่ ๒๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแบ่งส่วนราชการกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เสียใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๑๑"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๐๖

มาตรา ๔ ให้แบ่งส่วนราชการกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ดังนี้

ก. <u>ราชการบริหารส่วนกลาง</u>

๑. สำนักงานเลขานุการกรม แบ่งเป็น ๒ แผนก คือ
   (๑) แผนกสารบรรณ
   (๒) แผนกตรวจและรายงาน
๒. กองคลัง แบ่งเป็น ๓ แผนก คือ
   (๑) แผนกเงิน
   (๒) แผนกบัญชี
   (๓) แผนกพัสดุ
๓. กองวิชาการ แบ่งเป็น ๔ แผนก คือ
   (๑) แผนกวิจัยและห้องสมุด
   (๒) แผนกเอกสารทางวิชาการและวารสาร
   (๓) แผนกสถิติ
   (๔) แผนกจัดระเบียบงาน
๔. กองประสานราชการ

๕. กองอาสารักษาดินแดน แบ่งเป็น ๓ แผนก คือ

(๑) แผนกรับสมัครและฝึก

(๒) แผนกแผนการและข่าว

(๓) แผนกส่งกำลังบำรุง

๖. การป้องกันฝ่ายพลเรือน

๗. กองอัตรากำลังและส่งเสริมสมรรถภาพ แบ่งเป็น ๕ แผนก คือ

(๑) แผนกทะเบียนประวัติ

(๒) แผนกการสอบ

(๓) แผนกบรรจุและแต่งตั้ง

(๔) แผนกวินัยและสมรรถภาพ

(๕) แผนกสำรวจและวิเคราะห์งาน

๘. กองฝึกอบรม

๙. กองการศึกษาประชาบาล แบ่งเป็น ๓ แผนก คือ

(๑) แผนกแผนงาน

(๒) แผนกประมาณการรายจ่าย

(๓) แผนกประสานงาน

ส่วนการปกครองภูมิภาค แบ่งเป็น ๒ กอง คือ

๑. กองปกครองท้องที่ แบ่งเป็น ๖ แผนก คือ

(๑) แผนกสาธารณะ

(๒) แผนกทะเบียนท้องที่

(๓) แผนกบำรุงท้องที่

(๔) แผนกส่งเสริมอาชีพ

(๕) แผนกกำนันผู้ใหญ่บ้าน

(๖) แผนกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและตำบล

๒. กองการสอบสวน แบ่งเป็น ๓ แผนก คือ

(๑) แผนกการสืบสวนสอบสวน

(๒) แผนการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

(๓) แผนกราชการชายแดน

ส่วนการปกครองท้องถิ่น แบ่งเป็น ๒ กอง คือ

๑. กองราชการส่วนท้องถิ่น แบ่งเป็น ๕ แผนก คือ

(๑) แผนกข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) แผนกวินัยและสมรรถภาพข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๓) แผนกองค์การส่วนท้องถิ่น

(๔) แผนกทรัพย์สินและสาธารณูปการ

(๕) แผนกวิจัยและประเมินผล

๒. กองคลังส่วนท้องถิ่น แบ่งเป็น ๕ แผนก คือ

(๑) แผนกระเบียบการคลัง

(๒) แผนกรายได้และจัดสรร

(๓) แผนกการงบประมาณ

(๔) แผนกการบัญชี

(๕) แผนกบำเหน็จบำนาญ

ส่วนการทะเบียนและบัตร แบ่งเป็น ๓ กอง คือ

๑. กองการทะเบียน แบ่งเป็น ๔ แผนก คือ

(๑) แผนกทะเบียนปกครอง

(๒) แผนกครอบครัว

(๓) แผนกชื่อบุคคล

(๔) แผนกสำนักงานกลางทะเบียนราษฎร

๒. กองการเลือกตั้ง แบ่งเป็น ๒ แผนก คือ

(๑) แผนกอำนวยการเลือกตั้ง

(๒) แผนกวิจัยและรายงาน

๓. กองบัตรประจำตัวประชาชน แบ่งเป็น ๔ แผนก คือ

(๑) แผนกอำนวยการทำบัตร

(๒) แผนกตรวจออกบัตร

(๓) แผนกถ่ายภาพหลักฐาน

(๔) แผนกทุนหมุนเวียน

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

๑. ที่ทำการปกครองจังหวัด

๒. ที่ทำการปกครองอำเภอ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ พ.ร.ฎ. นี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๕๗ วันที่ ๒๕ มิ.ย. ๒๕๑๑

พระราชกฤษฎีกา

แบ่งส่วนราชการกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง

พ.ศ. ๒๕๑๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๑

เป็นปีที่ ๒๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแบ่งส่วนราชการกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง เสียใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๑๑"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๐๐

มาตรา ๔ ให้แบ่งส่วนราชการกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง ดังนี้

ก. <u>ราชการบริหารส่วนกลาง</u>

๑. สำนักงานเลขานุการกรม แบ่งเป็น ๒ แผนก คือ

(๑) แผนกสารบรรณ

(๒) แผนกประมวลรายงาน

๒. กองคลัง แบ่งเป็น ๕ แผนก คือ

(๑) แผนกเงิน

(๒) แผนกบัญชีและงบประมาณ

(๓) แผนกพัสดุ

(๔) แผนกรับภาษี

(๕) แผนกบัญชีรายได้

๓. กองการเจ้าหน้าที่

๔. กองนิติการ

๕. กองวิชาการและประมวลสถิติ

๖. กองภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แบ่งเป็น ๖ แผนก คือ

(๑) แผนกรับแบบและบริการ

(๒) แผนกใบผ่านภาษี

(๓) แผนกวิเคราะห์แบบและประเมิน
(๔) แผนกคืนภาษี
(๕) แผนกภาษีหัก ณ ที่จ่าย
(๖) แผนกตรวจสอบ

๗. กองภาษีเงินได้นิติบุคคล แบ่งเป็น ๕ แผนก คือ
(๑) แผนกทะเบียนและรับแบบ
(๒) แผนกเก็บแบบและบริการ
(๓) แผนกวิเคราะห์แบบ
(๔) แผนกภาษีหัก ณ ที่จ่าย
(๕) แผนกตรวจสอบ

๘. กองภาษีการค้า แบ่งเป็น ๘ แผนก คือ
(๑) แผนกทะเบียนการค้า
(๒) แผนกบริการภาษีการค้า
(๓) แผนกรักษาหลักฐานการค้า
(๔) แผนกรับและตรวจแบบ
(๕) แผนกสอบทานแบบ
(๖) แผนกภาษีนำเข้า
(๗) แผนกวิเคราะห์แบบ
(๘) แผนกประเมิน
(๙) แผนกตรวจสอบ

๙. กองอากร แบ่งเป็น ๒ แผนก คือ
(๑) แผนก ๑
(๒) แผนก ๒

๑๐. กองตรวจภาษีอากร

๑๑. สำนักงานสรรพากรเขต

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

๑. ที่ทำการสรรพากรจังหวัด

๒. ที่ทำการสรรพากรอำเภอ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๕๘๑ (พ.ศ. ๒๕๑๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาการไปรษณีย์โทรคมนาคม เข้ารับราชการในกรมไปรษณีย์โทรเลข

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๔) และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมไปรษณีย์โทรเลข กระทรวงคมนาคม

ข้อ ๒ การจะใช้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. นี้ บรรจุในตำแหน่งใดให้เป็นไปตามที่ ก.พ. อนุมัติ

ข้อ ๓ การบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. นี้ เข้าเป็นข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๒ โดยจะให้ได้รับเงินเดือนในชั้น อันดับ และขั้นใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาการไปรษณีย์โทรคมนาคม จากกรมไปรษณีย์โทรเลข ตามหลักสูตรที่ ก.พ. รับรอง โดยมีกำหนดเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีต่อจากประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ หรือเทียบเท่า จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นจัตวา อันดับ ๒ ขั้น ๗๕๐ บาท

(๒) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรจากสถานศึกษาอื่นที่ ก.พ. รับรองไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรดังกล่าวใน (๑) จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นจัตวา อันดับ ๒ ขั้น ๗๕๐ บาท

(๓) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรดังกล่าวใน (๑) หรือ (๒) ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์ชั้นจัตวาในตำแหน่งที่ ก.พ. อนุมัติให้ใช้ประกาศนียบัตรวิชาชีพนั้นมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามปี และขณะนั้นยังดำรงตำแหน่งดังกล่าวอยู่ จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าชั้นตรี อันดับ ๑ ขั้นต่ำ

ข้อ ๔. การบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. นี้ ให้ดำเนินการโดยวิธีการสอบคัดเลือกหรือการคัดเลือก การสอบคัดเลือกหรือการคัดเลือก การตั้งกรรมการเพื่อดำเนินการ หลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกให้เป็นไปตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ หรือกฎ ก.พ. ฉบับที่จะประกาศใช้แทนต่อไป เว้นแต่การบรรจุตามข้อ ๓ (๓) ให้ดำเนินการโดยวิธีการสอบคัดเลือกตามหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกที่ ก.พ. อนุมัติ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๑

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๖๑ วันที่ ๔ ก.ค. ๒๕๑๑

ระเบียบ

ที่ สร. ๐๔๐๓/ ว. ๖๕ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๕ มิถุนายน ๒๕๑๑

เรื่อง การกำหนดอัตราเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนเพื่อสอบเลื่อนชั้น

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือที่ ส.ว. ๐๔๐๓/ว. ๑๑๗ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๐ และที่ สร. ๐๔๐๓/ว. ๑๒๔ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

ตามที่ได้ยืนยันมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดอัตราเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนที่จะได้รับการพิจารณาเสนอเพื่อเลื่อนชั้น มาเพื่อถือปฏิบัตินั้น

บัดนี้ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้เสนอตามรายงานของสำนักงาน ก.พ. ว่า กรมทางหลวงได้หารือเกี่ยวกับความในมติคณะรัฐมนตรี เรื่องการกำหนดอัตราเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนเพื่อการสอบเลื่อนชั้นว่า "ไม่ต้องกำหนดอัตราเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนที่จะสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้นไว้" นั้น กรมทางหลวงเข้าใจว่า มิได้เป็นการห้าม อ.ก.พ. กระทรวงที่จะกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ที่จะสมัครสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้นดังที่เคยปฏิบัติมา จะเป็นการถูกต้องหรือไม่ และจะปฏิบัติต่อไปตามเดิมได้หรือไม่ ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเห็นว่า เป็นการตีความตามมติคณะรัฐมนตรี จึงขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๑๑ ลงมติว่า มติคณะรัฐมนตรีที่ว่าไม่ต้องกำหนดอัตราเงินเดือนผู้สอบเพื่อเลื่อนชั้นนั้น ให้ถือปฏิบัติเป็นการทั่วไป ซึ่งรวมถึง อ.ก.พ. กระทรวงด้วย

อนึ่ง คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเพิ่มเติมเกี่ยวแก่เรื่องนี้ว่า ข้าราชการที่สอบเลื่อนชั้นได้แล้ว แต่เงินเดือนยังไม่ถึงขั้นที่จะเลื่อนชั้นได้ จะตั้งให้รักษาการไปก่อนย่อมกระทำได้ แต่ทั้งนี้ควรจะได้พิจารณาถึงลำดับอาวุโสด้วย

จึงเรียนมา เพื่อถือปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธิ์

(นายมนูญ บริสุทธิ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

ที่ สร ๐๔๐๓/ว. ๖๖ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๗ มิถุนายน ๒๕๑๑

เรื่อง ข้าราชการที่ไปทำงานทางองค์การรัฐวิสาหกิจ

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือที่ สร. ๐๔๐๑/ว. ๑๐๓ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๗

ตามที่ได้ยืนยันมติคณะรัฐมนตรีกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนข้าราชการ หรือลูกจ้างประจำของส่วนราชการที่ไปทำงานทางรัฐวิสาหกิจ มาเพื่อถือปฏิบัติ นั้น

บัดนี้ กระทรวงการคลังได้พิจารณาเห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้นนั้น มุ่งหมายที่จะมิให้มีการรับเงินเดือนเต็มทั้งสองทาง คือ ทั้งทางส่วนราชการและทางรัฐวิสาหกิจ เมื่อข้าราชการผู้ใดไม่ประสงค์จะรับเงินเดือนทางส่วนราชการและจะขอรับทางรัฐวิสาหกิจเต็มอัตราทางเดียว ก็น่าทำจะได้โดยไม่ขัดมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้น เพราะกรณีก็คล้ายกับข้าราชการที่ทางราชการสั่งให้ไปทำการใด ๆ ตามนัยมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งยังได้สิทธิให้นับเวลาสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญด้วย แต่ข้าราชการที่ไปทำงานทางรัฐวิสาหกิจแล้ว ไม่ขอรับเงินเดือนทางส่วนราชการนี้ต้องเสียสิทธิในการนับเวลาสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญในระยะที่ไม่ได้รับเงินเดือนเนื่องจากตามกฎหมายบัจจุบันไม่ให้นับ เมื่อข้าราชการผู้นั้นยอมเสียสิทธิดังกล่าว ก็ควรให้กระทำได้ และได้ขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๑๑ ลงมติเห็นชอบด้วยตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

จึงเรียนมา เพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธิ์

(นายมนูญ บริสุทธิ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

ที่ สร. ๐๔๐๑/ว. ๗๐ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๑๑

เรื่อง การเลื่อนเงินเดือนข้าราชการเป็นกรณีพิเศษ

เรียน เวียนกระทรวงทบวงกรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค. ๐๕๐๓/๑๓๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๑๑

ด้วยกระทรวงการคลังได้เสนอเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนเงินเดือนข้าราชการเป็นกรณีพิเศษ เพื่อเป็นทางปฏิบัติไว้ ทั้งนี้ รวมถึงข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการตำรวจ แต่หลักเกณฑ์นี้ ไม่ใช้บังคับแก่กรณีข้าราชการกระทรวงกลาโหม และข้าราชการที่ปฏิบัติงานในการปราบปรามผู้ก่อการร้ายตามนัยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๔๐๒/ว. ๓๗ ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๑๐ และให้ยกเลิกหลักเกณฑ์การตั้งงบประมาณปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการประจำปี ตามนัยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๖๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๐๓ ส่วนการตั้งงบประมาณรายจ่ายสำหรับปรับปรุงเงินเดือนประจำปี ให้สำนักงบประมาณตั้งไว้ในงบกลาง เป็นจำนวนตามความจำเป็น ความละเอียดปรากฏในสำเนาหนังสือที่ได้แนบมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๑๑ ลงมติเห็นชอบด้วย ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

จึงขอยืนยันมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธิ์

(นายมนูญ บริสุทธิ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

(สำเนา)

ที่ กค. ๐๕๐๓/๑๓๕๕๒ กระทรวงการคลัง

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๑๑

เรื่อง การเลื่อนเงินเดือนข้าราชการเป็นกรณีพิเศษ

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๔๐๑/๔๓๖๔ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๑๑

ตามที่แจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับหลักการเลื่อนเงินเดือนประจำปีของข้าราชการเป็นกรณีพิเศษ ตามนัยความเห็นของสำนักนายกรัฐมนตรี และมอบให้กระทรวงการคลังรับไปยกร่างหลักเกณฑ์เกี่ยวแก่เรื่องนี้ นั้น

กระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้ว เห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อเป็นทางปฏิบัติไว้ดังต่อไปนี้

๑. การเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ หมายถึง การเลื่อนเงินเดือนประจำปีเกินกว่า ๑ ขั้น สำหรับข้าราชการที่ได้รับการบรรจุ หรือเลื่อนชั้น หรือเลื่อนเงินเดือนมาและครบรอบปี หรือเลื่อนเงินเดือนประจำปีตั้งแต่ ๑ ขั้นขึ้นไป สำหรับข้าราชการที่ได้รับการบรรจุ หรือเลื่อนชั้น หรือเลื่อนเงินเดือนมาแล้วไม่ครบรอบปี

๒. การเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาเลื่อนให้แก่ข้าราชการไม่เกินอัตราส่วน ดังนี้

(ก) ข้าราชการชั้นจัตวาและชั้นตรีหรือเทียบเท่า ให้เลื่อนรวมกันได้ไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนข้าราชการชั้นจัตวาและชั้นตรีหรือเทียบเท่าทั้งสิ้นในแต่ละกรม

(ข) ข้าราชการชั้นโทและชั้นเอกหรือเทียบเท่า ให้เลื่อนรวมกันได้ไม่เกินร้อยละหกของจำนวนข้าราชการชั้นโทและชั้นเอกหรือเทียบเท่าทั้งสิ้นในแต่ละกรม

(ค) ข้าราชการชั้นพิเศษหรือเทียบเท่า ให้เลื่อนได้ไม่เกินร้อยละสามของจำนวนข้าราชการชั้นพิเศษหรือเทียบเท่าทั้งสิ้นในแต่ละกระทรวง

ทั้งนี้ ไม่ว่าการเลื่อนเงินเดือนนั้นจะใช้เงินในอัตราอาศัยเบิก หรือเงินที่ตั้งไว้สำหรับปรับปรุงเงินเดือน หรือเงินอื่นใดก็ตาม

๓. ในกรณีข้าราชการตั้งแต่ชั้นเอกลงมาการเลื่อนเงินเกินกว่า ๒ ขั้น สำหรับผู้ที่ได้รับการบรรจุ หรือเลื่อนชั้น หรือเลื่อนเงินเดือนมาแล้วครบรอบปี หรือเลื่อนเงินเดือนเกินกว่า ๑ ขั้น สำหรับผู้ที่ได้รับการบรรจุ หรือเลื่อนชั้น หรือเลื่อนเงินเดือนไม่ครบรอบปี ต้องได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ก.ม. คุรุสภา ก.ต. หรือ ก.อ. แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้นับรวมอยู่ในอัตราส่วนตามข้อ ๒. ด้วย

๔. จำนวนข้าราชการให้ถือตามจำนวนที่มีตัวรับราชการประจำอยู่ในวันต้นปีงบประมาณที่มีการเลื่อนเงินเดือน และการคิดจำนวนข้าราชการตามอัตราส่วนดังกล่าว ถ้ามีเศษถึงครึ่งให้ปัดขึ้นเป็นจำนวนเต็ม ถ้าไม่ถึงครึ่งให้ปัดทิ้ง เว้นแต่ในกรณีข้าราชการตั้งแต่ชั้นเอกลงมา ถ้ากรมใดมีข้าราชการจำนวนน้อยคนซึ่งถ้าปัดเศษทิ้งแล้ว จะไม่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษแม้แต่คนเดียวก็ให้เลื่อนได้ ๑ คน

๕. กระทรวงใดถือจ่ายเงินเดือนรวมทั้งกระทรวงโดยไม่แยกเป็นกรม ให้นับจำนวนข้าราชการทั้งกระทรวงเพื่อประโยชน์ในการคำนวณตามข้อ ๒ (ก) และ (ข)

๖. ในการทำบัญชีถือจ่ายเงินเดือน อัตราเงินเดือนใดว่างลงให้ปรับลดลงเป็นขั้นต่ำสุดของอันดับหรือตามคุณวุฒิ อัตราเงินเดือนใดมีข้าราชการอาศัยเบิกต่ำอัตราอยู่ ให้ปรับลดลงเป็นขั้นต่ำสุดของอันดับหรือเท่าที่อาศัยเบิกแล้วแต่กรณี

๗. เพื่อประโยชน์ในการนับจำนวนข้าราชการ ให้เทียบชั้นข้าราชการประเภทอื่นกับข้าราชการพลเรือนสามัญดังนี้

(ก) ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ

ผู้ได้รับเงินเดือนในขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาให้นับเป็นชั้นจัตวา
ผู้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าเงินเดือนข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาให้นับเป็นชั้นตรี
ผู้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าเงินเดือนข้าราชการพลเรือนชั้นตรีให้นับเป็นชั้นโท
ผู้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าเงินเดือนข้าราชการพลเรือนชั้นโทให้นับเป็นชั้นเอก
ผู้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าเงินเดือนข้าราชการพลเรือนชั้นเอกให้นับเป็นชั้นพิเศษ

ทั้งนี้ เว้นแต่ข้าราชการพลเรือนวิสามัญรายใด ที่ ก.พ. หรือคุรุสภาเทียบไว้เท่าชั้นใดแล้วให้นับเข้าเป็นชั้นที่ ก.พ. หรือคุรุสภาได้เทียบไว้

(ข) ข้าราชการฝ่ายตุลาการ

(๑) ข้าราชการตุลาการและตะโต๊ะยุติธรรม
ผู้ที่ได้รับเงินเดือนชั้น ๑ และเงินเดือนตะโต๊ะยุติธรรมให้นับเป็นชั้นโท
ผู้ที่ได้รับเงินเดือนชั้น ๒ ให้นับเป็นชั้นเอก
ผู้ที่ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ชั้น ๓ ขึ้นไป ให้นับเป็นชั้นพิเศษ

(๒) ข้าราชการธุรการสามัญและวิสามัญ ให้นับอย่างข้าราชการพลเรือนสามัญหรือข้าราชการพลเรือนวิสามัญ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ การคำนวณในกรณีข้าราชการตั้งแต่ชั้นเอกลงมาให้แยกเป็นคนละส่วนต่างหากจากข้าราชการตุลาการ และตะโต๊ะยุติธรรม

(ค) ข้าราชการฝ่ายอัยการ

(๑) ข้าราชการอัยการ
ผู้ที่ได้รับเงินเดือนชั้น ๑ ให้นับเป็นชั้นโท
ผู้ที่ได้รับเงินเดือนชั้น ๒ ให้นับเป็นชั้นเอก
ผู้ที่ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ชั้น ๓ ขึ้นไป ให้นับเป็นชั้นพิเศษ

(๒) ข้าราชการธุรการสามัญและวิสามัญ ให้นับอย่างข้าราชการพลเรือนสามัญหรือข้าราชการพลเรือนวิสามัญ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ การคำนวณในกรณีข้าราชการตั้งแต่ชั้นเอกลงมาให้แยกเป็นคนละส่วนต่างหากจากข้าราชการอัยการ

(ง) ข้าราชการตำรวจ

(๑) ข้าราชการตำรวจที่มียศ
พลตำรวจเงินเดือนตั้งแต่ ๕๔๐ บาทขึ้นไป นายสิบตำรวจและนายดาบให้นับเป็นชั้นจัตวา นายร้อยตำรวจตรี นายตำรวจโท ให้นับเป็นชั้นตรี

นายร้อยตำรวจเอก นายพันตำรวจตรี และนายพันตำรวจโท ให้นับเป็นชั้นโท
นายพันตำรวจเอก ให้นับเป็นชั้นเอก
ตั้งแต่นายพันตำรวจเอกพิเศษขึ้นไป ให้นับเป็นชั้นพิเศษ

(๒) ข้าราชการตำรวจที่ไม่มียศ ให้นับอย่างข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือวิสามัญ แล้วแต่กรณี

๘. สำหรับข้าราชการตำรวจ การพิจารณาเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ ตามหลักเกณฑ์นี้มุ่งหมายเฉพาะการให้บำเหน็จความชอบประจำปีสำหรับการปฏิบัติราชการตามปกติเท่านั้น ส่วนการพิจารณาขึ้นเงินเดือนตามระเบียบกรมตำรวจว่าด้วยการพิจารณาให้บำเหน็จความชอบกรณีพิเศษ คงให้เป็นไปตามเดิม

๙. การเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษตามหลักเกณฑ์นี้ ไม่ใช้บังคับแก่กรณีข้าราชการกระทรวงกลาโหม และข้าราชการที่ปฏิบัติงานในการปราบปรามผู้ก่อการร้าย ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๔๐๒/ว.๓๓ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๑๐

๑๐. กระทรวงทบวงกรมใดมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติในเรื่องนี้ ให้หารือกระทรวงการคลัง

ทั้งนี้ ให้ยกเลิกหลักเกณฑ์การตั้งงบประมาณปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการประจำปี ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๖๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๐๓ ส่วนการตั้งงบประมาณรายจ่ายสำหรับปรับปรุงเงินเดือนประจำปี ให้สำนักงบประมาณพิจารณาตั้งไว้ในงบกลาง เป็นจำนวนตามความจำเป็น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) ส. วินิจฉัยกุล
(นายเสริม วินิจฉัยกุล)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

ที่ สร. ๐๖๐๓/ว. ๕ สำนักงาน ก.พ.

๘ กรกฎาคม ๒๕๑๑

เรื่อง การรับรองปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต (หลักสูตร ๔ ปี) คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วย ก.พ. ได้พิจารณาลงมติรับรองปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต (หลักสูตร ๔ ปี) คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย ว่าเป็นปริญญาซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ข้อ ๕ (๒)

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้กรมในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

พันเอก จินดา ณ สงขลา
(จินดา ณ สงขลา)
เลขาธิการ ก.พ.

กองวิชาการและสอบไล่

ที่ สร. ๐๕๐๓/ว. ๑๐ สำนักงาน ก.พ.

๘ กรกฎาคม ๒๕๑๑

เรื่อง การรับรองปริญญาและประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วย ก.พ. ได้พิจารณาลงมติรับรองปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาอินทรีย์เคมี และประกาศนียบัตรชั้นสูงทางวิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิค (จิตเวชศาสตร์) ของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ว่าเป็นปริญญาและประกาศนียบัตรวิชาชีพซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามกฎ ก.พ. ดังนี้

๑. ผู้สำเร็จได้รับปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต แล้วศึกษาสำเร็จได้รับปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาอินทรีย์เคมี หลักสูตร ๒ ปี อาจบรรจุเข้ารับราชการได้ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ข้อ ๕ (๕)

๒. ผู้สำเร็จได้รับปริญญาแพทยศาสตร์บัณฑิต แล้วศึกษาสำเร็จได้รับปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาอินทรีย์เคมี หลักสูตร ๒ ปี อาจบรรจุเข้ารับราชการได้ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ข้อ ๖

๓. ผู้สำเร็จได้รับปริญญาแพทยศาสตร์บัณฑิตและได้ขดทะเบียนประกอบโรคศิลปะแล้ว และศึกษาสำเร็จได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูง ประเภทวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิค (จิตเวชศาสตร์) หลักสูตร ๑ ปี อาจบรรจุเข้ารับราชการได้ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ข้อ ๖

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้กรมในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวิชาการและสอบไล่

ที่ สร. ๐๕๐๓/ว. ๑๑ สำนักงาน ก.พ.

๘ กรกฎาคม ๒๕๑๑

เรื่อง การรับรองปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาอายุรศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วย ก.พ. ได้พิจารณาลงมติรับรองปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาอายุรศาสตร์เขตร้อน ว่าเป็นปริญญาซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามกฎ ก.พ. ดังนี้

๑. ผู้สำเร็จได้รับปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต แล้วศึกษาได้รับปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาอายุรศาสตร์เขตร้อน หลักสูตร ๒ ปี อาจบรรจุเข้ารับราชการได้ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ข้อ ๕ (๕)

๒. ผู้สำเร็จได้รับปริญญาแพทยศาสตร์บัณฑิต แล้วศึกษาได้รับปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาอายุรศาสตร์เขตร้อน อาจบรรจุเข้ารับรัชการได้ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ข้อ ๖

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้กรมในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวิชาการและสอบไล่

ที่ สร. ๐๕๐๓/ว. ๑๒ สำนักงาน ก.พ.

๘ กรกฎาคม ๒๕๑๑

เรื่อง การเปลี่ยนชื่อปริญญาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร. ๐๕๐๓/ว. ๑๑ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๑๐

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งมติ ก.พ. เรื่องการรับรองปริญญาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าเป็นปริญญาซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๔๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ข้อ ๕ (๒) ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

บัดนี้ สภาการศึกษาแห่งชาติแจ้งว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้แก้ไขชื่อปริญญาบางสาขาใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาอักษรย่อ ปริญญาครุยวิทยฐานะ และเข็มวิทยฐานะของมหาวิทยาเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๐๘ และพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ มาตรา ๓ อนุ (๑) และอนุ (๒) ซึ่ง ก.พ. ได้มีมติรับทราบ และให้เรียนมาเพื่อทราบรายชื่อปริญญาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ได้แก้ไขดังต่อไปนี้

๑. ปริญญาศิลปศาสตร์บัณฑิต (การบัญชีและบริหารธุรกิจ)	ศศ. บ. (การบัญชีและบริหารธุรกิจ)
Bachelor of Arts (Accounting & Business Administration)	B.A. (Accounting & Business Administration)
เปลี่ยนชื่อเป็น	
ปริญญาศิลปศาสตร์บัณฑิต (การบัญชี)	ศศ. บ. (การบัญชี)
Bachelor of Arts (Accounting)	B.A. (Accounting)
๒. ปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต (สังคมวิทยา—มานุษยวิทยา)	วท.บ. (สังคมวิทยา—มานุษยวิทยา)
Bachelor of Science (Sociology & Anthropology)	B.S. (Sociology & Anthropology)
เปลี่ยนชื่อเป็น	
ปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา)	วท.บ. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา)
Bachelor of Science (Sociology and Anthropology)	B.S. (Sociology and Anthropology)
๓. ปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต (พยาบาล)	วท.บ. (พยาบาล)
Bachelor of Science (Nursing)	B.Sc. (Nursing)
เปลี่ยนชื่อเป็น	
ปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต (พยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย)	วท.บ. (พยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย)
Bachelor of Science (Nursing and Midwifery)	B.Sc. (Nursing and Midwifery)

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้กรมในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวิชาการและสอบไล่

ที่ กค. ๐๕๐๒/๘๕๘๕ กระทรวงการคลัง

๒๑ มีนาคม ๒๕๑๑

เรื่อง ระเบียบการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ

เรียน เลขาธิการ ก.พ.

สิ่งที่ส่งมาด้วย ระเบียบการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือน และตุลาการที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑

ด้วยกระทรวงการคลังได้แก้ไขระเบียบการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๐๓ ปรากฏตามระเบียบการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) โสรัจ สุทธสิทธิ์

(นายโสรัจ สุทธสิทธิ์)

รองปลัดกระทรวง สั่งราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กองระบบบัญชีและการคลัง

กรมบัญชีกลาง

(สำเนา)

ระเบียบการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือน และตุลาการที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ พ.ศ. ๒๔๗๘ กระทรวงการคลังโดยอนุมัติ คณะรัฐมนตรีวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑"

ข้อ ๒. ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งระเบียบการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔. เงินเดือนที่ได้รับในข้อ ๓ นั้น ให้จ่ายให้ตั้งแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้นหยุดราชการเพื่อเดินทางไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ตลอดไปจนถึงวันกลับเข้ารับราชการในสังกัดเดิม หรือสำนักที่สอบชิงทุนได้ตามปกติเท่านั้น ทั้งนี้ภายในกำหนดเวลาไม่เกิน ๔ ปี เว้นแต่ในกรณีที่กระทรวงเจ้าสังกัดเห็นสมควรจะให้ศึกษาเกินกำหนดเวลา ๔ ปี ก็ให้ได้รับเงินเดือนต่อไปได้ตามความจำเป็น

วันเดินทางกลับตามวรรคก่อน ถ้าล่าช้ากว่าปกติอันเนื่องจากกิจธุระส่วนตัว หรือความบกพร่องของข้าราชการผู้นั้นเอง ไม่จ่ายเงินเดือนในระหว่างเวลาที่ล่าช้านั้นให้

สำหรับค่าใช้จ่ายในการศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการนั้น"

ข้อ ๓. ระเบียบนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๑๑ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๑๑

(ลงชื่อ) ส. วินิจฉัยกุล

(นายเสริม วินิจฉัยกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ที่ กค. ๐๕๐๗/๑๘๘๘๘ กระทรวงการคลัง

๑๑ กรกฎาคม ๒๕๑๑

เรื่อง การหักเงินสะสมของข้าราชการที่ออกจากราชการแล้ว

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ด้วยส่วนราชการบางแห่งข้องใจในการปฏิบัติการหักเงินเดือนข้าราชการไว้เป็นเงินสะสม ในกรณีที่ข้าราชการออกจากราชการ และได้เบิกเงินสะสมไปแล้ว และต่อมาทางเจ้าสังกัดได้มีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีย้อนหลังไปถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ของปีงบประมาณนั้น ๆ เช่น ออกจากราชการตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๑๑ คำสั่งเลื่อนขั้นออกในเดือนเมษายน ๒๕๑๑ ย้อนหลังถึง ๑ ตุลาคม ๒๕๑๐ เมื่อมีการเบิกเงินเดือนส่วนที่เพิ่มย้อนหลังให้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๐ ถึงเดือนก่อนออกจากราชการแล้ว จะต้องหักเงินเดือนส่วนที่เพิ่มไว้เป็นเงินสะสมให้ครบ ตามอัตราในระเบียบเงินสะสมหรือไม่

กระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ระเบียบการหักเงินเดือนข้าราชการไว้เป็นเงินสะสมใช้สำหรับข้าราชการที่ยังรับราชการอยู่เท่านั้น สำหรับข้าราชการที่ออกจากราชการไปแล้วยังค้างเบิกเงินเดือนอยู่ จะเป็นเงินเดือนตกเบิกก็ดี หรือค้างเบิกในกรณีอื่นใดก็ดี ไม่เข้ากรณีที่ต้องหักเงินสะสมตามนัยแห่งระเบียบดังกล่าว ทั้งนี้ไม่ว่าจะได้มีการเบิกเงินตามสมุดเงินสะสมจ่ายคืนไปแล้วหรือไม่

จึงเรียนมาเพื่อได้โปรดสั่งเจ้าหน้าที่ให้ถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) โสรัจ สุทธสิทธิ์

(นายโสรัจ สุทธสุทธ์)

รองปลัดกระทรวง สั่งราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กองธนาธิการ

กรมบัญชีกลาง

ข. การไปราชการเป็นคณะ มีคำสั่งแต่งตั้ง ควรให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าเช่าที่พัก โดยวิธีการเหมาจ่ายในระดับเดียวกันกับหัวหน้าคณะ

๔. เรื่องเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะควรจ่ายให้เสร็จในปีงบประมาณ และควรให้ให้พอดำเนินงานได้ (จากการอภิปรายของรุ่นที่ ๑๔ เรื่องที่ ๓)

สภาพและลักษณะของปัญหา

ขณะนี้ปรากฏว่า งานของราชการบางหน่วยที่จำเป็นต้องออกไปปฏิบัติในท้องที่ เช่น งานด้านตำรวจ งานด้านอำเภอ และงานอนามัย เป็นต้น เมื่อเจ้าหน้าที่เหล่านี้กลับจากปฏิบัติงานแล้ว เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะได้ล่าช้า และในบางคราวก็ค้างบีงบประมาณไป ซึ่งทำให้เดือดร้อนเป็นผลสะท้อนให้การปฏิบัติราชการไม่ได้ดี ผลงานเสีย ขาดกำลังใจ เป็นเหตุให้กระทบกระเทือนความผาสุขของประชาชน เช่น เกิดโจรผู้ร้ายชุกชุม ก่อกวนความสงบสุข เป็นต้น และบางครั้งจำเป็นต้องออกไปปฏิบัติงานรีบด่วน เช่น ออกไปปราบโจรผู้ร้าย เมื่อไม่มีเงินค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าพาหนะจะใช้สอยในขณะปฏิบัติหน้าที่ก็จะไปรบกวนประชาชนในเรื่องอาหารการกินและอื่น ๆ ซึ่งแทนที่จะไปบำบัดทุกข์ ก็กลับจะไปเพิ่มทุกข์ให้แก่ราษฎรเข้าอีก ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการและประชาชนไม่ราบรื่น ซึ่งเป็นผลร้าย ทำให้ฝ่ายตรงข้ามแทรกซึมมาทางราษฎรเหล่านี้ได้ ซึ่งเป็นภัยที่รัฐบาลกำลังมองเห็นด้วย และหาทางแก้ไข

อนึ่ง งานบางอย่างต้องออกไปหาประชาชน จึงจะได้งาน เช่น การตรวจท้องที่และงานอนามัย เป็นต้น เมื่อไม่มีค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะให้ก็ออกไปหาประชาชนไม่ได้ก็เท่ากับไม่ได้ทำงาน หรือถ้าจำเป็นต้องออกไปก็เท่ากับใช้แต่งานแต่ไม่ให้เงิน

ลักษณะดังที่กล่าวมาแล้ว คนดี ๆ ที่ตั้งใจทำงานอย่างแท้จริงซึ่งต้องมีอยู่ทุกหน่วยงาน เมื่อไม่ได้เงินค่าพาหนะและค่าเบี้ยเลี้ยงดังกล่าวแล้ว ก็ไม่อาจทำดีได้ตลอดไป ขาดกำลังใจ เกิดผลเสียเป็นลูกโซ่ต่อไปถึงคนอื่น ๆ ทำให้รู้สึกว่าประชาชนจะถูกข้าราชการรบกวนอยู่ตลอดไปหาคนดีไม่ได้

มูลเหตุของปัญหา

๑. รัฐบาลไม่ให้งบประมาณพอกับงานที่จะต้องปฏิบัติ

๒. ผู้พิจารณาให้เงิน ไม่เข้าใจในงานของหน่วยที่ขอเงินมาได้ดีพอ จึงไม่สนับสนุนเรื่องเงินเต็มที่ตามแผนงานที่ได้รับอนุมัติ หรือตามแผนงานที่หน่วยราชการนั้น ๆ กำหนดไว้

๓. ในท้องที่อำเภอที่ห่างไกล แม้จะมีเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะให้ แต่ไม่มีเงินทดรองให้เพียงพอ ก็เกิดความเดือดร้อนได้เช่นเดียวกัน

วิธีการแก้ปัญหา

๑. ให้กระทรวง ทบวง กรม ที่มีงานอันจำเป็นต้องออกไปปฏิบัติในท้องที่ดังกล่าวแล้วทำแผนโครงการของงานไว้ให้ละเอียด เช่น ตั้งเป็นยอดเงินปกติที่จะต้องปฏิบัติไว้ยอดหนึ่ง และตั้งยอดเงินสำรองไว้เมื่อมีกรณีฉุกเฉินอีกยอดหนึ่ง เป็นต้น เมื่อทำเช่นนี้ก็จะทำให้ทุกคนที่ออกไปปฏิบัติที่จะต้องได้ค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะได้ เงินนี้รวดเร็วและแน่นอนขึ้น มีกำลังใจปฏิบัติงานได้ผลดี ผลงานก็จะดี ความผาสุขของราษฎรก็จะติดตามมา

๒. เงินสำรองจ่ายดังที่กล่าวมาในข้อ ๑ นั้น จะให้แต่ละกรมเบิกไปจากคลังเพื่อสำรองไว้หรือคลังจะเก็บเงินไว้เองก็ได้ตามแต่จะเห็นสมควร

๓. ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาตั้งงบประมาณให้สอดคล้องกับความจำเป็นของงานโดยอาศัยโครงการเป็นหลัก

๔. ให้ในท้องที่อำเภอที่ห่างไกลได้มีเงินทดรองสำหรับที่จะจ่ายให้เพียงพอที่จะออกไปปฏิบัติงาน

๕. ให้เจ้าหน้าที่การเงินเร่งรัดการเบิก การตรวจจ่าย และการจ่าย ให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว

๖. เงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะ ที่ค้างจ่ายอยู่ให้ตั้งงบประมาณจ่ายเสียให้เสร็จสิ้นไป การทำเช่นนี้ก็จะเรียกกำลังใจของผู้ปฏิบัติงานที่ตกต่ำมาแล้วให้กลับคืนมาได้

ค. ปัญหาเรื่องการขาดแคลนที่อยู่อาศัยของข้าราชการส่วนภูมิภาค การขาดแคลนที่อยู่อาศัยของข้าราชการ ย่อมมีผลกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ เพราะว่าเมื่อบ้านพักข้าราชการมีไม่เพียงพอ ข้าราชการก็เกิดปัญหาในเรื่องค่าเช่าบ้าน ดังนั้น ผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนารุ่นที่ ๑๒ กลุ่มที่ ๑ (ครั้งที่ ๒) จึงได้ให้ความสนใจอภิปรายถึงเรื่องนี้เป็นพิเศษ และได้ให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ หลายประการดังความปรากฏในรายงานข้างท้ายนี้[๗]

สภาพและลักษณะของปัญหา

บ้านพักทางราชการของข้าราชการในส่วนภูมิภาคมีไม่เพียงพอ ในบางแห่งแม้จะหาเช่าอยู่ก็ไม่มี หรือมีราคาก็สูงกว่าที่จะเบิกได้ หลายรายต้องใช้เงินส่วนตัวเพิ่มจากอัตราที่ทางการอนุญาตเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ข้าราชการทั่วไป ที่หนักที่สุดก็คือข้าราชการผู้น้อย

มูลเหตุของปัญหา

ทางราชการมิได้มีนโยบายที่จะสร้างบ้านพักให้เพียงพอ แม้จะอนุมัติงบประมาณให้เป็นบางแห่ง แต่ก็มิได้สมดุลกับจำนวนข้าราชการที่เพิ่มขึ้น

วิธีการแก้ไข

ในชั้นนี้หากทางราชการจะพิจารณาช่วยเหลือตามควรแก่กรณีดังต่อไปนี้ ก็จะขจัดปัญหาดังกล่าวได้

๑. สำรวจจำนวนข้าราชการว่ายังขาดที่พักของหลวงอยู่เท่าใด

๒. จัดตั้งงบประมาณขึ้นสร้างบ้านพักปีละจังหวัด หรือสองสามจังหวัด ค่อย ๆ ทำไปจนครบ แม้จะช้าหน่อยก็คงสำเร็จเข้าวันหนึ่ง

๓. เปิดโอกาสให้บริษัทเอกชนสร้างบ้านพักข้าราชการแล้ว รัฐบาลทำสัญญาผ่อนชำระเป็นปี ๆ ไป ซึ่งวิธีนี้จะแบ่งเบาภาระทางการเงินของรัฐบาลไปได้มาก และอาจสำเร็จก่อนข้อ ๒

---

[๗] Ibid., หน้า ๑๖๐—๖๑

ตัวอย่าง

ข้าราชการชั้นเอก เงินเดือน ๔,๓๐๐ บาท ทางการอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านเดือนละ ๙๗๕ บาท ปีหนึ่งจะต้องใช้เงิน ๑๑,๗๐๐ บาท ๑๐ ปี เป็นเงิน ๑๑๗,๐๐๐ บาท

ราคาบ้านพักข้าราชการชั้นเอก ๗๐,๐๐๐ บาท มีเอกชนมารับปลูกสร้างโดยให้ผ่อนชำระเป็นรายปี ปีแรกจะเสียดอกเบี้ยแพงซึ่งอาจเสียดังนี้ เงินต้นปีละ ๑๒,๐๐๐ บาท ดอกเบี้ย ๑๐ % เป็นเงิน ๗,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินที่จะต้องผ่อนชำระปีแรก ๑๙,๐๐๐ บาท จะลดลงตามลำดับ และประมาณปีที่ ๖ ก็จะผ่อนชำระได้เสร็จสิ้น ค่าเช่าที่เช่าอยู่ปัจจุบันก็จะไม่ต้องจ่าย และบ้านก็ตกเป็นของรัฐดีกว่าที่จะเสียค่าเช่าตลอดไปโดยรัฐบาลจะไม่ได้อะไรเลย.

การบำรุงขวัญข้าราชการ

โดย **ประเชิญ วาดกลิ่นหอม**

ราชการจะเจริญมั่นคงและมีประสิทธิภาพ เมื่อข้าราชการแต่ละคนมีความพอใจและสมหวังในราชการ ในการแสวงหาวิธีการพัฒนาโครงการราชการใด ๆ ก็ตาม ผู้บริหารต้องเข้าใจความหวังของข้าราชการ และพยายามทำทุกอย่างในทางที่ชอบที่ควรตามอำนาจหน้าที่ในอันที่จะส่งเสริมสภาพแวดล้อมและการปฏิบัติงานเพื่อให้ข้าราชการประสบความหวัง นั่นคือ ผู้บริหารต้องบำรุงขวัญของข้าราชการ

ขวัญคืออะไร

ตาม The Advanced Learner's Dictionary ขวัญ (Morale) คือ "สภาวะทางจิตใจที่ช่วยให้บุคคลรักษากำลังใจและแรงศรัทธาไว้ได้" จากคำจำกัดความนี้พอจะขยายความได้ว่า ขวัญเป็นปฏิกิริยาทางความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ที่บุคคลมีต่ออาชีพการงานที่เขาทำ ปฏิกิริยาที่ว่านี้อาจจะสูงหรือต่ำ รุนแรง หรือเบาบาง ข้าราชการอาจจะรักงานของเขาและเชื่อว่าเขาได้ทำงานอยู่กับนายและเพื่อนร่วมงานที่ดี ในกรมกองที่เด่นและมีชื่อเสียง หรือในทางตรงข้าม เขาอาจจะไม่ศรัทธาต่อการบริหาร ไม่พอใจกับเงินเดือนที่ได้รับ และไม่ชอบหน้าเพื่อนร่วมงานของเขา เมื่อข้าราชการขาดความพอใจเสียแล้ว เขาก็จะไม่คำนึงถึงส่วนดีของราชการ ฉะนั้น สิ่งที่สำคัญในเรื่องขวัญ ก็คือ สิ่งที่ข้าราชการเชื่อและรู้สึก

ขวัญเป็น**สิ่ง**นามธรรมที่จับต้องไม่ได้ **เพราะเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น** แต่ก็มีทางที่จะทราบคุณภาพของขวัญได้จากการสังเกตดูท่าทีและการกระทำของข้าราชการอย่างรอบคอบ อัตราการขาดราชการและการมาสายสูง เป็นสิ่งบอกเหตุว่า ขวัญของข้าราชการไม่ดี การละทิ้งหน้าที่ การอยู่เฉยโดยไม่ทำงาน และการบ่นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ เสมอ เหล่านี้เป็นสัญญาณของความไม่พอใจในงาน โดยทางกลับกัน ความร่าเริงเบิกบาน การตรงต่อเวลา ความรวดเร็วฉับพลัน ความกระตือรือร้น ความเต็มใจช่วยงานและการให้ความร่วมมือ เหล่านี้เป็นเครื่องหมายของขวัญดี

ขวัญจะมีผลผูกพันกับปริมาณและคุณภาพของงานที่ข้าราชการทำ ขวัญไม่ดีจะทำให้ได้ผลผลิตของงานต่ำ แต่ขวัญดีจะเพิ่มผลิตผลของงาน ถ้าข้าราชการมีขวัญดีเขาจะทำงานได้ผลดีที่สุด ซึ่งจะอำนวยให้งานราชการขององค์การมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ถ้าขวัญของข้าราชการไม่ดี เขาจะทำงานอย่างไม่เต็มความสามารถและงานขององค์การจะขาดประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้น จะบำรุงขวัญของข้าราชการให้ดีขึ้นได้ ก็โดยทำให้พวกเขาเชื่อว่างานราชการนั้นสร้างความพอใจในชีวิตให้แก่ข้าราชการ

ข้าราชการต้องการอะไรจากการรับราชการ

ความรู้สึกของข้าราชการที่ขวัญไม่ดีต่อไปนี้ แสดงให้ทราบถึงพฤติกรรมการบริหารที่ส่งผลให้ข้าราชการขวัญเสีย

- เมื่อนายมีเจตนาร้ายต่อลูกน้อง
- เมื่อผู้ร่วมงานพยายามที่จะกล่าวหาเพื่อนร่วมงานโดยไม่ยุติธรรม และผู้ถูกกล่าวหาถูกลงโทษ
- เมื่อข้าราชการมีความรู้สึกตื่นกลัว ขาดความอบอุ่นใจและระแวงแคลงใจ ต้องคอยระวังตัวอยู่เสมอ จนไม่เป็นตัวของตัวเอง
- เมื่อข้าราชการเกิดความกลัวว่าตนจะถูกกล่าวหาว่าเป็นคนกระด้างกระเดื่องหย่อนความสามารถและประพฤติชั่ว
- เมื่อมีข่าวลือว่า มีผู้สอดแนมแทนเจ้านายอยู่ทั่วไปในกรมกอง
- เมื่อข้าราชการต้องหยุดคิดก่อนว่าอะไรดีที่สุดสำหรับตัวเอง ยิ่งกว่าที่จะคิดว่าอะไรดีที่สุดสำหรับประชาชนและประเทศชาติ
- เมื่อข้าราชการถูกกีดกันไม่ให้ทำงานพิเศษบางอย่าง เพราะผู้บริหารไม่เชื่อฝีมือ
- เมื่อมีบรรยากาศแห่งความไม่เป็นสุขระบาดอยู่ทั่วไปในหมู่ข้าราชการ

"ผมพอใจที่จะอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ที่ทำอยู่แม้เงินเดือนจะน้อย เพราะผมพอใจหลายอย่างในงานที่ทำอยู่ ทำให้ไม่อยากจากไป" นี่เป็นคำกล่าวของข้าราชการที่มีขวัญดีมากคนหนึ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารประสบความสำเร็จในการสร้างสภาพการทำงานที่ดี ข้าราชการจึงรักงานและเชื่อว่าที่ทำงานของเขาดีที่สุดแห่งหนึ่งที่เขามีประสบการณ์มา

อะไรบ้างเล่าที่ทำให้ข้าราชการรักและพอใจงานและที่ทำงานของเขาจากการศึกษาของ Wiles (๑)

ได้พบว่านักศึกษาขั้นปริญญาโทที่ศึกษาวิชา การบังคับบัญชา (Supervision) ซึ่งจะออกไปประกอบอาชีพครู จำนวน ๑,๐๐๐ คน มีความต้องการตรงกัน คือ

๑. ต้องการความมั่นคงและความเป็นอยู่ที่สบาย (Security and a comfortable living)

๒. ต้องการสภาพการทำงานที่ดี (Pleasant Working Condition)

๓. ต้องการให้หมู่คณะยอมรับตนเป็นสมาชิก (A sense of belonging)

๔. ต้องการความยุติธรรม (Fair treatment)

๕. ต้องการความสำเร็จและความก้าวหน้า (A sense of achievement and growth)

๖. ต้องการให้คนอื่นรู้สึกว่าตนมีความสำคัญ (Recognition of contribution or a feeling of importance)

๗. ต้องการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย (Participation in deciding policy)

๘. ต้องการโอกาสที่จะดำรงความเป็นตัวของตัวเอง (Opportunity to maintain self-respect)

นักจิตวิทยาและนักสังคมวิทยาได้ศึกษาปัญหาเช่นเดียวกันนี้กับคนงานในสาขาอาชีพอื่น ก็ได้คำตอบตรงกันกับที่กล่าวแล้ว

๑. ต้องการความมั่นคงและความเป็นอยู่ที่สบาย (Security and a comfortable living)

ข้าราชการต้องการความมั่นคงและความเป็นอยู่ที่สบาย ความสบายในที่นี้มิได้หมายถึงความฟุ่มเฟือยหรูหรา หากแต่หมายถึงว่าข้าราชการต้องการดำรงชีพอยู่ได้โดยไม่ผิดเคืองขัดสน เป็นธรรมดาที่ทุกคนต้องการที่จะหาเลี้ยงครอบครัวได้อย่างเป็นสุข ปราศจากความวิตกกังวลเรื่องการเงิน และสามารถที่จะใช้จ่ายฟุ่มเฟือยหรือทำตัวหรูหราได้บ้างบางครั้งบางคราว

ผู้นำควรจะมีบทบาทในการพยายามหาทางให้ข้าราชการมีรายได้พอใช้และจัดสภาพการทำงานที่ดีให้แก่ข้าราชการ ผู้นำต้องอยู่แนวหน้าเสมอที่จะกระทำการต่าง ๆ เพื่อสนอง

(๑) K. Wiles, **Supervision for Better Schools** (Englewood Cliffs, N J. : The Prentice-hall , Inc., 1961) P. 52

ความต้องการ (needs) ของข้าราชการในกรณีเช่นนี้ ผู้นำเพียงไม่กี่คนย่อมทำงานสำเร็จได้ยาก เพื่อแก้ปัญหานี้ ราชการฝ่ายพลเรือนควรจะมีองค์การกลาง คือ กรมสวัสดิการข้าราชการพลเรือน ทำหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสวัสดิการข้าราชการพลเรือนโดยเฉพาะ แทนที่จะให้เป็นหน้าที่ของแต่ละกรมดำเนินการเองเช่นในปัจจุบัน

ผู้บริหารบางคนมักให้ความสนใจเป็นพิเศษในเรื่องความประหยัดของงาน แต่กลับมองข้ามความสำคัญของสภาพความเป็นอยู่ของข้าราชการไปเสีย มักคิดแต่เพียงว่าถึงจะเพิ่มเงินเดือนให้ข้าราชการอีกเท่าไร ข้าราชการก็บ่นไม่พออยู่นั่นเอง ผู้นำที่ไม่ต่อสู้เพื่อสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของข้าราชการย่อมได้รับความยอมรับนับถือน้อยจากข้าราชการ

การให้ข้าราชการทราบว่า ผู้บริหารกำลังทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อปรับปรุงเงินเดือนและสภาพการทำงานให้สูงและดีขึ้นจะช่วยให้ข้าราชการรู้สึกว่า ผู้บริหารถือเอาการปรับปรุงสวัสดิการข้าราชการเป็นส่วนสำคัญของความรับผิดชอบ ผู้บริหารต้องให้ความสนใจแก่ข้าราชการทั้งกลุ่มและรายบุคคล ถ้าข้าราชการผู้หนึ่งร้องขอความช่วยเหลือ และผู้บริหารปฏิเสธคำร้องขอ ข้าราชการผู้นั้นจะรู้สึกทันทีว่า ผู้บริหารไม่สนใจกับความสุขในการทำงานของเขา ผู้บริหารควรแสดงความเห็นอกเห็นใจข้าราชการ เมื่อพบว่า การกระทำของผู้บริหารระดับสูง ทำให้ขวัญของข้าราชการเสีย ข้าราชการต้องการความมั่นคง (Security) ในชีวิต การมีบ้านอยู่เป็นหลักฐาน มีเงินบำเหน็จบำนาญ มีประกันชีวิต มีประกันสุขภาพ การลา มีเงินสวัสดิการให้กู้ยืม ฯ สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบแห่งความมั่นคงในชีวิตของข้าราชการ ซึ่งผู้บริหารต้องพยายามส่งเสริมให้มีขึ้นเพื่อบำรุงขวัญข้าราชการ

๒. ต้องการสภาพการทำงานที่ดี (Pleasant working conditions)

ข้าราชการต้องการทำงานที่มีสภาพการทำงานที่ดี จริงอยู่ที่ข้าราชการมีความแตกต่างกัน จึงยากที่จะจัดสภาพการทำงานให้เป็นที่ถูกใจของทุกคนได้ อย่างไรก็ดี ข้าราชการทั้งหลายต้องการสภาพการทำงานที่มีลักษณะดึงดูดใจ สะอาด มีอุปกรณ์ทันสมัย อำนวยความสะดวกสบายและมีบริการดีให้แก่ข้าราชการ ข้าราชการยินดีทำงานในตำแหน่งที่มีเงินเดือนน้อย แต่ที่ทำงานสะอาด สวยงามและมีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายให้ พนักงานต้อนรับเป็นตัวอย่างอันดีในเรื่องนี้ การใช้สีต่าง ๆ ตามความต้องการของข้าราชการในที่ทำงานจะช่วยดึงดูดข้าราชการให้อยู่ติดที่ทำงาน เพราะรู้สึกสดชื่นและใจสบาย นอกจากที่ทำงานจะมีความสวย

งามดึงดูดใจแล้ว ยังจะต้องมีความสะอาดอีกด้วย ฉะนั้น งานด้านภารโรงจะต้องดี ถ้างานภารโรงไม่ดีจะทำให้อาคารและบริเวณเสียความสง่างามไป การจัดบริการให้ข้าราชการมีความสบาย เช่น สร้างห้องพักสำหรับข้าราชการ และจัดหาสิ่งอำนวยความสุขสบายให้ข้าราชการจะได้ผลตอบสนอง คือ ข้าราชการจะมีขวัญดี มีความกระตือรือร้นในการทำงานและมีความภาคภูมิใจในกรมกองของตน สภาพการทำงานที่ดียังรวมถึงการให้มีวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการทำงานอย่างเพียงพอ วัสดุอุปกรณ์ต้องทันสมัย ข้าราชการที่ใช้ของใหม่ทันสมัยย่อมมีทัศนคติต่องานดีกว่าข้าราชการที่ใช้ของเก่าล้าสมัย วิธีหนึ่งที่ช่วยสร้างความพอใจแก่ข้าราชการ คือ ให้ข้าราชการรู้สึกว่า ผู้บริหารกำลังสนับสนุนพวกเขา เมื่อข้าราชการต้องการความช่วยเหลือ ผู้บริหารต้องพร้อมเสมอที่จะให้ความช่วยเหลือ ตัวอย่างเช่น ข้าราชการใหม่อาจประสบปัญหาเกี่ยวกับระเบียบประเพณีของที่ทำงาน กรณีเช่นนี้ ผู้บังคับบัญชาควรหาโอกาสพบปะสนทนาและให้คำแนะนำ นายต้องสนับสนุนลูกน้อง ถ้าไม่ก็เท่ากับยอมรับความล้มเหลวของนายเองเท่า ๆ กับทำให้ขวัญของลูกน้องเสื่อมลง นายควรให้ลูกน้องมีความรู้สึกมั่นคงทางใจโดยการสนับสนุนความคิดอ่านและการตัดสินใจของลูกน้อง การสนับสนุนการตัดสินใจของลูกน้อง หมายความว่า ให้ลูกน้องรู้ว่าเขาได้รับความไว้วางใจจากนาย นั่นคือการสนับสนุนให้ลูกน้องมีความรับผิดชอบในการทำงาน พูดให้สั้นเข้าก็คือให้ลูกน้องปราศจากความรู้สึกกลัวว่าถ้าเขาทำงานผิดพลาดโดยไม่เจตนาแล้วจะทำให้เขาหลุดจากตำแหน่ง

๓. ต้องการให้หมู่คณะยอมรับตนเป็นสมาชิก (A sense of belonging)

ข้าราชการต้องการให้ผู้ร่วมงานยอมรับว่าเขาเป็นสมาชิกคนหนึ่งในคณะ ความต้องการนี้เป็นสิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในการตัดสินว่า คนเราจะทำงานเป็นอย่างไร ข้าราชการต้องการให้พรรคพวกยอมรับมากกว่าที่จะมีรายได้มาก ๆ แต่เพื่อนร่วมงานเกลียด จะเห็นได้บ่อย ๆ ในวงการอุตสาหกรรมที่คน ๆ หนึ่งยอมทำงานน้อยชิ้นลงและรับเงินค่าจ้างน้อยลงเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทบแตกร้าวกับเพื่อนร่วมงาน ผู้บริหารต้องสร้างความร่วมแรงร่วมใจของหมู่คณะโดยให้ข้าราชการมีโอกาสสังสรรกันบ่อย ๆ ซึ่งจะทำให้ข้าราชการรู้จักกันดีมากขึ้น และพยายามให้ทุกคนทราบผลงานที่แต่ละคนกำลังทำ จะช่วยให้ข้าชการรู้สึกว่าเพื่อน ๆ ต้องการเขา โดยให้เขามีส่วนร่วมเป็นพิเศษในแผนงานที่กลุ่มทำ ให้ข้าราชการทราบว่าเมื่อเขาไม่มาทำงาน เพื่อน ๆ ทุกคนบ่นคิดถึงเขา นายควรประกาศสดุดีความสามารถของแต่

ละคน อย่าแสดงให้ลูกน้องรู้ว่า นายจะมีความสุขมากยิ่งขึ้นถ้าได้คนมาแทนคนใดคนหนึ่งในกลุ่ม การให้ทุกคนมีส่วนร่วมในงานโดยการวางแผนร่วมกันและรับผิดชอบร่วมกัน จะทำให้ความรู้สึกว่าเป็นสมาชิกของกลุ่มดีขึ้น

๔. ต้องการความยุติธรรม (Fair treatment)

ข้าราชการต้องการการปฏิบัติที่เป็นธรรมและยุติธรรม เขาจะไม่พอใจที่ได้รับมอบงานมากกว่าคนอื่น หรือคนอื่นได้รับการเลื่อนเงินเดือนสูงกว่า มักได้ยินเสมอว่า ข้าราชการที่ได้ดีทั้งๆ ที่ไม่ค่อยได้ทำงาน ก็คือคนที่ทำตัวเป็นคนสนิทของนาย จะทราบคุณภาพของขวัญข้าราชการโดยทั่วไปได้ทันทีเมื่อข้าราชการทั้งกลุ่มเชื่อว่า มีข้าราชการจำนวนหนึ่งกำลังเอาเปรียบ กำลังใจของกลุ่มจะต่ำลงและขวัญของข้าราชการส่วนมากจะเสีย ข้าราชการส่วนรวมจะมีผลิตผลของงานต่ำลง เมื่อเขาทั้งหลายคิดว่า นายสนับสนุนและชอบคนประจบสอพลอ

เรื่องการแบ่งงานอาจเป็นสาเหตุแห่งความไม่พอใจด้วยเหมือนกัน การแบ่งงานโดยไม่ยุติธรรม อาจทำให้เป็นไปได้ว่า คนที่ทำงานน้อยแต่ได้รับเงินมาก ซึ่งขัดกับหลักที่ว่า **เงินเท่ากันงานเท่ากัน (Equal pay for equal work)**

๕. ต้องการความสำเร็จ (A sense of achievement)

ข้าราชการต้องการความสำเร็จในงาน เขาต้องการทราบว่าเขาก็เป็นคนที่สามารถคนหนึ่ง มีส่วนร่วมที่สำคัญคนหนึ่งที่กำลังทำงานก้าวหน้าและประสบความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ข้าราชการต้องการความมั่นใจว่าเขามีความสามารถจะทำงานได้ เมื่อไรที่เขามีความรู้สึกกลัวว่างานนั้นยากและหนักเกินไปสำหรับเขาจนเขาไม่สามารถที่จะทำสำเร็จได้ เขาจะมีความรู้สึกไม่พอใจในงานและจะทำงานโดยไม่มีประสิทธิภาพ ในการส่งเสริมให้ข้าราชการมีความมั่นใจว่าตนมีความสามารถที่จะทำงานได้เสมอ องค์การนั้นต้องจัดให้มีการฝึกอบรม (In-service training) ขึ้น การฝึกอบรมจะช่วยพัฒนาข้าราชการให้มีความรู้ความสามารถทันสมัยอยู่เสมอ อย่างไรก็ดี การฝึกอบรมต้องเป็นไปในแนวทางส่งเสริมความก้าวหน้า และทำให้ข้าราชการรู้สึกว่าเขามีโอกาสเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เทคนิค กระบวนการ หรือทักษะใหม่ๆ ข้าราชการต้องการความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ เขาจะมีความรู้สึกไม่ดีถ้าเขาไม่เห็นผลแห่งความพยายามของเขา เมื่อมีตำแหน่งว่างลงควรแต่งตั้งคนภายในเข้าดำรงตำแหน่งนั้น แทนที่

จะโอนบุคคลภายนอกเข้ามาซึ่งจะเป็นอันตรายต่อขวัญของข้าราชการภายในอย่างยิ่ง สำหรับการเลื่อนชั้น เลื่อนตำแหน่ง และเลื่อนเงินเดือน ก็ควรเป็นไปตามระบบคุณธรรม (Merit system)

๖. **ต้องการให้คนอื่นเห็นว่าตนมีความสำคัญ (A feeling of importance)**

ข้าราชการต้องการให้คนอื่นรู้สึกว่าตนมีความสำคัญคนหนึ่งในงาน ต้องการจะเป็นตัวของตัวเอง และเป็นคนหนึ่งที่ดีเด่นกว่าคนอื่น ๆ ข้าราชการบางคนจะมีประสิทธิภาพต่ำลงเมื่อถูกย้ายจากห้องทำงานเดี่ยวไปอยู่ร่วมกับคนอื่น ๆในห้องกว้าง การได้รับความยกย่องนับถือจากผู้บังคับบัญชา จากเพื่อนร่วมงานและจากหน่วยงานของตนพร้อมกัน ทั้งสามสิ่งนี้จะสร้างความพอใจให้แก่ข้าราชการมาก หากให้เลือกเอาระหว่างงานสองอย่าง อย่างหนึ่งได้เงินเดือนสูงกว่า แต่เป็นงานที่ได้รับยกย่องน้อยกว่างานอีกอย่างหนึ่งที่มีเงินเดือนต่ำกว่า คนส่วนใหญ่จะเลือกงานอย่างหลังแน่ คนเราจะรู้สึกว่าตนมีความสำคัญถ้างานที่เขาทำอยู่มีผลโดยตรงต่อสวัสดิภาพของคนงานอื่นทั้งหมด นายสามารถจะทำให้ลูกน้องรู้ว่าเขามีความสำคัญได้โดยไว้วางใจเขา และยกย่องผลงานของเขาให้คนอื่นทราบ การยกย่องชมเชยเป็นสิ่งกระตุ้นที่สำคัญ แต่การชมต้องจริงใจ เพราะการชมที่ไม่จริงใจจะไม่เกิดผลดีทางจิตใจขึ้นมา แต่กลับจะส่งเสริมให้คนไม่จริงใจต่อกันมากขึ้น การได้รับความยกย่องจากเพื่อนร่วมงานก็มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการได้รับยกย่องจากผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาอาจส่งเสริมให้ข้าราชการยกย่องนับถือซึ่งกันและกันได้โดยสนับสนุนให้ทำงานกันเป็นคณะ ให้ทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการทำงานร่วมกัน วางแผนร่วมกัน แก้ปัญหาร่วมกัน และอื่น ๆ การให้ความเคารพนับถือและเชื่อมั่นในตัวข้าราชการ ก็ถือว่าเป็นการยกย่องว่าเขามีความสำคัญ ซึ่งผู้บังคับบัญชาอาจแสดงออกได้หลายอย่าง เช่น ขอร้องให้เขารับผิดชอบงานพิเศษบางอย่าง ยอมรับความคิดเห็นของเขา ข้าราชการจะรู้สึกภูมิใจที่สุดเมื่อทราบว่า ความคิดเห็นของเขาถูกนำไปใช้เป็นหลักปฏิบัติ การเรียกข้าราชการมาปรึกษาหารือก่อนลงมือดำเนินการ ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่แสดงว่าผู้บังคับบัญชายกย่องความสำคัญของเขา การเรียกปรึกษาหารือจะมีผล ๒ อย่าง คือ

(๑) ทำให้ข้าราชการรู้ว่าผู้บังคับบัญชาเชื่อมั่นในตัวเขา และ

(๒) ทำให้ข้าราชการรู้ว่าความคิดเห็นของเขาจะมีผลเป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงงาน

๗. ต้องการมีส่วนในการกำหนดนโยบาย (A part in policy formulation)

ข้าราชการต้องการมีส่วนร่วมในการกำหนดและควบคุมโชคชะตาของตน เขาจะพอใจในงานมากถ้าให้โอกาสเขาได้มีส่วนในการกำหนดนโยบายซึ่งจะมีผลต่อเขาโดยตรง การมีส่วนในการกำหนดนโยบายเป็นแรงขับอย่างหนึ่งที่กระตุ้นให้ข้าราชการมีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น กล้าที่จะรับผิดชอบ และกล้าที่จะกระทำการภายในกรอบนโยบายที่ตนมีส่วนกำหนดขึ้นมา เมื่อข้าราชการมีส่วนในการกำหนดนโยบาย เขาจะมีความพอใจ ๒ อย่าง คือ

(๑) เขารู้ดีว่าตัวเขามีความสำคัญ เพราะว่ามีสิทธิมีเสียงในการตัดสินใจ

(๒) เขารู้ดีว่าเขาได้รับการยอมรับนับถือจากหมู่คณะ เพราะว่า ความคิดเห็นและความสนใจของเขาได้รับการพิจารณาจากคนทั้งคณะ เมื่อวัตถุประสงค์หรือนโยบายถูกกำหนดขึ้นโดยบุคคลทั้งคณะ สมาชิกทุกคนในคณะย่อมมีความรับผิดชอบร่วมกัน และจะพยายามกระทำการให้บรรลุวัตถุประสงค์เหล่านั้น ถ้าผู้บริหารใช้วัตถุประสงค์ของหมู่คณะเป็นพื้นฐานในการบริหาร เขาจะได้รับการสนับสนุนจากทุกคน ในทางกลับกัน ถ้านโยบายถูกกำหนดขึ้นโดยผู้บริหารระดับสูง ผู้บังคับบัญชาจะต้องให้ข้าราชการทุกคนทราบนโยบายนั้นก่อนที่จะลงมือปฏิบัติ และถ้ามีการเปลี่ยนแปลงนโยบายต้องแจ้งให้ทุกคนทราบ และวางแผนร่วมกับผู้ใต้บังคับบัญชาในการดำเนินการให้บรรลุผลตามนโยบายใหม่

๘. ต้องการดำรงรักษาความเป็นตัวของตัวเอง (Maintain self-respect)

ข้าราชการต้องการสภาพการทำงานที่ทำให้เขารู้สึกทัดเทียมกับเพื่อนร่วมงาน บุคคลจะไม่สามารถรักษาศักดิ์ศรีและความเป็นตัวของตัวเองไว้ได้ ถ้าเขาตกอยู่ในความรู้สึกที่ว่าเขาด้อยกว่าคนอื่น หรืออยู่ในฐานะเป็นคนประเภทขอรับกระผม "yes man" อยู่ร่ำไป ข้าราชการต้องการอยู่ในฐานะที่จะทำงานร่วมกับคนอื่นมากกว่าที่จะทำเพื่อคนอื่น นายที่ปฏิบัติต่อลูกน้องเสมือนพวกเขาเป็นเครื่องจักรคอยทำตามคำสั่งของตนอยู่ร่ำไป จะเป็นการทำลายขวัญของลูกน้อง

วิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ข้าราชการคงรักษาความเป็นตัวของตัวเองไว้ได้ ก็คือ ให้เขามีโอกาสวางแผนงานร่วมกับผู้บริหาร ทั้งนี้ หมายความว่า การมอบหมายงานควรมาจากการวางแผนร่วมกันระหว่างนายกับลูกน้อง แทนที่นายจะให้ลูกน้องทำตามคำสั่งเรื่อยไปซึ่งจะทำให้ลูกน้องขาดความเป็นตัวของตัวเอง แผนงานต้องยืดหยุ่นพอที่จะให้ข้าราชการกำหนดเส้นตาย (Dead line) ได้เอง จะทำให้เขามีความรู้สึกเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้น การตำหนิควรจะ

เป็นทำนองติเพื่อก่อ และถ้าต้องการให้ข้าราชการมีขวัญดี กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ต้องมีให้น้อย เพราะทุกคนย่อมต้องการให้คนทั่วไปเข้าใจว่าเขาเป็นผู้ใหญ่พอที่จะนำตนเองได้ จริงอยู่ กฎเกณฑ์บางอย่างเป็นสิ่งจำเป็น แต่ควรจะเป็นเรื่องของการแนะแนว (Guiding principles) มากกว่าจะเป็นการสั่งสอนกันอย่างจริงจัง (Specific instructions) และถ้าหากกฎเกณฑ์เหล่านั้นถูกสร้างขึ้นมาโดยบุคคลทั้งคณะ ความตึงเครียดระหว่างนายกับลูกน้องก็จะลดน้อยลง ข้าราชการก็เหมือนกับคนอื่น ๆ โดยทั่วไปย่อมต้องการสิทธิเสรีภาพที่จะดำเนินวิถีชีวิตของตนเอง ฉะนั้น ถ้าถูกกดขี่บังคับมากเกินไปจะทำให้ข้าราชการเสียขวัญได้

จะตรวจสอบขวัญของข้าราชการได้อย่างไร

ผู้บริหารไม่ควรถือว่า ขวัญเป็นเรื่องเล็ก แต่จำเป็นต้องตรวจสอบเสมอว่า ข้าราชการแต่ละคนมีความรู้สึกอย่างไร การเปิดโอกาสให้ทุกคนเขียนระบายความในใจออกมาอย่างเสรีโดยไม่ต้องลงชื่อ หรือจัดให้มีตู้รับความคิดเห็น (Suggestion box) ติดไว้ ณ สำนักงาน จะช่วยให้ผู้บริหารทราบความรู้สึกนึกคิดหรือคุณภาพของขวัญข้าราชการได้ วิธีประเมินขวัญข้าราชการอีกวิธีหนึ่งก็คือ เปิดโอกาสให้ข้าราชการนำความข้องคับใจและปัญหาคับใจไปเปิดเผยในที่ประชุมได้อย่างกว้างขวาง นอกจากนี้ ยังอาจจะประเมินขวัญของข้าราชการได้จากความสัมพันธ์ที่เขามีอยู่กับเพื่อนร่วมงาน เพราะข้าราชการที่ขาดความสุข ความมั่นคง และมีความตึงเครียดทางอารมณ์ย่อมอดที่จะระบายความรู้สึกเหล่านี้ให้เพื่อน ๆ พังไม่ได้

ถ้าปรากฏว่า มีการขาด ลา มาก ข้าราชการปฏิบัติงานเฉื่อยชา และมีการขอโอนย้ายมาก ผู้บริหารต้องรีบดำเนินการค้นหาสาเหตุ เพราะพฤติกรรมเหล่านั้นแสดงว่าข้าราชการโดยส่วนรวมมีขวัญไม่ดี

ขวัญเปรียบเสมือนพืชที่เจริญงอกงามอย่างช้า ๆ ในบรรยากาศแห่งการยอมรับนับถือร่วมกัน เมื่อข้าราชการคนหนึ่งไม่ได้รับความเป็นธรรม คนอื่น ๆ ก็ต้องคิดว่าสักวันหนึ่งข้างหน้าคงจะถึงคราวของตนเข้าบ้าง เพราะฉะนั้น ผู้บริหารต้องพิจารณาตัดสินการกระทำของคนว่าชอบด้วยเหตุผลหรือไม่จากผลสะท้อนที่ข้าราชการได้รับ

ขวัญดีเป็นสิ่งที่จะได้มาไม่ได้ง่าย ๆ นัก แต่มันก็ส่งผลให้งานราชการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงขึ้น ผู้บริหารต้องแสดงให้เห็นว่า การบำรุงขวัญข้าราชการเป็นความรับผิดชอบอย่างใหญ่หลวงของผู้บริหาร

สถิติที่น่าสนใจ

โดย **นายการเมือง**

คณะกรรมการพัฒน์มหาวิทยาลัยได้คัดเลือกสาขาวิชาที่จำเป็นรีบด่วน จำนวน ๖ สาขา คือ วิชา ชีววิทยา เคมี ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ข้างล่างนี้ เป็นตารางแสดงความต้องการอาจารย์ในสาขาวิชาที่จำเป็นระดับปริญญารีบด่วนดังกล่าว (ยกเว้นภาษาอังกฤษ)

ตาราง ก. แสดงจำนวนอาจารย์แยกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	๒๕๑๑	๒๕๑๕	๒๕๑๙	๒๕๒๓	รวม
เศรษฐศาสตร์	๘๘	๑๑๔	๑๒๕	๑๒๔	๔๕๑
ชีววิทยา	๖๕	๗๙	๘๑	๘๒	๓๐๗
เคมี	๘๖	๑๐๗	๑๑๒	๑๑๒	๔๑๗
คณิตศาสตร์	๑๐๐	๑๑๘	๑๒๐	๑๒๐	๔๕๘
ฟิสิกส์	๖๕	๘๐	๘๓	๘๓	๓๑๑
รวม	๔๐๔	๔๙๘	๕๒๑	๕๒๑	๑,๙๔๔

ตาราง ข. แสดงจำนวนอาจารย์แยกตามระดับปริญญาของแต่ละสาขาวิชา

สาขาวิชา	ระดับปริญญา	๒๕๑๑	๒๕๑๕	๒๕๑๙	๒๕๒๓	รวม
เศรษฐศาสตร์	ตรี	๔๙	๕๑	๓๖	๑๙	๑๕๕
	โท	๒๙	๕๑	๖๔	๗๒	๒๑๖
	เอก	๑๐	๑๒	๒๕	๓๓	๘๐
	รวม	๘๘	๑๑๔	๑๒๕	๑๒๔	๔๕๑
ชีววิทยา	ตรี	๑๙	๒๗	๑๗	๑๐	๗๓
	โท	๓๔	๔๐	๔๕	๔๘	๑๖๗
	เอก	๑๒	๑๒	๑๙	๒๔	๖๗
	รวม	๖๕	๗๙	๘๑	๘๒	๓๐๗
เคมี	ตรี	๔๑	๔๙	๓๒	๒๑	๑๔๓
	โท	๒๙	๔๐	๕๑	๕๘	๑๗๘
	เอก	๑๖	๑๘	๒๙	๓๓	๙๖
	รวม	๘๖	๑๐๗	๑๑๒	๑๑๒	๔๑๗
คณิตศาสตร์	ตรี	๗๑	๗๔	๔๔	๒๑	๒๑๐
	โท	๒๕	๓๗	๕๓	๖๓	๑๗๘
	เอก	๔	๗	๒๓	๓๖	๗๐
	รวม	๑๐๐	๑๑๘	๑๒๐	๑๒๐	๔๕๘
ฟิสิกส์	ตรี	๓๑	๓๙	๒๕	๑๕	๑๑๐
	โท	๒๙	๓๕	๔๑	๔๔	๑๔๙
	เอก	๕	๖	๑๗	๒๔	๕๒
	รวม	๖๕	๘๐	๘๓	๘๓	๓๑๑
รวมทั้งสิ้น		๔๐๔	๔๙๘	๕๒๑	๕๒๑	๑,๙๔๔

ที่มาของสถิติ : Education in Thailand ฉบับที่สี่

ปัญหากฎหมาย ระเบียบ และวินัยข้าราชการพลเรือน

ตอบโดย

สมศิ เจริญกุล	บุคลากรเอก	กองระเบียบข้าราชการ
เสริมสุข โกวิทวานิช	หัวหน้าแผนกระเบียบ	สำนักงาน ก.พ.
อาลัย อิงคะวณิช	วิทยากรโท	กองระเบียบข้าราชการ
ชนะ อินสว่าง	ผู้ช่วยหัวหน้ากอง	กองวินัยและเรื่องราว
สมพงษ์ นิ่มนคร	นิติกรโท	กองระเบียบข้าราชการ

สำนักงาน ก.พ.

ปัญหากฎหมาย

ตอบสมาชิกเลขที่ ๘๕๘

๑. **ถาม** นาย ก. ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี ได้รับทุนไปฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๑๐ ต่อมาได้เลื่อนเป็นชั้นโทเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๑๐ และกลับจากการฝึกอบรม ณ ต่างประเทศเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๑๑

ดังนี้ นาย ก. จะมีสิทธิได้รับเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษในปีงบประมาณ ๒๕๑๑ เพียงใดหรือไม่ โปรดอ้างหัวข้อในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๗๙ ด้วย

ตอบ นาย ก. ไม่มีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนในปีงบประมาณ ๒๕๑๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๑๐) ทั้งนี้ เพราะว่า ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๗๙ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ได้บัญญัติว่า ข้าราชการผู้ซึ่งจะได้เลื่อนเงินเดือนจะต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ฯ ล ฯ โดยเฉพาะ ข้อ ๔ (๕) "ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการ หรือเลื่อนชั้น หรือเลื่อนเงินเดือน มาครบสิบสองเดือน โดยนับตั้งแต่เดือนแรกของปีเป็นต้นไป" ดังนั้น ตามปัญหาดังกล่าว นาย ก. เป็นข้าราชการชั้นตรี และได้เลื่อนเป็นชั้นโทในเดือนตุลาคม ๒๕๑๐ (ปีงบประมาณ ๒๕๑๑) จึงไม่มีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนในปีเดียวกันได้

๒. **ถาม** ส่วนราชการแห่งหนึ่ง คณะที่ปรึกษาระเบียบบริหารยังไม่ได้ให้ความเห็นชอบในการจัดอัตรากำลัง ระหว่างนั้นได้ขออนุมัติคณะที่ปรึกษาเพื่อบรรจุบุคคลในตำแหน่งประจำแผนก ๒ อัตรา และคณะที่ปรึกษา ฯ ก็อนุมัติ ต่อมาประจำแผนก ๑ ใน ๒ อัตราที่ได้รับอนุมัตินั้นว่างลงอีก

ดังนี้ ถ้าจะบรรจุบุคคลในตำแหน่งที่ว่างดังกล่าว จะต้องขออนุมัติคณะที่ปรึกษา ฯ อีกหรือไม่

ตอบ ส่วนราชการที่คณะที่ปรึกษาระเบียบบริหารยังมิได้จัดอัตรากำลัง แต่ได้รับอนุมัติจากคณะที่ปรึกษา ฯ ให้บรรจุบุคคลเข้ารับราชการในอัตราเงินเดือนว่าง ตำแหน่งประจำแผนกรวม ๒ อัตรา ต่อมา ตำแหน่งประจำแผนก ๑ อัตราในจำนวนนี้ว่างลง เช่นนี้ ถ้าปรากฏว่า ในส่วนราชการนั้น (แผนกหรือกอง) มีอัตรากำลังอยู่คงเดิมเหมือนขณะที่คณะที่ปรึกษา ฯ ได้พิจารณาอนุมัติไว้ กับทั้งสถิติปริมาณงานของส่วนราชการนั้นมิได้ลดลง ถ้ากระทรวง ทบวง กรมใด จะขอบรรจุในอัตราเงินเดือนที่ว่าง ก็ให้แจ้งให้คณะที่ปรึกษา ฯ ทราบว่า ได้เคยเห็นชอบไว้เมื่อใด โดยหนังสือที่เท่าใด โดยไม่ต้องส่งบัญชีรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ (หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๘๖/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๐๒ ข้อ ๘) แต่ถ้าตำแหน่งประจำแผนกว่างลงภายในกำหนด ๓ ปี นับแต่ปีงบประมาณที่ได้รับอัตราเพิ่มใหม่ (ประจำแผนกหรือเสมียนพนักงาน) ครั้งสุดท้าย ก็ให้บรรจุหรือแต่งตั้งโดยไม่ต้องขออนุมัติคณะที่ปรึกษา ฯ (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๔๐๓/ว. ๑๓๗ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๑๐)

๓. **ถาม** ส่วนราชการแห่งหนึ่งได้รับอนุมัติส่วนให้บรรจุบุคคลเข้ารับราชการในตำแหน่งเสมียนพนักงาน จากผู้สำเร็จประโยคมัธยมตอนปลายสายอาชีพ แผนกพาณิชยการ แผนกเลขานุการ หรือแผนกภาษาต่างประเทศ

กรณีเช่นนี้ ถ้าส่วนราชการนั้นจะประกาศรับสมัครจากผู้สำเร็จแผนกพาณิชยการเพียงอย่างเดียว เพราะถือว่าไม่เป็นการผิดเงื่อนไข เพียงแต่ไม่ครบเงื่อนไขตามที่ ก.พ. กำหนดเท่านั้น จะได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

ตอบ ตามที่ ก.พ. ได้อนุมัติให้ส่วนราชการใดบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรประโยคบาชีวศึกษาชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกพาณิชยการ เลขานุการ หรือแผนกภาษาต่างประเทศ ในตำแหน่งเสมียนพนักงานนั้น เพราะว่า ก.พ. ได้พิจารณาแล้วว่า วุฒิทั้ง ๓ แผนกดังกล่าวนั้นตรงกับลักษณะงาน หรือหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งเสมียนพนักงาน ฉะนั้น โดยหลักการของ ก.พ. จึงควรที่ส่วนราชการนั้นจะได้เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีวุฒิทั้ง ๓ แผนก เข้ามาแข่งขันเพื่อที่จะคัดเลือกบุคคลผู้มีความรู้ ความสามารถจริง ๆ เข้ารับราชการ มิใช่เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้มีวุฒิบางส่วน ภายในเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด ซึ่งไม่ถูกต้อง

ดังนั้น กรณีข้อหารือ ส่วนราชการนั้น ๆ จึงมิอาจทำได้ เพราะถือว่าไม่ปฏิบัติตามมติ ก.พ. โดยเคร่งครัด

ตอบสมาชิกเลขที่ ๒๒๘๗

ถาม ๑. ข้าพเจ้าเกิดวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๗ จะมีอายุครบ ๖๐ บีบริบูรณ์เมื่อใด

๒. ในการสอบวิชาชุดครู พ.ม. ปี ๒๕๑๐ ครู ๒ คนลอกคำตอบกัน กรรมการตรวจข้อสอบพบว่าทุจริต จึงให้ทางจังหวัดตั้งกรรมการสอบสวน ครู ๒ คนนั้นรับสารภาพ จังหวัดสั่งลงโทษให้ออกจากราชการฐานผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทราบว่าผู้ถูกลงโทษกำลังอุทธรณ์ เพื่อจะให้ได้รับโทษเบากว่านี้ คือ อาจจะเพียงลดขั้นเงินเดือนหรือตัดเงินเดือน ข้าพเจ้าคิดว่าเขาทั้ง ๒ ผิดวินัยตามมาตรา ๙๐ และโทษนั้นก็สมควรอยู่แล้ว จึงขอเรียนถามว่า

(๑) การอุทธรณ์เพื่อลดหย่อนโทษนั้น จะได้ผลอย่างไร

(๒) การอุทธรณ์นั้น ลบล้างคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดได้หรือไม่

(๓) ในเมื่อผู้กระทำผิดได้ยอมรับผิดต่อกรรมการสอบสวนแล้ว ก็ถือว่าเรื่องเป็นธรรมแล้ว จะอุทธรณ์ได้หรือไม่

(๔) ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะอุทธรณ์ได้ต่อเมื่อผู้กระทำผิดไม่ได้กระทำผิดจริง หรือไม่ได้รับความเป็นธรรมในการสอบสวน หรือได้รับโทษเกินกว่าเหตุ ตามกฎ ก.พ. ความเข้าใจเช่นนี้ผิดถูกประการใด

ตอบ ๑. ท่านจะมีอายุครบ ๖๐ บีบริบูรณ์ ในวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๘

๒. (๑) การพิจารณาอุทธรณ์ในกรณีเช่นนี้ มาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๙ กำหนดให้ปลัดกระทรวงเสนอเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณา และให้เจ้ากระทรวงสั่งการไปตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง ฉะนั้น การอุทธรณ์เพื่อลดหย่อนโทษนั้น จะได้ผลอย่างไร ย่อมอยู่ที่มติ อ.ก.พ. กระทรวง แต่ถ้าจะถามความเห็นกันแล้ว ผู้ตอบมีความเห็นว่า ถ้าข้อเท็จจริงได้ความว่า ครู ๒ คนนั้นทุจริตในการสอบโดยลอกคำตอบกันจริงแล้ว การที่ทางจังหวัดสั่งลงโทษเพียงให้ออกจากราชการตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ นับว่าเป็นคุณแก่ครู ๒ คนนั้นมากอยู่แล้ว อุทธรณ์ไม่น่าจะเกิดผลดีอย่างไร

(๒) ถ้า อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาอุทธรณ์ มีมติให้เปลี่ยนแปลงโทษเป็นอย่างอื่น และเจ้ากระทรวงสั่งการไปตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวงแล้ว ก็ย่อมมีผลลบล้างคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดได้

(๓) และ (๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนซึ่งถูกผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษฐานผิดวินัยข้าราชการ มีสิทธิอุทธรณ์ได้ เมื่อเขาเห็นว่าเขาไม่ได้รับความเป็นธรรม และไม่มีบทยกเว้นห้ามมิให้อุทธรณ์ในปัญหาเรื่องการปรับบทลงโทษ หรือการวางสถานโทษแต่อย่างใด ฉะนั้น แม้เขาจะได้รับสารภาพในชั้นสอบสวนว่าได้กระทำผิดจริงตามที่ถูกกล่าวหาแล้วก็ตาม แต่เมื่อเขาเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมในประการอื่น เช่นเห็นว่าปรับบทลงโทษเขาไม่ถูกต้องหรือเห็นว่าลงโทษเขารุนแรงเกินสมควร เขาผู้ถูกลงโทษนั้นก็มีสิทธิอุทธรณ์ขึ้นไปได้ ส่วนผู้อื่นจะเห็นว่าเรื่องเป็นธรรมอยู่แล้วหรือเห็นอย่างไรนั้น เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ไม่ทำให้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกลงโทษระงับหรือเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด.

ปัญหาคลัง

ตอบโดย

วิเชียร ไม้เรียง ผู้อำนวยการกองบำเหน็จบำนาญ

สนิท เกษะศิริ เลขานุการกรม

เฉลิมชัย วสินนท์ นิติกรเอก

วินัย บุญโสภณ หัวหน้าแผนก ๗ กองเงินเดือน

แสงอาทิตย์ บุนนาค หัวหน้าแผนก ๑ กองบำเหน็จบำนาญ

กรมบัญชีกลาง

ท่านสมาชิกที่ประสงค์จะให้ตอบปัญหาคลัง โปรดส่งไปที่ "บรรณาธิการวารสารข้าราชการ" และระบุด้วยว่าให้ตอบในวารสารข้าราชการหรือตอบส่วนตัวทางไปรษณีย์

ปัญหาคลัง

ตอบสมาชิกเลขที่ ๖๘๑

ข้าพเจ้ามีความสงสัยเกี่ยวกับการลาของลูกจ้าง จึงขอถามดังนี้

๑. **ถาม** นาย ก. เป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่งคนใช้เบิดสำนักงานที่ทำการ และสถานที่แห่งนี้มีลูกจ้างแต่เพียงคนเดียว ต้องการลากิจธุระกรณีบิดามารดาถึงแก่กรรม ต้องเดินทางไปทำศพเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓ วัน หรือมีอาการป่วยซึ่งแพทย์รับรองว่า ควรให้ลาพักรักษาตัวไม่น้อยกว่า ๗ วัน หรือมีความศรัทธาต้องการลาอุปสมบท ๑๒๐ วัน ทั้งนี้ จะลาหยุดราชการได้หรือไม่ ถ้าลาได้ จะมอบกุญแจให้กับผู้ใดเป็นผู้บิดเบิดที่ทำการ หากมีความเสียหายเกิดขึ้นระหว่างลา จะต้องรับผิดชอบหรือไม่

ตอบ ลาได้ครับ มอบกุญแจให้แก่ผู้บังคับบัญชา การบิดเบิดที่ทำการ แล้วแต่ผู้บังคับบัญชาจะพิจารณามอบหมายให้ผู้ใดทำแทน หากเกิดเสียหายระหว่างลา โดยทั่วไปก็ไม่ต้องรับผิดชอบ

๒. ถาม การลาของลูกจ้างตำแหน่งคนใช้ มีระเบียบการว่าอย่างไรบ้าง

ตอบ ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๐๖ ส่วนอำนาจในการอนุญาตให้ลา อนุโลมตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องระเบียบกรรลาของข้าราชการพลเรือนและข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๐๐

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๕๑๐

๑. ถาม ผมเกิดวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๔๕๓ ครบเกษียณอายุในปีงบประมาณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๔ ใช่หรือไม่

ตอบ ใช่ครับ

๒. ถาม ผมรับราชการในอัตราสามัญเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๔๘๗ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๔๘๗ ถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๙ รับราชการอยู่ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๙๐ ถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๔ รับราชการอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานี ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๙๕ ถึง ๓๑ ตุลาคม ๒๔๙๘ รับราชการอยู่จังหวัดแพร่ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๔๙๘ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๐๘ รับราชการอยู่ที่จังหวัดสระบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๘ จนถึงบัดนี้ รับราชการอยู่ที่จังหวัดสุพรรณบุรี ใคร่ขอทราบว่าอายุราชการปกติเท่าใด และมีสิทธิได้รับเวลาราชการทวีคูณเท่าใด ขอได้โปรดแสดงวิธีคำนวณด้วย

ตอบ วันราชการปกติ ตั้งแต่ ๑ เมษายน ๒๔๘๗—๓๐ กันยายน ๒๕๑๔ รวม ๒๗ ปี ๖ เดือน

วันทวีคูณคราวใช้กฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๕๐๐ ตั้งแต่ ๑๗ กันยายน ๒๕๐๐—๙ มกราคม ๒๕๐๑ รวม ๓ เดือน ๒๓ วัน

วันทวีคูณ พ.ศ. ๒๕๐๑ ตั้งแต่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๐๑—๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๘ รวม ๗ ปี ๙ วัน

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๓๖๖

๑. ถาม ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติฎีกาในกรณีที่มีการเบิกเงินกับคลังจังหวัด และผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจให้คลังจังหวัดทำการแทน เช่นนี้ ในแท่นตำแหน่งผู้อนุมัติฎีกาจะต้องใช้ว่า "คลังจังหวัดทำการแทนผู้ว่าราชการจังหวัด" หรือไม่ ตามความเห็นของผมเห็นว่าไม่จำเป็น ใช้ว่า "ผู้ว่าราชการจังหวัด" ก็พอแล้ว

ตอบ คลังจังหวัดไม่ใช่ผู้ว่าราชการจังหวัด ฉะนั้น คำว่า "คลังจังหวัดทำการแทนผู้ว่าราชการจังหวัด" จึงน่าจะถูกกว่า

๒. ถาม ในกรณีที่คลังจังหวัดไม่อยู่ ผู้ช่วยคลังจังหวัดรักษาราชการแทนคลังจังหวัดจะเป็นผู้อนุมัติฎีกาแทนผู้ว่าราชการจังหวัดได้หรือไม่ หรือต้องได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการจังหวัดก่อน

ตอบ ในกรณีที่คลังจังหวัดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ผู้ช่วยคลังจังหวัดที่รักษาราชการแทน อนุมัติฎีกาได้โดยใช้คำว่า "ผู้ช่วยคลังจังหวัดรักษาราชการแทนคลังจังหวัด ทำการแทนผู้ว่าราชการจังหวัด"

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๔๓

๑. ถาม ผมเกิดวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๒ อายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๒ ถูกหรือไม่ แต่จะต้องถูกปลดเกษียณอายุวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๓ ถูกหรือไม่ หรือจะเลยไปจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๑๓

ตอบ อายุจะครบ ๖๐ ปีในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๓ ครับ และจะอยู่รับราชการได้จนถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๑๓

๒. ถาม ผมเริ่มเข้ารับราชการตั้งแต่วันที่ ๖ มีนาคม ๒๔๗๑ ตลอดมาจนขณะนี้ ได้รับการแต่งตั้งเป็นอัยการศาลทหารตามคำสั่งผู้บัญชาการทหารสูงสุดที่ ๗/๘๔ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๔๘๔ นับวันทวีคูณตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๔๘๕ และนับวันถึงที่สุดวันที่ ๑ มกราคม ๒๔๘๙ ได้ ๔ ปี กับ ๒๔ วัน กับนับวันทวีคูณตามกฎอัยการศึกตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๐๐ จนเลิกวันทวีคูณตอนหลังนี้ได้ ๗ ปี ๔ เดือน กับ ๒ วัน เลิกกฎอัยการศึก

ผมลาบวช ๔ เดือน และลากิจลาป่วยอีก ๘๐ วัน เวลานี้ผมได้รับเงินเดือน ๆ ละ ๖,๐๐๐ บาท ถ้าจะออกจากราชการสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๑๑ คือ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๑๑ ผมจะได้รับบำนาญเท่าใด และจะได้รับบำเหน็จเท่าใด

ตอบ ท่านจะได้รับบำนาญเดือนละ ๖,๐๐๐ บาทเท่าเงินเดือน บำเหน็จ ๓ แสนบาท

ตอบสมาชิกเลขที่ ๖๘๕

ถาม ผมเกิด ๑๑ กรกฎาคม ๒๔๕๒ จะครบเกษียณอายุราชการ พ.ศ. ใด

ตอบ ท่านจะครบเกษียณพ้นจากราชการวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๒

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๘๑๖

๑. **ถาม** ข้าราชการที่ปฏิบัติงานโดยแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอยู่ส่วนกลาง กรมเจ้าสังกัดสั่งแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งอยู่ต่างจังหวัด เดินทางไปรับตำแหน่งใหม่แล้ว กรมออกคำสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นมาช่วยราชการที่กรมเป็นเวลา ๑ เดือน ข้าราชการผู้นั้นไม่ได้เอาครอบครัวไปด้วย บ้านเช่าอยู่จังหวัดพระนคร เมื่อมาช่วยราชการก็พักหลับนอนอยู่กับครอบครัวในจังหวัดพระนคร จะเบิกค่าเช่าโรงแรมและค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางในระหว่างช่วยราชการที่กรมจะได้หรือไม่

ตอบ เรื่องนี้ ถ้าเอากันทางตัวอักษร ก็เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางได้ สำหรับค่าเช่าที่พัก ถ้าครอบครัวหมายถึงภริยาแล้ว คงเบิกไม่ได้เพราะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔

๒. **ถาม** เสมียนปกครองจังหวัดสอบคัดเลือกเลื่อนชั้นปลัดอำเภอตรีได้ กรมแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอตรีอำเภอชายแดนในจังหวัดนั้น เดินทางไปรับตำแหน่งใหม่ แต่ไม่ขนครอบครัวไปด้วย จะเบิกค่าเช่าโรงแรมและค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางขณะมาช่วยราชการจังหวัดจะได้หรือไม่ เพราะได้เบิกจ่ายไปแล้ว

ตอบ โปรดดูคำตอบในข้อ (๑)

ปัญหาทั้งสองข้อนี้ เรื่องดูจะขัดกับหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรีที่ สร. ๐๑๐๑/ว ๒๙๔๐ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๑๑ เรื่องข้าราชการไม่ไปปฏิบัติงานตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง.

บัญชรภาษาไทย

โดย **สมปอง พิริยกิจ**

สองคราวที่แล้วเราได้พูดกันถึงเรื่องการเขียน และคราวแรกทีเดียวเป็นเรื่องของการประวิสรรชนีย์ ว่าเมื่อไรจะประหรือไม่ประอย่างไร คราวนี้จึงใคร่จะพาท่านผู้อ่านมาสนใจในส่วนที่เกี่ยวกับการอ่านดูบ้าง คือพยัญชนะในคำที่ใช้อยู่ในภาษาไทย ซึ่งไม่ประวิสรรชนีย์นั้น บางทีก็ไม่ออกเสียง บางทีก็ออกเสียง "อะ" เสมือนมีวิสรรชนีย์ประอยู่ ควรที่เราจะได้สังเกตไว้

๑. พยัญชนะอยู่ต้นพยางค์หรือต้นคำ ไม่ได้ประวิสรรชนีย์ แต่ออกเสียง "อะ" เช่น :– **ส**บาย **ส**นุก **ก**นก **ก**บาล **ค**นึง

๒. พยัญชนะท้ายพยางค์ หรือท้ายคำ ไม่ได้ประวิสรรชนีย์ แต่ออกเสียง "อะ" เพราะว่า

(๑) เป็นกรณีที่อยู่ท้ายคำหน้าของสมาส จึงต้องออกเสียงเพื่อให้เนื่องกัน เช่น :– **หิน**ชาติ นา**ฏ**ศิลป์ นิล**น**นท์ อุด**ม**ฤกษ์ วิชิต**ม**าร

(๒) เป็นกรณีพยัญชนะตัวนั้นเป็นเสียงเสียดแทรก เช่น :– **อัศ**จรรย์ พิษณุ พิ**สด**าร แต่ก็มีที่ยกเว้น ไทยเราไม่นิยมออกเสียง เช่น :– สวัสดี เราพูด สะ–หวัด–ดี ไม่พูด สะ–หวัด–สะ–ดี

(๓) เป็นกรณีพยัญชนะตัวนั้นเป็นพยัญชนะเกิดแต่ลิ้น เช่น :– ศุล**กา**กร กัลปา ศิล**ปา**กร **ร** ก็เป็นพยัญชนะเกิดแต่ลิ้นอีกตัวหนึ่ง แต่เรามักจะดัดแปลงให้รูปคำเปลี่ยนไปเสีย จน **ร** ไม่มีสภาพเป็นตัวท้ายพยางค์หรือท้ายคำต่อไป และจะออกเสียง **ร** หรือไม่ แล้วแต่กรณี เช่น :– จรฺยา–**จร**รยา อิรฺษฺยา–**ริษ**ยา

(๔) เป็นกรณีพยัญชนะกึ่งสระ (คือ ย ร ล ว) ตามพยัญชนะตัวอื่น เช่น :– วากยสัมพันธ์ นิ**ต**ยา วิ**ท**ยา มิ**ตร**ภาพ จัก**ร**พรรดิ นิ**ทร**า (กรณี **ร**

ตามนี้ พยัญชนะตัวหน้าจะออกเสียงควบกับ ร เลยทีเดียว เป็น มิด–**ตระ**–พาบ จัก–กระ–พัด นิด–ทรา) ศุกลบั๋กษ์ (กรณี ล ตาม ก็เช่นเดียวกับ ร ตาม คำนี้ อ่าน สุก–กละ–บั๋ก) สัตวบาล แต่ถ้าพยัญชนะกึ่งสระตามหลังพยัญชนะท้ายวรรค (คือ ง ญ ณ น ม) จะไม่ออกเสียงพยัญชนะท้ายวรรคนั้น เพราะธรรมดาพยัญชนะท้ายวรรคในฐานที่เป็นพยัญชนะเสียงขั้นจมูก จะกลืนเสียงหายไปในตัวพยัญชนะที่ตามมา เช่น :– กันยา ธันวาคม แสนยานุภาพ

(๕) เป็นกรณีที่พยัญชนะเสียงก้องตามพยัญชนะตัวอื่น เช่น :– บั๋ทมา อาตมา ปรัชญา อาชญา แต่ถ้าพยัญชนะเสียงก้องตามหลังพยัญชนะท้ายวรรค จะไม่ออกเสียงพยัญชนะท้ายวรรคนั้น เพราะธรรมดาพยัญชนะท้ายวรรคในฐานที่เป็นพยัญชนะเสียงขั้นจมูก จะกลืนเสียงหายไปในตัวพยัญชนะที่ตามมา เช่น :– กุญชร สนทนา รัมภา

(๖) เป็นกรณีเพื่อความสมดุลย์แห่งเสียง เช่น :– ผลไม้ กรมขุน คุณค่า (และอาจจะตรงกันข้าม คือ ลดพยางค์เสียง "อะ" เสีย เพื่อเหตุเดียวกัน เช่น :– (สี่แยก) ราชประสงค์ อ่าน ราด–ประ–สง ธนบุรี อ่าน ทน–บุ–รี พยางค์ที่ลดเสียง คือ "ชะ" และ "นะ" ซึ่งควรจะออกเสียงในฐานที่เป็นคำสมาส)

เท่าที่กล่าวมานี้ดูจะเต็มไปด้วยกฎเกณฑ์ และท่านผู้อ่านอาจคิดว่า อย่างนี้นี่เองคนจึงเบื่อภาษาไทยกัน แต่จะทำอย่างไรได้ ระยะนี้ผู้เขียนใคร่ขอร้องให้ทนเบื่อไปก่อน เพราะจำเป็นต้องศึกษาพิจารณากฎเกณฑ์ไว้เป็นพื้นฐานในเบื้องต้น แล้วจึงค่อยพูดกันถึงสิ่งละอันพรรค์ละน้อย พอเพลิดเพลินได้ในภายหลัง

อันที่จริงเรื่องที่พูดในคราวนี้ ก็มีที่น่าคิดน่าสนใจอยู่ เห็นจะพอชวนเพลินได้บ้างกระมัง อย่างเช่น ถ้าพิจารณาความในข้อ (๕) จะเห็นได้ว่า หลักเกณฑ์ที่วางไว้ในตำราหลักภาษาของเราจะต้องปรับปรุงใหม่เสียแล้ว เพราะห้ามไว้ว่าไม่ให้ออกเสียง ช ในคำปรัชญา

และ อาชญา จะต้องอ่านว่า ปรัด–ยา และ อาด–ยา ซึ่งคนส่วนใหญ่ พอพ้นจากสถานศึกษา ไม่ต้องสอบเอาคะแนนแล้วก็มักจะไม่ปฏิบัติตาม อ่าน ปรัด–ชะ–ยา อาด–ชะ–ยา กันเป็นแถว เพราะอะไรหรือ เพราะอ่านตามที่เรียนมาแล้วและไม่รู้สึกสบายลิ้นนั่นเอง กฎของภาษาเดิมเขาวางไว้ดีแล้ว ไม่ผืนธรรมชาติของลิ้น ทำไมเราจึงไม่เปลี่ยนตามเขา จริงอยู่ท่านผู้เขียนตำราหลักภาษาก็มีเจตนาดีหรอก เพื่อให้กฎเกณฑ์ง่ายไม่ยุ่งยาก แต่เมื่อไม่ได้ผลแล้วก็ควรแก้ คำ สัปดาห์ ก็อีกคำหนึ่ง ควรแก้ในเรื่องเสียงอ่านได้แล้วเช่นกัน คำนี้ภาษาเดิมเขา คือ สปฺตาห อ่าน สับ–ตา–หะ ไม่ออกเสียง ป เพราะ ต ตัวตามเป็นพยัญชนะเสียงไม่ก้อง แต่พอมาถึงภาษาไทย เราแผลง ต เป็น ด ต เป็นเสียงก้อง ตั้งขึ้นแทนเสียง ท ในภาษาเดิม ดังที่ทราบกันดีในเรื่องพยัญชนะเดิม และก็เมื่อเป็นเช่นนี้ ก็ควรจะออกเสียง ป ได้ เป็น สับ–ปะ–ดา เช่นเดียวกับ อาตมา ซึ่งออกเสีย ต เป็น อาด–ตะ–มา ด้วยประการฉะนี้

อนุทินข้าราชการ

ตอน : เทคนิคการทำราชการ

โดย 'บูลย์ อินทรวิชา'

ราชการ เป็นงานที่ต้องใช้เทคนิครอบด้าน มิใช่เฉพาะแต่ความรู้ ความสามารถเท่านั้นที่จะสามารถทำราชการได้เจริญรุ่งเรือง เท่าที่ปรากฏอยู่ก็มีตัวอย่างมากมายที่ผู้มีความรู้สูง ๆ ขนาดเกียรตินิยมระทดท้อต่องาน มีแต่ความถดถอย ตรงข้ามกับผู้ที่เรียนมาพอจบหวุดหวิด กลับทำราชการได้ดีเด่นเป็นที่ยอมรับ เงินเดือนหรือก็ขึ้นทีละสองสามขั้น เป็นความจริงที่ว่า รู้อะไรไม่สู้รู้วิชา แต่ความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอดก็มีถม

เรื่องเกี่ยวกับเทคนิคของการทำราชการนั้นนั้น พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระราชนิพนธ์ และพิมพ์พระราชทานแจกข้าราชการ ในการพระราชพิธีตรุษสงกรานต์ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ พระองค์ได้ทรงเสนอแนะ คุณวิเศษ อันมีค่าควรเป็นหลักแก่ข้าราชการทั้งมวลในการปฏิบัติราชการให้เจริญก้าวหน้า กล่าวโดยสรุปมี ๑๐ ประการ คือ

๑. ความสามารถ
๒. ความเพียร
๓. ความไหวพริบ
๔. ความรู้เท่าถึงการณ์
๕. ความซื่อตรงต่อหน้าที่
๖. ความซื่อตรงต่อคนทั่วไป
๗. ความรู้จักนิสัย
๘. ความรู้จักผ่อนผัน
๙. ความมีหลักฐาน กล่าวคือ
— มีบ้านเป็นสำนักมั่นคง

– มีครอบครัวอันมั่นคง

– ตั้งตนไว้ในที่ชอบ

๑๐. ความจงรักภักดี

ถ้าแม้นว่าผู้ใดยึดหลักราชการของพระมหาธีรราชเจ้าทั้ง ๑๐ ประการนี้แล้วไซร้ ก็เปรียบประดุจกับมีนิ้วมืออันทรงพลังทั้ง ๑๐ นิ้ว ในอันที่จะกอร์ปกิจการงานในด้านข้าราชการให้เจริญก้าวหน้าเป็นแน่แท้เทียว

"การงานดี" ยังผลให้การอาชีพทางด้านราชการเจริญรุ่งเรืองเป็นอันดับหนึ่ง หรือตามอุดมคติควรจะเป็นเช่นนั้น แต่ตามความเป็นจริงแล้วไซร้ ได้มีการจัดอันดับของประเภทข้าราชการที่ทำงานก้าวหน้า และรุ่งเรือง ในสังคมเราพอกล่าวได้ดังนี้ ญาติสนิท, ศิษย์มานาน, ขึ้นหลังบ้าน, การงานดี

อันดับ ๑. **ญาติสนิท** ความเป็นญาติสนิทต่อผู้บังคับบัญชา ย่อมยังประโยชน์อย่างยิ่งในวงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เกิดการแข่งขัน ชนิด คู่คี่ เพราะ "น้ำหรือมันจะข้นกว่าเลือด"

อันดับ ๒. **ศิษย์มานาน** คนเราเคยเห็นหน้าเห็นตาเห็นผีมือกันมาก่อน ก็มีแนวโน้มว่าจะต้องได้รับตำแหน่ง หรือบำเหน็จ อันชอบก่อนอื่น เพราะ "ความรู้จักมักคุ้นกันมาก่อน เป็นใบเบิกทาง"

อันดับ ๓. **ขึ้นหลังบ้าน** มิใช่ตีท้ายครัว หรือย่องไปลักขโมยข้าวของ หรือบีนเข้าไปพบลูกสาว หากแต่เอาของกำนัลอันงามไปส่งส่วยแก่คุณนาย คุณนายที่จริงก็เป็นแม่คุณของผู้บังคับบัญชา แต่บางกรณีก็อาจเป็น คุณแม่ ที่จะสั่งการใด ๆ ได้ หลายคนคงจะเคยได้ยินว่า เมืองไทย มีข้าหลวงอยู่ ๑๔๒ คน นั่นแล

อันดับ ๔. **การงานดี** ประเภทสุดท้ายนี้อาศัยลำแข้งของตนเองกอร์ปกิจการงานเพื่อหวังความดีความชอบด้วย อุดมคติอันสูงส่งน่าสรรเสริญ บุคคลประเภทนี้เป็นขวัญใจประชาชนอันแท้จริง และเป็นข้าราชการที่มีค่าควรแก่การส่งเสริมและสนับสนุนเป็นที่ยิ่ง

ยังมีเทคนิคอันหนึ่ง ซึ่งใช้ได้ผลในเทคนิคการครองรัก หรือจีบเจ้าหล่อน อันอาจจะนำมาประยุกต์เป็น เทคนิคของข้าราชการ ก็คือ มือไว ใจกล้า หน้าด้าน ขยันเดิน รวมเรียกว่า ๔ อเท่านั้นที่ครองโลก

มือไว มิใช่จะฉกชิงวิ่งราว หรือไขว่คว้าข้อมือคุณนายท่าน แต่ต้องรู้จักมีสัมมาคารวะ เพียงพบก็ยกมือไหว้ให้เร็วพลัน ไม่เป็นคนมือแข็ง มือของเรายกขึ้นจดหน้าผากเราเองไม่เสียหาย และไม่เสียหลาย กลับเป็นใบเบิกทางไปสู่ความก้าวหน้าได้อย่างดี

ใจกล้า กล้าที่จะคิด กล้าที่จะเสนอความคิด กล้าที่จะทำตามความคิดอันนั้น กล้าที่จะรับผิด และรับชอบในผลอันจะเกิดจากการกระทำอันนั้น

หน้าด้าน มิใช่จะด้านในเชิงที่ผิดกฎหมาย หรือระเบียบอันดีงามของสังคม หากเป็นคนรู้จักนั่ง สงบสติอารมณ์ มีใจเย็น อดทนต่อความลำบากตรากตรำ อดทนต่อคำดุด่าว่ากล่าวตักเตือน รับฟังด้วยท่าทีอันสงบไม่ต่อล้อต่อเถียง

ขยันเดิน รู้จักกาลเทศะว่า ตอนใดควรไม่ควรที่จะเข้าพบ แต่การเข้าพบบ่อยๆ อันถูกต้องตามกาลเทศะ เสนอหน้า หรือเอาหน้าไปเสนอหัวหน้าอยู่บ่อยๆ ก็ย่อมจะเป็นบุคคลที่คุ้นหน้า อันความกรุณาปรานีอันจะพึงมีก็จะหลั่งมาเองเหมือนฝนอันชื่นใจ

การเลียขาเลียแข้งยังใช้ประโยชน์ได้คืออยู่หรือ การเลียขาเลียแข้งยังจะมีค่าคุณอยู่ตราบเท่าที่หัวหน้างานเป็นมนุษย์ปุถุชน ซึ่งย่อมมีกิเลศ โลภ โกรธ หลง อยู่ แต่ในขณะที่บ้านเมืองเจริญขึ้น ขนหน้าแข้งของท่านผู้ใหญ่ หดสั้นเข้า คนที่จะใช้การเลียขาเลียแข้งแบบโบราณ คือ ลิ้นกระดาษทราย น้ำลายเชลแลค ก็ย่อมจะสร้างความระคายเคือง ค่าที่ท่านรู้เท่าทันไม่แนบเนียน ดังนั้น ก็ควรจะหันมาใช้เทคนิคที่ นุ่มนวล คือ ลิ้นอรทัย น้ำลายเงินทอง

มีข้าราชการหลายคน ก้มหน้าดูดิน ดูหัวแม่เท้าที่โผล่พ้นเกือกปรุ ดูถุงเท้าขาดๆ ดูดินที่เล็ดอยู่ตามซอกพับกางเกงเก่า แล้วก็แหงนหน้าขึ้นมองฟ้า หัวเราะลั่น และตะโกนก้องอยู่ในอก ไม่ผิดอะไรกับฉางกายในเรื่องราชาธิราช ก่อนจะถูกนำไปประหารว่า "การทำความดีความชอบแม้จะไม่ปรากฏแก่ตาเจ้านาย ก็คิดว่า เทวดาฟ้าดินคงจะเห็นบ้าง" ว่า

แล้วก็ถ่มน้ำลายขึ้นรดพ้า และมันก็กลับมารดหน้าตนเอง ไม่มีอะไรเกิดขึ้น การบีดทองหลังพระ หรือบีดทองก้นพระ นั้น นับว่าเบื่นเทคนิคที่ไม่ (ค่อย) ดีในการทำราชการ เพราะเจ้านายท่านไม่เล็งเห็นดังกล่าว ฉะนั้น จงทำดี จงทำดี จงทำดี และจงทำให้ท่านได้เห็น ทำให้ท่านได้ยิน ทำให้ท่านได้กลิ่น ทำให้ท่านได้สัมผัส และทำให้ท่านได้รู้สึก นั่นแหละความดีความชอบจึงจะสนอง

เทคนิคการทำราชการอันดับสุดท้าย ใคร่ขอยกเอาธรรมะของพุทธองค์มาเตือนจิตสะกิดใจ อีกครั้ง คือ อิทธิบาท ๔

จงพอใจในการงาน

จงขยันหมั่นเพียรในการงาน

จงเอาใจใส่ในการงาน

จงหมั่นไตร่ตรองในการงาน

จดหมายถึงบรรณาธิการ

เขียนที่ส่วนหนึ่งแห่งจังหวัดแพร่

วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๑๑

เรียน ท่านบรรณาธิการวารสารข้าราชการที่เคารพ

ผมได้อ่านความคิดเห็นของ คุณ ขก. ๑๖๐๑ ในหน้าจดหมายถึงบรรณาธิการ เกี่ยวด้วยบำเหน็จบำนาญ จึงใคร่ขอสนับสนุนผลงานดังนี้ เพื่อให้เกิดประชามติต่อไป

ความคิดเห็นของคุณ ขก. ๑๖๐๑ ได้กล่าวและแยกแยะไว้ละเอียดหลายประการแล้วนั้น แต่ผมมีความเห็นว่า การแบ่งอายุราชการควรจะแบ่งเป็น ๓ ระยะ ในระยะแรกควรกำหนดเอา ๑๐ ปี ระยะที่สองกำหนด ๒๐ ปี ระยะที่สามกำหนด ๓๐ ปีหรือกว่านั้น ในระยะหนึ่งข้าราชการทำงานผ่านมาได้แล้วในระยะหนึ่ง ๆ ควรคิดบำเหน็จกันเสียคราวหนึ่ง เพราะเงินบำเหน็จบำนาญ ก็คือเงินรางวัลแห่งการทำดีของข้าราชการนั่นเอง เพราะความดีทำมาได้ตลอดจึงควรจะได้รับบ้างสมควรแห่งความดี เพราะหน่วยงานอันเป็นองค์การต่าง ๆ ก็ทำกันบีละครั้งก็ยังมี ไฉนเล่ารัฐบาลเราท่านจะทำไม่ได้ กล่าวคือเมื่อผู้ใดครองชีวิตข้าราชการมาได้ถึงระยะที่หนึ่ง คือ ๑๐ ปี ก็เอาไปคูณเงินเงินเดือนเป็นบำเหน็จเสียครั้งหนึ่ง ตัวอย่าง เช่น

ข้าราชการเงินเดือน ๘๑๐ × ๑๐ = ๘,๑๐๐ หากไม่ประสงค์จะรับในตอนนี้ จะขอรับตอนอายุราชการได้ ๒๐ ปีก็ได้ และผู้นั้นสมมติว่าเงินเดือน ๑,๓๐๐ ก็จะได้ผลลัพธ์สูงขึ้นเป็น ๑,๓๐๐ × ๒๐ = ๒๖,๐๐๐ ผิดกว่ารับเมื่อ ๑๐ ปีครั้งหนึ่ง ๒๐ ปีครั้งหนึ่ง ก็จะได้เพียง ๘,๑๐๐ + ๑๓,๐๐๐ = ๒๑,๑๐๐ ผลต่างกัน ๕,๐๐๐ ซึ่งจะทำให้รัฐเซฟเงินไว้ได้อีกมาก และถ้าเป็นเช่นนี้มากคน ทำให้รัฐต้องจ่ายมาก อาจไม่มีงบประมาณพอ ก็คิดจ่ายเพียง ๕๐ % ของเงินที่จะพึงได้ อีก ๕๐ % โอนเป็นเงินสะสมเสีย รัฐอาจจะนำไปใช้ด้านอื่นก็ได้ หรือผู้นั้นมีความจำเป็นก็ให้กู้เงินของตนเองโดยเสียดอกเบี้ย ก็ยังมีทางทำได้ ทั้งนี้เพื่อให้เงินของข้าราชการผู้นั้นอาจจะนำไปก่อร่างสร้างบ้านเพื่ออนาคตเป็นเงินก้อน เพื่อปูพื้นฐานชีวิตของตน เพื่อความสุขในบั้นปลาย ซึ่งจะได้พยายามสร้างกรรมดีเป็นรางวัลต่อไป

โดยเหตุผลอันแท้จริงแล้ว ข้าราชการผู้น้อยที่หากินด้วยเงินเดือนแท้ ๆ แล้ว จะอยู่อย่างตัวลีบทีเดียว เพราะค่าครองชีพมันรัดตัวจริง ๆ ทั้งนี้ ผมได้หยั่งเสียงจากข้าราชการอายุราชการแต่ ๑๐ ปีขึ้นไปเห็นพ้องด้วยทั้งสิ้น ในจำนวน ๓๕ คนที่ผมสอบถาม ถ้าจะคิดบำเหน็จกัน ๒ หรือ ๓ ครั้งได้ก็จะยินดีกันมาก

อีกประการหนึ่งเรื่องสวัสดิการด้านอื่น ที่รัฐพึงให้แก่ข้าราชการ เช่น ค่าเช่าบ้าน ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พักแรม รู้สึกว่าเป็นการรั่วไหลโดยไม่เป็นธรรม ใครฉลาดผู้บังคับบัญชาอ่อนแอ ไม่ถือผลงานอันแท้จริงสักแต่ว่าใครเขียนเบิกก็เบิกไป ทำให้เงินรัฐบาลสูญหายไปโดยไม่เป็นธรรม ทางที่ดีแล้ว ผมมีความเห็นว่า ค่าเช่าบ้านบางคนเบิกได้ บางคนเบิกไม่ได้ เช่น บางคนเริ่มบรรจุในท้องที่ใด ทั้ง ๆ ที่ตนก็เป็นข้าราชการและไม่มีบ้านของตนเอง หรือผู้ที่เคยมีบ้านมาก่อนแต่มีความจำเป็นต้องขายไป ก็เบิกไม่ได้ ต้องเช่าผู้อื่นอยู่ แต่เบิกไม่ได้ ส่วนข้าราชการอื่นที่ไม่เข้าเกณฑ์นั้น กลับเบิกได้ ดูไม่เป็นธรรมเลย ในฐานะที่เป็นข้าราชการอยู่ในระบอบวินัยอันเดียวกัน ควรจะได้รับเช่นกัน ผู้ที่มีบ้านของตนเองก็ควรจะได้รับค่าตอบแทนเป็นค่าซ่อมแซมบ้าง ทางที่ดีแล้วคิดจ่ายเป็นรายตัวควบกับเงินเดือนจะเช่าหรือไม่ก็ตาม แต่คิดให้ต่ำกว่าบั่จจุบันสักเล็กน้อย เว้นแต่ผู้มีตำแหน่งที่ได้อยู่บ้านหลวงจึงไม่ควรจ่าย นี่เป็นแง่คิดสำหรับผม จึงใคร่ขอเสนอมาเพื่อเป็นประชามติต่อไป

ขอแสดงความนับถือมาด้วย

สมาชิกเลขที่ ๒๒๘๓

ที่ สส. ๐๕๑๕/๑๘๑๖ โรงพยาบาลโรคปอด นนทบุรี
กองโรงพยาบาลวัณโรค กรมอนามัย

๑๔ พฤษภาคม ๒๕๑๑

เรื่อง หารือระเบียบการช่วยเหลือข้าราชการผู้มีรายได้น้อยเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๑๑

เรียน บรรณาธิการวารสารข้าราชการ สำนักงาน ก.พ.

เนื่องด้วยโรงพยาบาลโรคปอด นนทบุรี กองโรงพยาบาลวัณโรค กรมอนามัย ใคร่จะขอความกรุณาเรียนหารือถึงเรื่องระเบียบการช่วยเหลือข้าราชการผู้มีรายได้น้อย เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๑๑ ดังต่อไปนี้ คือ.—

มีครอบครัวหนึ่ง บิดาผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวมีบุตรอยู่ด้วยกันทั้งหมด จำนวน ๖ คน บุตรคนที่ ๑ รับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ และบุตรคนสุดท้องรับราชการเป็นข้าราชการชั้นจัตวา ต่อมาบิดาซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวได้ป่วย และมีความประสงค์จะให้บุตรเป็นผู้เบิกค่ารักษาพยาบาลให้ จึงขอเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาว่าในกรณีนี้ บุตรคนที่ ๑ ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษมีเงินเดือนเกิน ๒,๗๕๐.- บาท ไม่ถือว่าเป็นข้าราชการผู้มีรายได้น้อย ไม่มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือตามระเบียบนี้ แต่จะให้บุตรคนสุดท้องผู้เป็นข้าราชการชั้นจัตวา มีเงินเดือนไม่เกิน ๑,๓๐๐.-- บาท ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเบิกได้เต็มอัตราทำการเบิกแทน จะทำได้หรือไม่ประการใด

จึงขอเรียนมา เพื่อโปรดพิจารณาและขอได้โปรดแจ้งให้ทราบเพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

ร.อ. ไวทย ชินะโชติ

(ร.อ. ไวทย ชินะโชติ)

นายแพทย์พิเศษผู้อำนวยการโรงพยาบาลโรคปอด ฯ

และ

รักษาการหัวหน้ากองโรงพยาบาลวัณโรค กรมอนามัย

ตอบ ตามระเบียบ ฯ ข้าราชการผู้มีรายได้น้อยจะเบิกเงินเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของบิดามารดาได้ ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ดังนี้

๑. เป็นบิดามารดาโดยกำเนิด

๒. มิได้เป็นข้าราชการ

๓. ต้องพึ่งพาอาศัยบุตรซึ่งเป็นข้าราชการที่จะขอเบิกเงิน

๔. บิดามารดาไม่มีหรือมีรายได้ในลักษณะเงินเดือน บำนาญ คนเดียว หรือทั้ง ๒ คน รวมกันไม่เกิน ๒,๗๕๐ บาท

กรณีนี้ปัญหาสำคัญอยู่ที่ ๓. กล่าวคือ บิดาผู้ป่วยต้องพึ่งพาอาศัยบุตรคนสุดท้องซึ่งเป็นข้าราชการชั้นจัตวาหรือไม่ เพราะไม่ได้พึ่งพาอาศัยบุตรคนนั้น ก็เบิกเงินไม่ได้